

ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ LINGUA FRANCA CORE ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ณภัทร นรชาญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ LINGUA FRANCA
CORE ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ณภัทร นรชาญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

EFFECTS OF COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING (CLT) AND LINGUA FRANCA CORE
ON ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT AND ENGLISH PRONUNCIATION SKILLS
OF GRADE NINE STUDENTS

NAPATH NORACHARN

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE MASTER DEGREE OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
FACULTY OF EDUCATION
BURAPHA UNIVERSITY

2022

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ฌภัทร นรชาญ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริววรรณ จรัสศรีวัฒน์)

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

..... กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เด่นชัย ปราบจันดี)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริววรรณ จรัสศรีวัฒน์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เด่นชัย ปราบจันดี)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ขาวเหลือง)

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สฎายุ ธีระวงษ์ชิตระกูล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

62910196: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)
 คำสำคัญ: การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, การออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ LINGUA FRANCA CORE, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ, ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ณภัทร นรชาญ : ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ LINGUA FRANCA CORE ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (EFFECTS OF COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING (CLT) AND LINGUA FRANCA CORE ON ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT AND ENGLISH PRONUNCIATION SKILLS OF GRADE NINE STUDENTS) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สิริวรรณ จรัสรวีวัฒน์, กศ.ด., เต๋นชัย ปราบจันดี, Ed.D. ปี พ.ศ. 2565.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65 3) เพื่อศึกษาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core และ 4) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ห้อง ม.3/1 จำนวน 19 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ตัวเลือก 4 ตัวเลือก และ 3) แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles เป็นแบบทดสอบปากเปล่าแบบมาตรวัด 9 ระดับ สถิติที่ใช้คือ สถิติสำหรับการวิเคราะห์แบบ t-test for One Sample

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.47 คะแนน หรือร้อยละ 78.23
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.95 คะแนน หรือร้อยละ 77.50
4. ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

62910196: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; M.Ed. (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORDS: COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING, LINGUA FRANCA CORE, ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT, ENGLISH PRONUNCIATION SKILLS

NAPATH NORACHARN : EFFECTS OF COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING (CLT) AND LINGUA FRANCA CORE ON ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT AND ENGLISH PRONUNCIATION SKILLS OF GRADE NINE STUDENTS. ADVISORY COMMITTEE: SIRAWAN JARADRAWIWAT, Ed.D., DENCHAI PRABJANDEE, Ed.D. 2022.

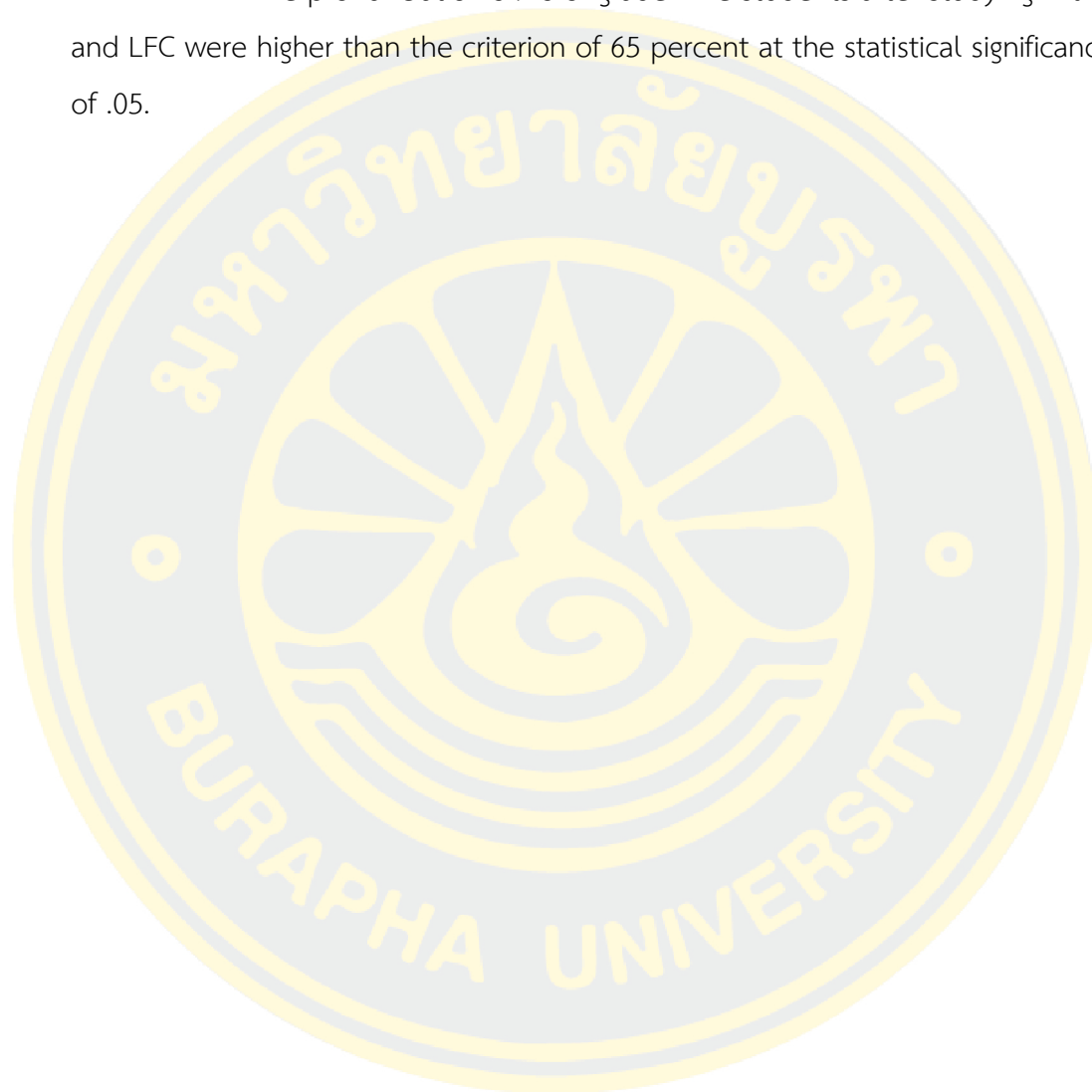
The purposes of this research were 1) to study the English learning achievement of grade nine students after learning with CLT and LFC, 2) to compare the English learning achievement of grade nine students after learning with CLT and LFC with the criterion of 65 percent, 3) to study the English pronunciation skills of grade nine students after learning with CLT and LFC, and 4) to compare the English pronunciation skills of grade nine students after learning with CLT and LFC with the criterion of 65 percent. The participants were 19 students from 3/1 class at a secondary school in Chonburi province, which were selected by using the cluster random sampling technique. The research instruments were 1) the lesson plans designed based on CLT and LFC in Unit 1 (Lifestyles), 2) the English learning achievement assessment in Unit 1 (Lifestyles), which was multiple choice test, and 3) the English pronunciation skills assessment in Unit 1 (Lifestyles), which was oral test with 9-point rating scales. The statistic used in this research was t-test for One Sample.

The research findings were as follows:

1. The average score and percentage of the English learning achievement of grade nine students after studying with CLT and LFC were 23.47 and 78.23 percent respectively.
2. The English learning achievements of grade nine students after studying with CLT and LFC were higher than the criterion of 65 percent at the statistical significance of .05.

3. The average score and percentage of the pronunciation skills of grade nine students after studying with CLT and LFC were 13.95 and 77.50 percent respectively.

4. The pronunciation skills of grade nine students after studying with CLT and LFC were higher than the criterion of 65 percent at the statistical significance of .05.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สามารถสำเร็จลุล่วงลงได้ เนื่องด้วยความกรุณาและความเอาใจใส่จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริววรรณ จรัสศรีวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เด่นชัย ปราบจันดี อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม สำหรับความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ใน การศึกษาค้นคว้าความรู้ แนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่และ ความละเอียดถี่ถ้วนด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อาพันธ์ชนิด เจนจิต สำหรับความอนุเคราะห์ในการเป็นกรรมการ สอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์และให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. วิชิต สุรัตน์เรืองชัย และรองศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ขาวเหลือง สำหรับความอนุเคราะห์ในการเป็น คณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์และให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน ทรงเสี้ยวไชย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรรณวลัย เกวะระ ดร.จิรฐา จรวงษ์ ดร.วรุฒิ คุณประทุม และคุณครูเสาวภา นันทกิจ สำหรับความ อนุเคราะห์ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำ พิจารณา ตรวจสอบความถูกต้อง และความ เหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพและมีความเหมาะสมในการดำเนินการวิจัย

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ และคณาจารย์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และ ข้อเสนอแนะตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู และนักเรียน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บ ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณครอบครัวที่คอยสนับสนุน ให้กำลังใจ และเป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยเสมอมา ตลอดจนสามารถสำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ที่คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และอยู่เคียงข้างกันจนสำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิต

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ตลอดจนผู้สนใจ โดยทั่วไป ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนให้เกิดผลสูงสุด

ท้ายสุดนี้ คุณค่าของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขออนอบน้อมบูชาพระคุณบิดามารดา คณาจารย์ และผู้มีพระคุณของผู้วิจัยทุกท่าน ในการประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางวิชาการ ให้ผู้วิจัยเป็นผู้มีความรู้ มีความสามารถ มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีจรรยาบรรณวิชาชีพครู และส่งผลให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาในระดับมหาบัณฑิต

ณภัทร นรชาญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ญ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ.....	ฒ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาของการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	12
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching).....	24
การออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core.....	33
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core.....	38
ระบบการออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	41

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	59
ทักษะการออกเสียง.....	73
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	76
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	80
รูปแบบการวิจัย.....	80
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	81
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	81
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	82
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	96
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	97
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	98
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	103
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	103
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	104
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	104
บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผล.....	108
สรุปผลการวิจัย.....	109
อภิปรายผลการวิจัย.....	109
ข้อเสนอแนะ.....	113
บรรณานุกรม.....	115
ภาคผนวก.....	121
ภาคผนวก ก.....	122
ภาคผนวก ข.....	133
ภาคผนวก ค.....	158

ภาคผนวก ง 160

ประวัติย่อของผู้วิจัย..... 231

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	14
ตารางที่ 2 การสังเคราะห์ขั้นสอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	31
ตารางที่ 3 หลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core.....	36
ตารางที่ 4 การสังเคราะห์การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core.....	39
ตารางที่ 5 เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ	57
ตารางที่ 6 เสียงสระภาษาอังกฤษ.....	59
ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบกระบวนการทางปัญญา.....	63
ตารางที่ 8 มิติความรู้และมิติกระบวนการทางปัญญา	64
ตารางที่ 9 รูปแบบการวิจัย.....	81
ตารางที่ 10 วิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้.....	83
ตารางที่ 11 วิเคราะห์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	91
ตารางที่ 12 วิเคราะห์แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	94
ตารางที่ 13 เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาในข้อสอบกับจุดประสงค์	98
ตารางที่ 14 เกณฑ์การพิจารณาค่าความยากง่ายของข้อสอบ	99
ตารางที่ 15 เกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ	100
ตารางที่ 16 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	104
ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 65	105
ตารางที่ 18 ผลการศึกษาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	106
ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 65	107
ตารางที่ 20 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	134

ตารางที่ 21	ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	135
ตารางที่ 22	ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	136
ตารางที่ 23	ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	137
ตารางที่ 24	ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	138
ตารางที่ 25	ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	139
ตารางที่ 26	ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	140
ตารางที่ 27	ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	141
ตารางที่ 28	ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	142
ตารางที่ 29	ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10	143
ตารางที่ 30	ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11	144
ตารางที่ 31	ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12	145
ตารางที่ 32	ค่าความสอดคล้องของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	146
ตารางที่ 33	ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	149
ตารางที่ 34	ค่าความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	152
ตารางที่ 35	ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1	154
ตารางที่ 36	ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2.....	155
ตารางที่ 37	ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (IRR) ของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ..	156

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
ภาพที่ 2 เสียงหยุดหรือเสียงกัก	43
ภาพที่ 3 เสียงนาสิก	44
ภาพที่ 4 เสียงข้างลิ้น	44
ภาพที่ 5 เสียงเสียดแทรก	45
ภาพที่ 6 เสียงกึ่งเสียดแทรก (1)	45
ภาพที่ 7 เสียงกึ่งเสียดแทรก (2)	46
ภาพที่ 8 เสียงเปิด	46
ภาพที่ 9 เสียงพยัญชนะ Bilabial Stop	48
ภาพที่ 10 เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Stop	48
ภาพที่ 11 เสียงพยัญชนะ Dorso Velar Stop	49
ภาพที่ 12 เสียงพยัญชนะ Apical Laminal Alveolar Prepalatal Affricate	49
ภาพที่ 13 เสียงพยัญชนะ Apical Laminal Alveolar Prepalatal Fricative	50
ภาพที่ 14 เสียงพยัญชนะ Bilabial Nasal	50
ภาพที่ 15 เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Nasal	51
ภาพที่ 16 เสียงพยัญชนะ Dorso Velar Nasal	51
ภาพที่ 17 เสียงพยัญชนะ Labio Dental Fricative	52
ภาพที่ 18 เสียงพยัญชนะ Apico Dental Fricative	52
ภาพที่ 19 เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Fricative	53
ภาพที่ 20 เสียงพยัญชนะ Glottal Fricative	53
ภาพที่ 21 เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Lateral	54

ภาพที่ 22 เสียงพยัญชนะ Apico Prepalatal Approximant	54
ภาพที่ 23 เสียงพยัญชนะ Labio Velar Approximant.....	55
ภาพที่ 24 เสียงพยัญชนะ Fronto Palatal Approximant	55
ภาพที่ 25 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	159
ภาพที่ 26 ผลการวิเคราะห์ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	159

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาของการวิจัย

ปัจจุบันประเทศไทยมีการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนโดยหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีความมุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะต่าง ๆ ของตนเอง โดยกระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 4) กล่าวว่า ให้นักเรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมไปถึง การมีเจตคติที่ดีที่มีความจำเป็นในการศึกษา การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยหลักสูตรมีความมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หรือเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักเรียนได้เกิด การเรียนรู้ การพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ นอกจากนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานยังเป็นหลักสูตรการศึกษาที่จัดให้ประชาชนทุกคนมีโอกาสที่จะเข้ารับการศึกษาอย่างเท่าเทียม เสมอภาค และมีคุณภาพ โดยกระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 6) กล่าวอีกว่าหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานมีความมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการ สื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้นทางกระทรวง ศึกษาธิการได้มีการจัดการเรียนการสอนออกเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

อดีตจนถึงปัจจุบันมนุษย์มีการประดิษฐ์และใช้ภาษาอย่างหลากหลายบนโลก โดย Lucas (2015) กล่าวว่า ในปัจจุบันภาษาที่มนุษย์ใช้บนโลกมีมากกว่า 7,102 ภาษา ซึ่งในปัจจุบันภาษาหลักมี หลายภาษา เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาสเปน และภาษาจีน หนึ่งในภาษาหลักที่ถูกใช้เป็นภาษากลาง หรือภาษาสากลคือ ภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษมีการใช้ในมากกว่า 110 ประเทศ และยังมีคนที่ ไม่ใช่เจ้าของภาษาเรียนภาษาอังกฤษมากกว่า 1,500 ล้านคน รองลงมาคือภาษาฝรั่งเศส จำนวน 82 ล้านคน ภาษาจีน จำนวน 30 ล้านคน และภาษาสเปน จำนวน 14.5 ล้านคนตามลำดับ ซึ่งสอดคล้อง กับ Horobin (2016, p.1) ที่กล่าวว่า ในศตวรรษที่ 21 มีคนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิต ประจำวันประมาณ 450 ล้านคน และมีคนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองประมาณ 1,500 ล้านคน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันภาษาอังกฤษมีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 1,500 ปี โดย Graddol (2006, p.58) กล่าวว่า ในปัจจุบันเป็นยุคที่ 4 ของประวัติศาสตร์ภาษาอังกฤษที่เรียกว่า Global English

โดยเป็นยุคที่ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาโลกหรือภาษาสากล (Global Lingua Franca) ทางการเมือง วัฒนธรรม ภาษาศาสตร์ และเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับ Crystal (2003, p.29) ที่กล่าวว่า ภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นภาษาโลก (Global Language) ตั้งแต่ช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งในช่วงนั้นมีรัฐอิสระใหม่มากมายบนโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการและภาษากึ่งราชการ ในการติดต่อสื่อสาร โดยภาษาอังกฤษได้หยั่งรากลึกลงไปในชีวิตของผู้คน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ธุรกิจ ความปลอดภัย ความบันเทิง รวมไปถึงด้านการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ Widdowson (2003, p.40) Seidlhofer (2011, p.7) Lightbown and Spada (2013, p.71) Hancock (2018) Rose and Galloway (2019, p.3) และ Holden and Nobre (2021, p.3) ที่กล่าวว่า ในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลาง หรือภาษาสากลที่คนทั่วโลกใช้ในการติดต่อสื่อสารกัน

ประเทศไทยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้มีการจัดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลักและมีการจัดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศบังคับที่มีการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับชั้นของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะหลัก คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นพื้นฐานในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อประกอบอาชีพ หรือใช้ภาษาต่างประเทศในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 2) แม้ว่าประเทศไทยจะมีการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็เป็นการเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งไม่ใช่ภาษาแม่ จึงทำให้เกิดปัญหาซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญคือ ปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากอิทธิพลการแทรกแซงของภาษาแม่ และระบบการออกเสียงที่แตกต่างกันของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เนื่องจากแต่ละภาษามีระเบียบและกฎเกณฑ์การใช้งานที่แตกต่างกัน (เทียนมณี บุญจุน, 2548, หน้า 2) และเสียงภาษาอังกฤษที่มีปัญหาสำหรับคนไทยคือ เสียงที่ไม่ปรากฏในภาษาไทย (แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558, หน้า 188) กล่าวคือนักเรียนจะนำเสียงในภาษาไทยมาใช้แทนเสียงภาษาอังกฤษที่ภาษาไทยไม่มี หรือนำเสียงที่คล้ายกันมาใช้แทน (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 23) เช่น นักเรียนนำเสียง ฟ มาใช้แทนเสียง /v/ ที่สะกดด้วยพยัญชนะ V ซึ่งเสียง ฟ ในภาษาไทยสามารถเทียบเคียงได้ใกล้เคียงที่สุดกับเสียง /f/ ในภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะ F เนื่องจากมีลักษณะการออกเสียงที่เหมือนกัน และมีลักษณะเป็นเสียงอโฆษะ (Voiceless) และอีกหนึ่งตัวอย่างคือ นักเรียนมีการนำเสียง ท มาใช้แทนเสียง /θ/ หรือ /ð/ ที่สะกดด้วยพยัญชนะ Th ซึ่งเสียง ท มีการเทียบเคียงใกล้เคียงที่สุดที่เสียง /t/ ในภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะ T เนื่องจากมีลักษณะการออกเสียงที่เหมือนกัน และมีลักษณะเป็นเสียงอโฆษะ (Voiceless) เช่นเดียวกัน ซึ่งปัญหานี้ส่งผลให้การเข้าใจความหมายผิดเกิดขึ้นได้ และปัญหาการ

ออกเสียงภาษาอังกฤษนี้เป็นปัญหาที่สำคัญในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และมีผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สองจำนวนไม่มากที่สามารถออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา โดย Lightbown and Spada (2013, p.71) กล่าวว่าในการออกเสียงภาษาอังกฤษนั้นไม่ได้มีความแตกต่างกันเพียงแค่การ ออกเสียงตามผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกเท่านั้น เช่น การออกเสียงแบบอังกฤษ (British) การ ออกเสียงแบบอเมริกัน (American) การออกเสียงแบบออสเตรเลีย (Australian) หรือการออกเสียง แบบแคนาดา (Canadian) แต่ยังมีอีกหลากหลายความแตกต่างทางด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษากลางในการสื่อสาร (Lingua Franca)

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นการ สอนที่มีความมุ่งเน้นไปที่ความสามารถในการสื่อสาร โดยเป็นการเรียนรู้วิธีใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ ต่าง ๆ (Richards, 2006, p.6) โดยมีเป้าหมายคือ พัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีความสามารถในการใช้ ภาษาในการสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537, หน้า 108) และเป็นการสอนภาษาที่ไม่จำกัด องค์ความรู้และความสามารถของนักเรียนไว้เพียงแค่ในด้านไวยากรณ์เท่านั้น แต่มีการสอนให้นักเรียน เกิดการพัฒนาการใช้ทักษะทางภาษาในทุกทักษะ โดยมีความสัมพันธ์กับการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ทางภาษา การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centred Approach) ซึ่งสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษา ทุกทักษะ (พรสวรรค์ สีป้อ, 2550, หน้า 22) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายคือ ให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมกับบริบทและสภาพของสังคม (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537, หน้า 109) ซึ่งในขั้นการนำเสนอเนื้อหาในช่วงแรกบทบาทของครูจะมี มากกว่านักเรียน หลังจากนั้นบทบาทของครูจะลดลงตามลำดับ และนักเรียนจะมีบทบาทมากขึ้นใน ขั้นของการฝึกและปฏิบัติ และครูจะมีบทบาทเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกทางการศึกษาเท่านั้นใน ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (ละเอียด จุฑานันท์, 2541, หน้า 115) จากการศึกษาได้มีนักวิชาการ กำหนดขั้นสอนไว้หลายท่าน สามารถสังเคราะห์ขั้นสอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้ 3 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษากับนักเรียน มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจในความหมายของภาษา และการใช้ภาษาจริงโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้าง ไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นฝึกการ ใช้ภาษาที่ได้จากการเรียนใหม่ในขั้นการนำเสนอเนื้อหา ซึ่งการฝึกจะเป็นการฝึกในลักษณะที่ครูเป็นผู้ ชี้ทางหรือชี้แนะในการฝึก และครูจะปล่อยให้ นักเรียนทำเองมากขึ้นในช่วงหลัง ในขั้นนี้จะเน้นที่ความ ถูกต้องและให้นักเรียนเกิดความแม่นยำในการใช้รูปแบบของภาษา ตลอดจนสามารถนำไปใช้ได้ และขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ในขั้นนี้เป็นการนำเอาภาษาและความรู้ ทางภาษาที่ได้จากการเรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองจากสถานการณ์จริง

ที่สำคัญการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งเน้นไปที่การใช้ภาษามากกว่าหลักการใช้ภาษา ถึงแม้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะเน้นไปที่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา แต่ก็มีได้ละทิ้งโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษา ซึ่งในการสอนต้องเน้นการนำหลักไวยากรณ์ทางภาษาไปใช้อย่างถูกต้อง (รูปทอง กว้างสวาสดี, 2549, หน้า 32) ซึ่งการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะการออกเสียงและการพูดภาษาอังกฤษได้ ดังผลการวิจัยของธัชมาศ พิภักดิ์ (2555) ที่ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก

การออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core เป็นการออกเสียงภาษาอังกฤษที่นอกเหนือจากการออกเสียงแบบเดิมที่มีแค่ 2 สำเนียงการออกเสียงหลักคือ การออกเสียงแบบอังกฤษ (Received Pronunciation: RP) และการออกเสียงแบบอเมริกัน (General American: GA) (Dauer, 2005, p.543) โดยในการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core นั้นเน้นไปที่แก่นหรือแกนกลางในการออกเสียงสำหรับผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล (Jenkins, 2000, p.122) เป้าหมายของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core คือความเข้าใจระหว่างกันในการสื่อสาร ประกอบด้วย การออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ (Comprehensibility) และการมีสำเนียงที่เข้าใจได้ (Accentedness) โดยหลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ได้แก่ เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory) สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements) เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters) ความสั้นและยาวของเสียงสระ (Vowel Quantity) ลักษณะของเสียงสระ (Vowel Quality) และการเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress) (Reed, 2015, p.439) ซึ่งการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สามารถพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดังผลการวิจัยของ Zoghbor (2010) ที่ได้ศึกษาผลของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ในการพัฒนาความชัดเจนในการออกเสียงและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชาวโอมานที่ใช้ภาษาอาหรับเป็นภาษาแรกในระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนในการเรียนด้วยการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ได้คะแนนความชัดเจนในการออกเสียงและความเข้าใจสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่เรียนด้วยการออกเสียงแบบดั้งเดิม

เนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนตลอดหลักสูตร
 แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 220) การออกเสียงภาษาอังกฤษ
 ให้ถูกต้องตามหลักการอ่านและการออกเสียงได้ถูกกำหนดไว้ให้มีการเรียนการสอนเช่นเดียวกัน
 ซึ่งถือเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญอีกหนึ่งตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 3 กระทรวงศึกษาธิการ (2559, หน้า 30) ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางให้มีการ
 ออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ซึ่งมีการระบุสาระ
 การเรียนรู้ไว้ว่า ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง
 เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม
 การออกเสียงเน้นหนักเบาในคำและกลุ่มคำ การออกเสียงตามระดับเสียงสูงต่ำในประโยค การออก
 เสียงเชื่อมโยงในข้อความ การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและปัญหาในการ
 ออกเสียงภาษาอังกฤษ จากประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของ
 ผู้วิจัย พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 โดยในแต่ละห้องเรียนมีนักเรียนจำนวนไม่มากที่สามารถสอบผ่านเกณฑ์ และมีจำนวนมากที่ไม่
 สามารถสอบผ่านเกณฑ์ได้ และอีกหนึ่งปัญหาคือปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยนักเรียน
 ส่วนมากมีปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่มีในภาษาไทย กล่าวคือนักเรียนมีการนำเอาเสียง
 ภาษาไทยที่มีเสียงคล้ายกัน หรือนำเสียงภาษาอังกฤษเสียงอื่นที่มีเสียงคล้ายกันมาใช้แทน เมื่อนักเรียน
 ออกเสียงภาษาอังกฤษเหล่านั้น ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ยากหรือไม่สามารถเข้าใจได้ และมีนักเรียน
 เพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่สามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะการ
 ออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน รวมถึงงานวิจัยเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ
 Lingua Franca Core ในระดับชาติและระดับนานาชาติยังมีผู้ศึกษาทำการวิจัยจำนวนไม่มาก
 โดยงานวิจัยที่เกี่ยวข้องคืองานวิจัยของ Zoghbor (2010) ที่ทำการศึกษาค้นคว้าผลของการออกเสียง
 ภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ในการพัฒนาความชัดเจนในการออกเสียงและความเข้าใจ
 ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชาวโอมานที่ใช้ภาษาอาหรับเป็นภาษาแรกในระดับอุดมศึกษา สำหรับการ
 วิจัยในครั้งนี้มีความแตกต่างจากงานวิจัยอื่น ๆ คือ ผู้วิจัยนำการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)
 ซึ่งเป็นแนวคิดพื้นฐานในการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย มาบูรณาการเข้ากับการออกเสียง
 ภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ซึ่งเป็นแก่นการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่ใช้
 ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล และทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65
3. เพื่อศึกษาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core
4. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65

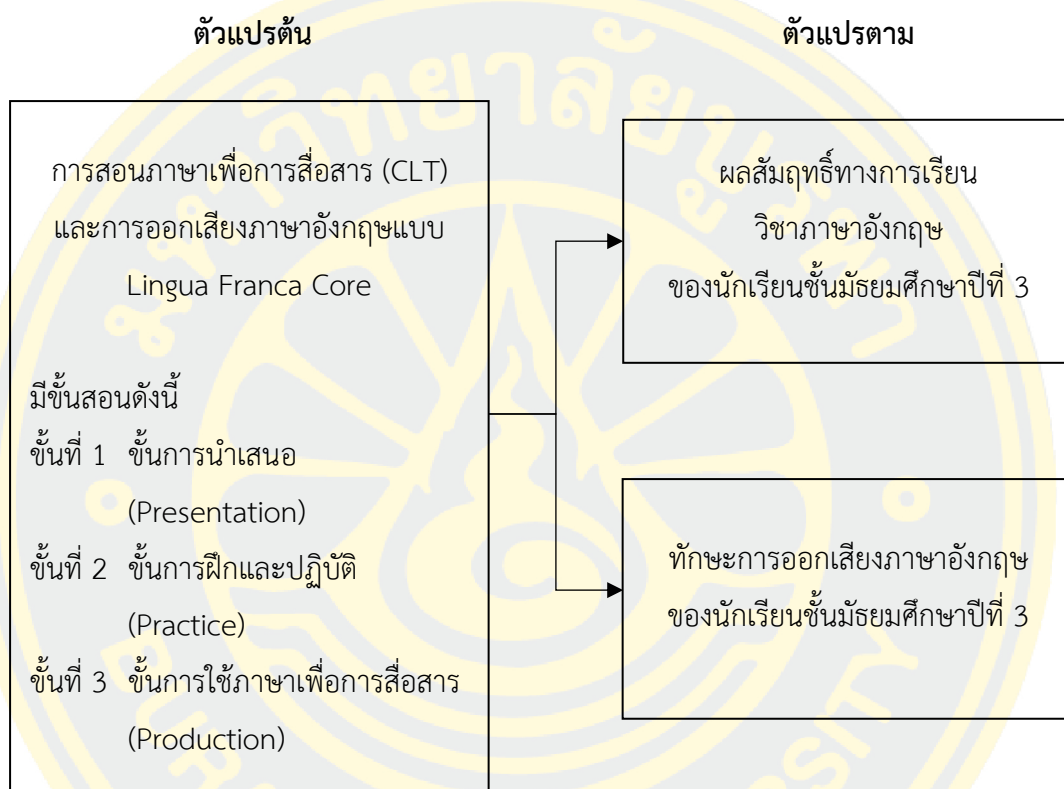
สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 65
2. ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 65

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centred Approach) โดยการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนในสถานการณ์ต่าง ๆ และเกิดทักษะในการสื่อสาร และสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริงอย่างถูกต้องตามบริบทการใช้ภาษา ไม่เพียงแต่รู้หลักการใช้ภาษา มีขั้นตอนการสอนคือ ขั้นการนำเสนอเนื้อหา ขั้นการฝึกและปฏิบัติ และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core เป็นแก่นการออก

เสียงภาษาอังกฤษ โดยไม่จำเป็นต้องออกเสียงตามเจ้าของภาษาในแบบการออกเสียงแบบอังกฤษ (RP) และการออกเสียงแบบอเมริกัน (GA) แต่จำเป็นต้องคงไว้ซึ่งความชัดเจนด้วยอักขระน้ำเสียงและความหมาย (Intellectual) โดยเป้าหมายของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core คือความเข้าใจระหว่างกันในการสื่อสาร สามารถนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนได้พัฒนาและฝึกฝนตนเองในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. นักเรียนสามารถนำทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. นักเรียนได้พัฒนาและฝึกฝนตนเองในการออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถนำทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษไปใช้ในการออกเสียงภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้
5. เป็นแนวทางสำหรับครู หรือบุคลากรทางการศึกษาในการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษให้นักเรียนที่มีปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ดีมากยิ่งขึ้น

6. เป็นแนวทางสำหรับครู บุคลากรทางการศึกษา หรือผู้สนใจในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ในรายวิชาภาษาอังกฤษในเรื่องอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ทั้งหมด 8 ห้อง จำนวน 233 คน แต่ละห้องมีนักเรียนที่คละความสามารถ
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ห้อง ม.3/1 จำนวน 19 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกห้องเรียน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 2.2.2 ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.1 เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดดังนี้
 - 3.1.1 ตัวชี้วัด ต 1.1 ม.3/2 อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
 - 3.1.2 ตัวชี้วัด ต 1.1 ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน
 - 3.1.3 ตัวชี้วัด ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
 - 3.1.4 ตัวชี้วัด ต 4.1 ม.3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมงดังนี้

4.1.1 การจัดการเรียนการสอน เวลา 12 ชั่วโมง

4.1.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เวลา 1 ชั่วโมง

4.1.3 การวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ เวลา 2 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) หมายถึง การสอนภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centred Approach) โดยการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนในสถานการณ์ต่าง ๆ และเกิดทักษะในการสื่อสาร โดยสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริงอย่างถูกต้องตามบริบทการใช้ภาษา ไม่เพียงแต่รู้หลักการใช้ภาษา มีขั้นตอนคือ 1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 2) ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice) และ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

2. การออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core หมายถึง การออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษากลาง (English as a Lingua Franca: ELF) หรือผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก (Non Bilingual English Speakers: NBES) โดยเป็นแก่นหรือแกนกลางในการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยไม่จำเป็นต้องออกเสียงตามเจ้าของภาษาในแบบการออกเสียงแบบอังกฤษ (Received Pronunciation: RP) และการออกเสียงแบบอเมริกัน (General American: GA) แต่จำเป็นต้องคงไว้ซึ่งความชัดเจนด้วยอักขระน้ำเสียงและความหมาย (Intellectual) โดยเป้าหมายของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core คือความเข้าใจระหว่างกันในการสื่อสาร ประกอบด้วย การออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ (Comprehensibility) และการมีสำเนียงที่เข้าใจได้ (Accentedness)

3. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core หมายถึง การบูรณาการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแนวคิดพื้นฐานสำหรับการสอนภาษาอังกฤษและเป็นแกนหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาร่วมกับการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ซึ่งเป็นแก่นการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่ว่าจะเป็นคนชาติใดออกเสียงก็จะสามารถเข้าใจได้ เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น และสามารถออกเสียง

ภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ (Comprehensibility) และมีสำเนียงที่เข้าใจได้ (Accentedness)

ชั้นสอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) ในขั้นนี้ครูนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้นักเรียน และนักเรียนทำความเข้าใจในรูปแบบของภาษา การออกเสียงคำศัพท์ โดยคำนึงถึงหลักของการออกเสียงสำหรับการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core และโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษาที่เกี่ยวข้องในบทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice) ในขั้นนี้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับจากขั้นที่ 1 มาฝึกฝน โดยการฝึกจะเน้นไปที่การฝึกฝนเป็นคู่กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และมีแบบฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ประกอบการฝึกเพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ในขั้นนี้นักเรียนจะนำเอาความรู้ที่ได้รับจากขั้นที่ 1 และการฝึกฝนจากขั้นที่ 2 มาใช้ในกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเป็นกิจกรรมท้ายบทเรียน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถ พฤติกรรม และความสำเร็จที่แสดงออกทางวิชาการ ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะ ที่นักเรียนได้รับจากการเรียนรู้ โดยอาศัยองค์ประกอบทางสติปัญญา และสามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบ หรือการให้คะแนนจากครู

5. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความสามารถทางวิชาการในด้าน ความรู้ความจำ ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการเรียนรู้ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ตัวเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

6. ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่จำเป็นต้องออกเสียงให้ผู้อื่นรู้เรื่องและเข้าใจ โดยมีสำเนียงการออกเสียงคล้ายเจ้าของภาษามากที่สุด ประกอบด้วย การออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ (Comprehensibility) และมีสำเนียงที่เข้าใจได้ (Accentedness)

7. แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ (Comprehensibility) และมีสำเนียงที่เข้าใจได้ (Accentedness) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการเรียนรู้ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ซึ่งเป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) แบบมาตรวัด 9 ระดับ (9-Point Rating Scales) จำนวน 2 ชุด ชุดละ 20 คำ ประกอบด้วย ชุดที่ 1 การประเมินสำเนียงการออกเสียง (Accentedness) และชุดที่ 2 การประเมินความเข้าใจ (Comprehensibility)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในเรื่องผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)
3. การออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core
4. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core
5. ระบบการออกเสียงภาษาอังกฤษ
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
7. ทักษะการออกเสียง
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการได้มีการจัดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นเพียงวิชาเดียวในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศให้มีการจัดการเรียนการสอนในทุกช่วงระดับชั้นของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ส่วนวิชาอื่น ๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เช่น วิชาภาษาฝรั่งเศส วิชาภาษาจีน วิชาภาษาญี่ปุ่น หรือภาษาอื่น ๆ ให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 220)

สาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 1) ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ ภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการ เชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนความรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 2) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก
มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน
และสังคม
มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ
และการแลกเปลี่ยนความรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กระทรวงศึกษาธิการ (2559, หน้า 30) ได้สรุปตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางต้อง
และควรรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีตัวชี้วัดทั้งหมดจำนวน 21 ตัว แบ่งเป็นตัวชี้วัดที่ต้องรู้และตัวชี้วัด
ที่ควรรู้ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ต้องรู้จำนวน 19 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12,
13, 14, 16, 17, 18, 19 และ 20

ตัวชี้วัดที่ควรรู้จำนวน 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 15 และ 21

สามารถแสดงรหัสตัวชี้วัด ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังตารางที่ 1

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ที่	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1	ต 1.1 ม.3/1	ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟัง และอ่าน	- คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายในการประดิษฐ์ การบอก ทิศทาง ป้ายประกาศต่าง ๆ การใช้ อุปกรณ์

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ที่	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
			<ul style="list-style-type: none"> - Passive Voice ที่ใช้ในโครงสร้างประโยคง่าย ๆ เช่น Is/Are + Past Participle - คำสันธาน (Conjunction) เช่น And/But/Or/Before/After/ Because etc. - ตัวเชื่อม (Connective Words) เช่น First,.../Second,.../Third,.../ Fourth,.../Next,.../Then,.../ Finally,... etc.
2	ต 1.1 ม.3/2	อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรอง สั้น ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรอง - การใช้พจนานุกรม - หลักการอ่านออกเสียง เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และ พยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม - การออกเสียงเน้นหนัก เบาในคำ และกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
3	ต 1.1 ม.3/3	ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและ ข้อความที่ฟัง หรืออ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - ประโยค ข้อความ และความหมาย เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ที่	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
			<p>การซื้อ-ขาย ลมฟ้า อากาศ การศึกษา และอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวง คำศัพท์สะสมประมาณ 2,100 – 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)</p> <p>- การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับ สื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ ตาราง ภาพ สัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ Comparison of Adjectives/Adverbs Contrast เช่น But/Although Quantity Words เช่น Many/Much/ A Lot of/Lots of/Some/Any/ A Few/Few/A Little/Little etc.</p>
4	ต 1.1 ม.3/4	เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียด สนับสนุน และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภท ต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ	<p>- การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนจาก สื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต</p> <p>- คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่</p> <p>- Yes/No Question</p> <p>- Wh-Question</p> <p>- Or-Question etc.</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ที่	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
			<ul style="list-style-type: none"> - ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I think.../I feel.../I believe.../ I agree/disagree.../I don't believe... /I have no idea... - If Clauses - So...that/Such...that - คำสันธาน (Conjunctions) เช่น And/But/Or/Because/So/ Before/After etc. - Infinitive Pronouns เช่น Some/ Any/Someone/Anyone/ Everyone/One/Ones etc. - Tenses เช่น Present Simple/ Present Continuous/ Present Perfect/Past Simple/Future Tense etc. - Simple Sentence/Compound Sentence/Complex Sentence
5	ต 1.2 ม.3/1	สนทนาและเขียนโต้ตอบ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ใน ความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การสนทนา/ เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และบุคคล

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ที่	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
			ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ใน ความสนใจในชีวิตประจำวัน
6	ต 1.2 ม.3/2	ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย อย่างเหมาะสม	- คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มีขั้นตอนซับซ้อน
7	ต 1.2 ม.3/3	พูดและเขียนแสดงความ ต้องการ เสนอและให้ความ ช่วยเหลือ ตอบรับและ ปฏิเสธการให้ความ ช่วยเหลือในสถานการณ์ ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	- ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ต่าง ๆ เช่น Please.../..., please./I'd like.../I need.../May/ Can/Could...?/Yes,../Please do./ Certainly./Yes, of course./Sure./ Go right ahead./Need some help?/ What can I do to help?/Would you like any help?/I'm afraid.../ I'm sorry, but.../Sorry, but... etc.
8	ต 1.2 ม.3/4	พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน อย่างเหมาะสม	- คำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยค และข้อความ ที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
9	ต 1.2 ม.3/5	พูดและเขียนบรรยาย ความรู้สึก และความคิดเห็น ของตนเอง เกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ กิจกรรม ประสบ การณ์ และข่าว/เหตุการณ์	- ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นและให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า ทิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ใน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ที่	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ อย่างเหมาะสม	ชีวิตประจำวัน เช่น Nice./Very nice./ Well done!/Congratulations on.../ I like...because.../I love... because.../I feel... because.../ I think.../I believe.../ I agree/disagree.../I'm afraid.../ I don't like.../I don't believe.../ I have no idea.../Oh no! etc.
10	ต 1.3 ม.3/1	พูดและเขียนบรรยาย เกี่ยวกับ ตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็น ต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจ ของสังคม	- การบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/ประเด็นที่ อยู่ในความสนใจ ของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นกีฬา/ดนตรี การฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
11	ต 1.3 ม.3/2	พูดและเขียนสรุปใจความ สำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อ เรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ สถานการณ์ที่อยู่ในความ สนใจของสังคม	- การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ/หัวข้อ เรื่อง/การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ เหตุการณ์ สถานการณ์ ต่าง ๆ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง
12	ต 1.3 ม.3/3	พูดและเขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้ เหตุผลประกอบ	- การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผล ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ที่	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
13	ต 2.1 ม.3/1	เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตาม มารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	- การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยา ท่าทาง ในการสนทนาตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สี หน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำ ตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการ ตอรับ หรือปฏิเสธ
14	ต 2.1 ม.3/2	อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียม และ ประเพณีของเจ้าของภาษา	- ชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา
15	ต 2.1 ม.3/3	เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทาง ภาษา และวัฒนธรรมตาม ความสนใจ	- กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์
16	ต 2.2 ม.3/1	เปรียบเทียบและอธิบาย ความเหมือนและความ แตกต่าง ระหว่างการออก เสียงประโยค ชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตาม โครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	- การเปรียบเทียบและการอธิบายความ เหมือน และความแตกต่างระหว่าง การออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย - การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการ ลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
17	ต 2.2 ม.3/2	เปรียบเทียบและอธิบาย ความเหมือนและความ แตกต่าง ระหว่างชีวิตความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	- การเปรียบเทียบและการอธิบายความ เหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิต ความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ที่	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		เป็นอยู่ และวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา กับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม	ภาษากับของไทย การนำวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาไปใช้
18	ต 3.1 ม.3/1	ค้นคว้า รวบรวม และสรุป ข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยว ข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด และการเขียน	- การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และ การนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
19	ต 4.1 ม.3/1	ใช้ภาษาสื่อสารใน สถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	- การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม
20	ต 4.2 ม.3/1	ใช้ภาษาต่างประเทศในการ สืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้ ข้อมูล ต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการ เรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษา ต่อและประกอบอาชีพ	- การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ การค้นคว้าความรู้ ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษา ต่อและประกอบอาชีพ
21	ต 4.2 ม.3/2	เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็น ภาษาต่างประเทศ	- การใช้ภาษาต่างประเทศในการเผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของ โรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เช่น การทำ หนังสือเล่มเล็ก แนะนำโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น การทำแผ่นปลิว ป้ายคำ ขวัญ คำเชิญชวน แนะนำโรงเรียน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ที่	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
			และสถานที่สำคัญในชุมชน และท้องถิ่น การนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ในโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่าง ประเทศ
รวม 21 ตัวชี้วัด			

จากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยได้ดังนี้

1. ตัวชี้วัด ต 1.1 ม.3/2 อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
2. ตัวชี้วัด ต 1.1 ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน
3. ตัวชี้วัด ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และ กิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคล และโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
4. ตัวชี้วัด ต 4.1 ม.3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

คุณภาพผู้เรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 3) ได้สรุปคุณภาพผู้เรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ
2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบายให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ

ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยาย ความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่องประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดอะไรเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างของประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จากคุณภาพผู้เรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปคุณภาพผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยได้ดังนี้

1. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
2. ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน
3. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
4. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)

ความเป็นมาของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษา Richards and Rodgers (2001, p.153) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ถูกค้นพบจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนภาษาในสหราชอาณาจักรในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1960 ในช่วงนั้นการสอนภาษาแบบเน้นสถานการณ์ (Situational Language Teaching: SLT) ถือว่าเป็นวิธีการสอนที่ได้รับความนิยมในการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ในการสอนภาษาแบบเน้นสถานการณ์นั้นภาษาถูกสอนโดยการฝึกในโครงสร้างอย่างง่ายโดยใช้กิจกรรมที่เต็มไปด้วยความหมายโดยเน้นสถานการณ์ แต่ในช่วงกลางคริสต์ทศวรรษ 1960 ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ในหน่วยของการฟังไม่เป็นที่ยอมรับในสหรัฐอเมริกา Howatt (1984, p.280) นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ชาวอังกฤษกล่าวถึงการสอนภาษาแบบเน้นสถานการณ์ว่า ในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1960 การสอนภาษาแบบเน้นสถานการณ์ถูกใช้และสิ้นสุดยุคในการใช้แล้ว และดูเหมือนว่าจะไม่สามารถใช้ในการสอนภาษาได้อีกต่อไป เนื่องจากการสอนภาษาแบบเน้นสถานการณ์เป็นไปได้ยากในการสร้างสถานการณ์ขึ้นมาและทำให้บรรลุผลสำเร็จ และในการจัดการเรียนการสอนภาษานั้นจะต้องคำนึงถึงความหมายของสิ่งที่ผู้พูดจะพูดและความตั้งใจของผู้พูด Richards and Rodgers (2001, p.153) กล่าวอีกว่านักภาษาศาสตร์ประยุกต์ชาวอังกฤษได้มุ่งเน้นไปที่ขอบเขตพื้นฐานของภาษาคือความสามารถในเชิงโครงสร้างและความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสาร และพวกเขาเห็นถึงความจำเป็นในการสอนภาษา โดยจะเน้นไปที่ความสามารถในการสื่อสารมากกว่าการเรียนรู้เพียงแคโครงสร้างทางภาษา และแรงกระตุ้นที่สำคัญอีกหนึ่งสิ่งที่ทำให้เกิดวิธีการสอนภาษามากมายมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพทางการศึกษาในยุโรป

ในปีคริสต์ศักราช 1971 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเริ่มตรวจสอบหาความเป็นไปได้ในการพัฒนาการสอนภาษา โดยใช้การศึกษาของ Wilkins ในเรื่องความต้องการของผู้เรียนในการเรียนภาษาของชาวยุโรป และที่สำคัญในเอกสารของ Wilkins ที่นำเสนอเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาได้จริง และความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสาร ที่สามารถใช้เป็นหลักการพื้นฐานในการเขียนโครงสร้างการพัฒนาการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยผลงานของ Wilkins ถือว่าเป็นการวิเคราะห์ความหมายทางการสื่อสารที่ผู้เรียนภาษาสามารถเข้าใจภาษาและสามารถสื่อสารภาษานั้นออกมาได้ มากกว่าที่จะเป็นเพียงแค่การอธิบายโครงสร้างหรือหลักการทางภาษาผ่านการสอนภาษาแบบดั้งเดิม โดย Wilkins ได้พยายามแสดงให้เห็นถึงความหมายที่ซ่อนอยู่ภายใต้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีความหมาย 2 ประเภทได้แก่ ความหมายทางความคิด เช่น เวลา ความถี่ ปริมาณ ลำดับ หรือสถานที่ และความหมายของบทบาทในการสื่อสาร เช่น การร้องขอ การปฏิเสธ การยื่นข้อเสนอ หรือการยินยอม เป็นต้น จากผลงานของนักภาษาศาสตร์ประยุกต์ชาวอังกฤษ เช่น Wilkins, Christopher Brumfit และ Keith Johnson บนพื้นฐานทางทฤษฎีสำหรับวิธีการสอนภาษาเชิงโครงสร้างและการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้ให้ความสำคัญในการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Richards & Rodgers, 2001, p.154)

กล่าวโดยสรุปคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ถือกำเนิดมาจากการความต้องการในการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนภาษา เนื่องจากวิธีการสอนภาษาแบบเน้นสถานการณ์ (SLT) ถูกใช้ในการสอนภาษามาเป็นระยะเวลาหนึ่งและไม่เป็นที่ยอมรับในเวลาต่อมา โดยการสอนภาษาแบบเน้นสถานการณ์มีความยากในการจัดสถานการณ์และการบรรลุผล นักภาษาศาสตร์จึงให้ความเห็นว่าการสอนภาษาควรคำนึงถึงความหมายของสิ่งที่ผู้พูดจะพูดและความตั้งใจของผู้พูด และควรเน้นไปที่ความสามารถในการสื่อสารมากกว่าการเรียนรู้เพียงแค่โครงสร้างทางภาษา

ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมิตรา อังวัฒนกุล (2537, หน้า 107) ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการสอนภาษาที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้ในการสื่อสาร หรือผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายได้ โดยผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามบริบทการใช้งานของภาษา ไม่เพียงแต่รู้หลักการใช้ภาษาเท่านั้น

สันทนา สุธาธารัตน์ (2557, หน้า 72) ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการสอนภาษาที่สอนให้ผู้เรียนได้ลงมือทำในกิจกรรมที่หลากหลาย โดยกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกภาษามีความสอดคล้องกับการใช้ภาษาจริง และทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 132) ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการสอนภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริง โดยให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน

ทักษะทางภาษา และให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา มากกว่าการเรียนรู้เพียงแค่หลักการใช้ภาษา

Brumfit and Johnson (1979, p.122) ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการสอนภาษาที่เน้นไปที่การใช้ภาษาว่าผู้เรียนจะใช้ภาษาอย่างไรในการสื่อสาร และผู้เรียนจะจัดการปรับรูปแบบความเหมาะสมในการสร้างภาษาอย่างไรในการสื่อสาร

Littlewood (1981, p.1) ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการสอนภาษาที่มีความโดดเด่นในการนำมุมมองภาษาทางด้านไวยากรณ์มารวมเข้ากับมุมมองภาษาทางการสื่อสารอย่างเป็นระบบแบบแผน โดยกล่าวได้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีการเน้นไปที่การใช้ภาษาเป็นหลักไม่ใช่หลักการใช้ภาษา Littlewood (1981, p.86) กล่าวอีกว่ากิจกรรมเพื่อการสื่อสารผู้เรียนจะถูกกระตุ้น และจะต้องนำความรู้และทักษะในการสื่อสารออกมาเพื่อที่จะใช้ในการสื่อสารความหมาย โดยผู้เรียนจะได้รับการศึกษาฝึกฝนทักษะทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร

Richards and Rodgers (2001, p.158) ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นทฤษฎีทางการสอนภาษาที่เริ่มต้นจากต้นแบบของภาษาในการสื่อสารและการใช้ภาษา และเป็นการสอนภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centred Approach) โดยเน้นไปที่การใช้ภาษา (Language Use) ไม่ใช่หลักการใช้ภาษา (Language Usage)

Savignon (2002, p.1) ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นกระบวนการและเป้าหมายของการเรียนรู้ในห้องเรียน โดยแนวคิดทางทฤษฎีหลักในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือ ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence)

Richards (2006, p.3) ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการสอนที่มีความมุ่งเน้นไปที่ความสามารถในการสื่อสาร โดยเป็นการเรียนรู้วิธีใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน การเรียนรู้วิธีใช้ภาษาที่หลากหลายเมื่ออยู่ในสถานที่และผู้คนที่หลากหลาย เช่น การทราบว่าจะเมื่อใดควรใช้คำศัพท์ที่เป็นทางการ และเมื่อใดควรใช้คำศัพท์ที่ไม่เป็นทางการ เป็นต้น การเรียนรู้การผลิตและเข้าใจข้อความที่หลากหลาย เช่น การเล่าเรื่อง การรายงาน การสัมภาษณ์ และการสนทนา เป็นต้น และการเรียนรู้วิธีการคงไว้ซึ่งการสื่อสารแม้จะมีข้อจำกัดในการสื่อสาร เช่น การใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารที่หลากหลาย เป็นต้น

จากการศึกษามีนักการศึกษาให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้หลายความหมาย สามารถสรุปความหมายได้ว่า เป็นการสอนภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centred Approach) โดยการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนในสถานการณ์ต่าง ๆ และเกิดทักษะในการสื่อสาร และสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริงอย่างถูกต้องตามบริบทการใช้ภาษาไม่เพียงแต่รู้หลักการใช้ภาษา

ลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, หน้า 108) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. ให้นักเรียนทราบว่ากำลังทำอะไรและทำเพื่ออะไร ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์ของการเรียน เพื่อให้การเรียนมีความหมายต่อนักเรียน และให้นักเรียนสามารถทำบางอย่างได้หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว เช่น ทักษะการอ่าน เมื่อนักเรียนเรียนแล้วสามารถอ่านคำแนะนำในสิ่งต่าง ๆ ได้
 2. กิจกรรมการเรียนการสอนโดยการบูรณาการให้เข้ากับชีวิตประจำวันสามารถช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีกว่าการสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ซึ่งการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต้องใช้หลายทักษะควบคู่กัน และอาจต้องใช้ข้อวัจนภาษาประกอบ
 3. ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา ซึ่งกิจกรรมควรเป็นรูปแบบกิจกรรมที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน และในกิจกรรมการใช้ภาษาควรให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งนักเรียนควรได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน
 4. ให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ตัวอย่างกิจกรรม เช่น เกม การแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น
 5. นักเรียนต้องไม่กลัวการใช้ภาษา โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่เน้นการใช้ภาษามากกว่าหลักการใช้ภาษา ซึ่งครูไม่ควรแก้ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้ภาษาของนักเรียนทุกครั้ง แต่ควรแก้ในส่วนที่การสื่อสารเกิดความผิดพลาด หากครูแก้ทุกข้อผิดพลาดของนักเรียน นักเรียนจะขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรม และการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรเน้นไปที่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความถูกต้องของภาษาก็ควรคำนึงถึงเช่นเดียวกัน
- พรสวรรค์ สีป้อ (2550, หน้า 24) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. ในการสอน ต้องคำนึงถึงความหมายและบริบทของสิ่งที่สอน
2. พยายามให้นักเรียนเกิดการสื่อสาร หากนักเรียนพยายามที่จะสื่อสาร การเรียนภาษาจะได้ผลดีที่สุด
3. เรียงลำดับเนื้อหา ก่อนนำมาสอน ซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อหา หน้าที่ของภาษา หรือเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจ
4. เมื่อครูเห็นว่าเหมาะสม สามารถใช้ภาษาแม่หรือการแปลภาษาได้
5. ปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนไปตามความชอบหรือความสนใจของนักเรียน
6. เป้าหมายคือความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามบริบท

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 132) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. มุ่งเน้นการนำภาษาไปใช้จริง (Use) มากกว่าหลักการใช้ภาษา (Usage) เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการใช้ภาษา แต่ไม่ทิ้งความถูกต้องทางไวยากรณ์
2. มุ่งเน้นการเรียนการสอน 4 ทักษะในรูปแบบบูรณาการ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาในการติดต่อสื่อสาร
3. มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนภาษาเป็นสำคัญ
4. มุ่งเน้นการสอนหน้าที่ทางภาษา (Functions) มากกว่าการสอนรูปแบบทางภาษา (Forms)
5. ลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนต้องเป็นไปเพื่อการสื่อสาร เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น ซึ่งจะต้องมีลักษณะเหมือนกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง

จากการศึกษามัธยมศึกษา กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้หลากหลาย สามารถสรุปลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้ว่า เป็นการสอนภาษาที่มุ่งเน้นการนำภาษาไปใช้จริง (Use) มากกว่าหลักการใช้ภาษา (Usage) เป็นการสอนภาษาที่มุ่งเน้นการสอนหน้าที่ทางภาษา (Functions) มากกว่าการสอนรูปแบบทางภาษา (Forms) เป็นการสอนภาษาที่นักเรียนทราบว่ากำลังทำอะไรและทำเพื่ออะไร โดยนักเรียนทราบถึงจุดประสงค์ในการทำที่ชัดเจน เป็นการสอนภาษาที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา ซึ่งกิจกรรมเป็นแบบกิจกรรมที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน และในกิจกรรมการใช้ภาษาควรให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นการสอนภาษาที่ให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษามากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ และมุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนภาษาเป็นสำคัญ เป็นการสอนภาษาที่ให้นักเรียนเกิดความพยายามในการใช้ภาษาในการสื่อสาร และเป็นการสอนภาษาที่ให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วและใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามบริบท

ขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, หน้า 112) เสนอขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation/Introducing New language) ไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีใดในการสอนภาษาต่างประเทศ ขั้นการนำเสนอเนื้อหาถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เนื่องจากครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของขั้นสอนขั้นถัดไป ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ขั้นการนำเสนอเนื้อหานั้นครูจะเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และบริบท ควบคู่ไปกับการสอนหลักไวยากรณ์ของภาษา เนื้อหาที่นำเข้ามาเรียนไม่ควรเป็นประโยค

เดี่ยว ควรเป็นเนื้อหาที่มีบริบทหรือสถานการณ์บางอย่าง อาจเป็นเรื่องหรือบทสนทนา และควรมีคำศัพท์ที่นักเรียนเคยเรียนมาบ้างเพื่อให้นักเรียนทำความเข้าใจในเรื่องราวได้ง่ายขึ้น หลังจากนั้นครูจะกระตุ้นนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้และตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้วิธี เช่น การถามนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้พูด เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice/Controlled Practice) เป็นการฝึกในลักษณะควบคุมโดยมีครูเป็นผู้นำและควบคุมในการฝึก ซึ่งนักเรียนจะฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ การฝึกในขั้นนี้จะเน้นไปที่ความถูกต้องของภาษา เพื่อให้นักเรียนสามารถจำรูปแบบของภาษาและเข้าใจความหมายของภาษาได้ การฝึกในขั้นนี้จะเป็นการให้นักเรียนได้ฟังตัวอย่างของการใช้ภาษา ซึ่งครูจะต้องออกเสียงหรือพูดอย่างเป็นธรรมชาติ ประมาณ 1-3 ครั้ง และให้นักเรียนปฏิบัติตาม ซึ่งอาจจะเป็นการปฏิบัติตามพร้อมกันทั้งห้องหรือทีละครั้งห้อง หลังจากนั้นครูจะต้องตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนในด้านความหมาย โดยใช้คำถามง่าย ๆ เพื่อให้นักเรียนตอบสั้น ๆ ว่าใช่หรือไม่ใช่ ถูกหรือผิด เป็นต้น การฝึกนี้เน้นความสำคัญไปที่ความถูกต้องของรูปแบบการใช้ภาษา

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ขั้นสอนนี้ถือว่ามีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากครูสามารถตรวจสอบความเข้าใจและความรู้ของนักเรียนได้ว่านักเรียนสามารถเรียนรู้ไปมากน้อยเพียงใด ถ้าหากนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้เองอย่างอิสระ แสดงว่านักเรียนสามารถเรียนรู้แล้ว ในขั้นสอนนี้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกขั้นที่แล้วมาใช้ได้โดยไม่ต้องใช้ตามรูปแบบที่กำหนดให้ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเองในการเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น โดยในขั้นนี้นักเรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ซึ่งครูมีหน้าที่เพียงเริ่มกิจกรรมและคอยแนะนำนักเรียนหากมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ประเมินการทำกิจกรรมของนักเรียน

ละเอียต จุฑานันท์ (2541, หน้า 112) เสนอขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษากับนักเรียน มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจในความหมายของภาษาและการใช้ภาษาจริงโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ และในขั้นนี้ครูจะประเมินนักเรียนจากการนำเข้าสู่เนื้อหา ถ้าหากนักเรียนสามารถตอบโต้ได้ หรือสามารถเข้าใจในสิ่งที่ครูนำเสนอไปได้ ครูสามารถข้ามขั้นตอนนี้เพื่อไปสู่ขั้นสอนต่อไปได้ แต่ถ้าหากนักเรียนยังไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ครูนำเสนอไปได้ ครูจะต้องทำการสอนใหม่ หรืออธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่ครูนำเสนอไป

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นฝึกการใช้ภาษาที่ได้จากการเรียนในขั้นการนำเสนอเนื้อหา ซึ่งการฝึกจะเป็นการฝึกในลักษณะที่ครูเป็นผู้ชี้ทางหรือชี้แนะในการฝึก และครูจะ

ปล่อยให้ให้นักเรียนทำเองมากขึ้นและมีบทบาทในช่วงหลัง การฝึกนี้เป็นการฝึกเพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงต้องเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษาเป็นหลัก และมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษา ในการฝึกครูจะเริ่มจากการให้นักเรียนพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษาแล้วจึงเปลี่ยนสถานการณ์ โดยสถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียนเพื่อฝึกการใช้โครงสร้างทางภาษาตามบทเรียน ในขั้นนี้จะเน้นที่ความถูกต้อง และให้นักเรียนเกิดความแม่นยำในการใช้รูปแบบของภาษาตลอดจนสามารถนำภาษาไปใช้ได้

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ในขั้นนี้นับเป็นขั้นที่มีความสำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เนื่องจากเป็นขั้นที่เป็นการนำเอาภาษาและความรู้ทางภาษาที่ได้จากการเรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองจากสถานการณ์จริง ครูมีหน้าที่เพียงกำหนดภาระงานเท่านั้น เช่น กำหนดหัวข้องาน อธิบายวิธีดำเนินกิจกรรม หลังจากนั้นนักเรียนจะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมเองทั้งหมด และกิจกรรมในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอาจะมีทั้ง การแสดงบทบาทสมมติ การอภิปราย เป็นต้น

พรสวรรค์ สิปอ (2550, หน้า 25) เสนอขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) ขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจ นักเรียนจะทำความเข้าใจในเรื่องความหมาย รูปแบบของภาษา การใช้ภาษาในด้านการออกเสียง คำศัพท์ หรือโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎการใช้ภาษา

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึก (Practice) ขั้นนี้ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาฝึกปฏิบัติ การฝึกในขั้นนี้เน้นไปที่ความถูกต้องของภาษาเพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำรูปแบบของภาษาได้ ให้นักเรียนได้เข้าใจความหมาย และวิธีการใช้ภาษา

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production) ขั้นนี้ให้นักเรียนเป็นผู้ถ่ายทอดและสื่อสารสิ่งที่นักเรียนได้ฝึกมา เป็นการนำภาษาไปใช้จริงโดยการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่กำลังสื่อสาร ซึ่งนักเรียนจะมีโอกาสได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 134) เสนอขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation/Introducing New language) ขั้นนี้กิจกรรมการเรียนการสอนมักเริ่มจากทักษะการรับสารคือ การฟังและการอ่าน โดยครูจะนำเสนอเนื้อหาที่มีบริบทหรือสถานการณ์ โดยการเล่าให้นักเรียนฟังหรือใช้ภาพประกอบ เนื้อหาที่ใช้นั้นประกอบด้วยโครงสร้างทางภาษา หรือคำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว หลังจากนั้นครูจะกระตุ้น

นักเรียนด้วยคำถาม เพื่อให้นักเรียนเกิดการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและเกิดความสนใจ และนำเสนอ คำศัพท์ใหม่และโครงสร้างทางภาษาใหม่

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice/Controlled Practice) ขั้นนี้ครูจะเป็นผู้นำในการ ฝึก ซึ่งในขั้นนี้จะเน้นไปที่ความถูกต้องของภาษาเพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของภาษาและ วิธีการใช้ภาษาหรือรูปแบบของภาษา การฝึกจะเป็นการฝึกในลักษณะซ้ำ ๆ ตามตัวอย่าง ครูจะต้อง ทำหน้าที่ดูแลให้นักเรียนได้รับการฝึกทั่วทั้งห้องเรียนและเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับไปยังนักเรียน เพื่อ ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนและเพื่อตรวจสอบว่าประสบความสำเร็จหรือไม่

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) ขั้นนี้ครูสามารถ กำหนดสถานการณ์ในการทำกิจกรรมให้นักเรียน และนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระ ซึ่ง นักเรียนจะต้องนำเอาความรู้ที่ได้จากการฝึกในขั้นการฝึกมาใช้ กิจกรรมอาจเป็นการแสดงบทบาท สมมติที่นักเรียนเป็นคนกำหนดบทบาทเอง หรือการอภิปรายหน้าชั้นเรียน เป็นต้น

จากการศึกษาชั้นสอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถแสดงการสังเคราะห์ชั้น สอน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การสังเคราะห์ชั้นสอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ชั้น สอน	นักการศึกษา				ชั้นสอนที่ได้ จากการ สังเคราะห์
	สุมิตรา อังวัฒนกุล	ละเอียด จุฑานันท์	พรสวรรค์ สีป้อ	แสงระวี ตอนแก้วบัว	
ขั้นที่ 1	ชั้นการนำเสนอ เนื้อหา (Presentation/Introducing New language)	ชั้นการนำเสนอ เนื้อหา (Presentation)	ชั้นการนำเสนอ เนื้อหา (Presentation)	ชั้นการนำเสนอ เนื้อหา (Presentation/Introducing New language)	ชั้นการนำเสนอ เนื้อหา (Presentation)
ขั้นที่ 2	ชั้นการฝึก และปฏิบัติ (Practice/Controlled Practice)	ชั้นการฝึก และปฏิบัติ (Practice)	ชั้นการฝึก และปฏิบัติ (Practice)	ชั้นการฝึก และปฏิบัติ (Practice/Controlled Practice)	ชั้นการฝึก และปฏิบัติ (Practice)

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชั้น สอน	นักการศึกษา				ชั้นสอนที่ได้ จากการ สังเคราะห์
	สุมิตรา อังวัฒนกุล	ละเอียด จุฑานันท์	พรสวรรค์ สีป้อ	แสงระวี ดอนแก้วบัว	
ชั้นที่ 3	ชั้นการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร (Production/ Free Practice)	ชั้นการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร (Production)	ชั้นการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร (Production)	ชั้นการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร (Production/ Free Practice)	ชั้นการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร (Production)

จากการศึกษามีนักการศึกษาเสนอชั้นสอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้หลากหลาย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์ชั้นสอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นการนำเสนอ (Presentation) ชั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้นักเรียน และนักเรียนจะทำความเข้าใจในเรื่องความหมาย รูปแบบของภาษา การใช้ภาษาในด้านการออกเสียง คำศัพท์ หรือโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา

ชั้นที่ 2 ชั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice) ชั้นนี้ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาฝึกปฏิบัติ โดยการฝึกจะเน้นไปที่ความถูกต้องของภาษาเพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำรูปแบบของภาษาได้ ให้นักเรียนได้เข้าใจความหมาย และวิธีการใช้ภาษา

ชั้นที่ 3 ชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ชั้นนี้ให้นักเรียนเป็นผู้ถ่ายทอดและสื่อสารสิ่งที่นักเรียนได้ฝึกมา โดยนักเรียนจะมีโอกาสได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

ข้อดีของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สันทนา สุธาดารัตน์ (2557, หน้า 72) กล่าวถึงข้อดีของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. สามารถช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา เนื่องจากได้รับการฝึกการใช้ภาษาที่มีความสอดคล้องกับการใช้ภาษาจริง
2. สามารถช่วยให้ห้องเรียนเกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี เนื่องจากนักเรียนได้ลงมือทำ และเกิดกิจกรรมในการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย
3. สามารถช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน
4. สามารถคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 135) กล่าวถึงข้อดีของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. เป็นวิธีสอนที่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสม ซึ่งมีความสอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนภาษา
 2. เป็นวิธีสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษา ซึ่งนักเรียนสามารถมีโอกาสนในการฝึกฝนการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ เกิดความคิด ความกล้าที่จะใช้ภาษา และเกิดประสบการณ์ในการใช้ภาษา
 3. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น
- จากการศึกษามีนักการศึกษา กล่าวถึงข้อดีของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้หลากหลาย สามารถสรุปข้อดีของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา สามารถช่วยให้ห้องเรียนเกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี สามารถช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน เป็นวิธีสอนที่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสม ซึ่งมีความสอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนภาษา เป็นวิธีสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษา ซึ่งนักเรียนสามารถมีโอกาสนในการฝึกฝนการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

การออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core

ความหมายของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core

Jenkins (2000, p.122) ให้ความหมายของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ว่า เป็นแก่นหรือแกนกลางในการออกเสียงสำหรับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล โดยขอบเขตของเสียงที่ถ่ายทอดออกไปที่มีอยู่มากมายของผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก (Non Bilingual English Speakers: NBES) ต้องถูกแทนที่ด้วยความคล้ายคลึงในด้านการออกเสียงของผู้พูดเพื่อคงไว้ซึ่งความชัดเจนด้วยอักขระน้ำเสียงและความหมาย (Intellectual)

Dauer (2005, p.543) ให้ความหมายของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ว่า เป็นรูปแบบใหม่ในการออกเสียงภาษาอังกฤษที่นอกเหนือจากการออกเสียงแบบเดิมที่มีแค่ 2 สำเนียงหลักคือ การออกเสียงภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (Received Pronunciation: RP) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (General American: GA)

Zoghbor (2018, p.833) ให้ความหมายของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ว่า เป็นรูปแบบการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษากลาง (English as a Lingua Franca: ELF) ที่สามารถใช้แทนรูปแบบการออกเสียงแบบดั้งเดิม

(Traditional Pronunciation) ที่มีพื้นฐานมากจากเจ้าของภาษา ทั้งการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (RP) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (GA)

จากการศึกษามักการศึกษาให้ความหมายของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ไว้หลายความหมาย สามารถสรุปความหมายได้ว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core หมายถึง รูปแบบในการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษากลาง (ELF) หรือผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก (NBES) โดยเป็นแก่นหรือแกนกลางในการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยไม่จำเป็นต้องออกเสียงตามเจ้าของภาษาในแบบการออกเสียงแบบอังกฤษ (RP) และการออกเสียงแบบอเมริกัน (GA) แต่จำเป็นต้องคงไว้ซึ่งความชัดเจนด้วยอักขระน้ำเสียงและความหมาย (Intellectual) โดยสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ (Comprehensibility) และมีสำเนียงที่เข้าใจได้ (Accentedness)

หลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core

Jenkins (2000) และ Reed and Levis (2015) กล่าวถึงหลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ดังนี้

1. เสียงพยัญชนะ (The Consonant Sounds)

Jenkins (2000, p.137) กล่าวว่า เสียงพยัญชนะทุกเสียงในการออกเสียงแบบอังกฤษ (RP) และการออกเสียงแบบอเมริกัน (GA) ปรากฏในการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ยกเว้นเสียง /ð/ และ /θ/ ซึ่งสามารถแทนที่ด้วยเสียงอื่นได้โดยที่ไม่ก่อให้เกิดความไม่เข้าใจทางการออกเสียง โดยเกิดการแทนที่ของเสียง /ð/ และ /θ/ ด้วยเสียง /t/, /d/, /f/ และ /v/ รวมไปถึงการแทนที่เสียง /θ/ ด้วยเสียง /s/ และเสียง /ð/ ด้วยเสียง /z/ ซึ่งสอดคล้องกับ Dauer (2005, p.544) และ Reed and Levis (2015, p.438)

Jenkins (2000, p.140) กล่าวว่า การออกเสียงพยัญชนะ T ควรออกเสียง /t/ ตามการออกเสียงแบบอังกฤษ (RP) เนื่องจากการออกเสียง /t/ ตามการออกเสียงแบบอังกฤษ (RP) มีความสัมพันธ์กับการสะกดคำ และควรออกเสียง /t/ ในทุกตำแหน่งที่ปรากฏ และการออกเสียงแบบอเมริกัน (GA) เสียง /t/ จะกลายเป็นเสียง /r/ เมื่อเสียงพยัญชนะ T อยู่ในพยางค์ที่ไม่ได้เน้น ซึ่งสอดคล้องกับ Reed and Levis (2015, p.438)

Jenkins (2000, p.140) กล่าวว่า เสียง /p/, /t/ และ /k/ ต้องออกเสียงเป็นเสียงชนิด (aspirated) หรือ /p^h/, /t^h/ และ /k^h/ เมื่อเสียงเหล่านี้อยู่ในตำแหน่งพยัญชนะต้นและในพยางค์ที่เน้น โดยถ้าผู้พูดออกเสียง /p/, /t/ และ /k/ โดยเป็นเสียงชนิด (unaspirated) ผู้ฟังอาจเข้าใจผิดเป็นเสียง /b/, /d/ และ /g/ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ Dauer (2005, p.544) และ Reed and Levis (2015, p.438)

Jenkins (2000, p.139) กล่าวว่า เนื่องจากผู้เรียนสามารถผลิตเสียง /t/ ได้ยาก ดังนั้น Dark L หรือ /t/ สามารถแทนที่ด้วย Clear L หรือ /l/ และ /ɒ/ ได้ในการออกเสียงของคนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่และคนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โดย Dark l จะปรากฏในตำแหน่งดังนี้ คือ ตำแหน่งที่ตัวสะกดสุดท้าย เช่น Bill, Middle เป็นต้น และก่อนตัวสะกดที่เป็นพยัญชนะ เช่น Milk เป็นต้น ตัวอย่างการออกเสียงเช่น คำว่า Milk สามารถออกเสียงได้ดังนี้คือ /mɪlk/, /milk/ และ /mɪɒk/ โดยในการแทนที่ของเสียงดังกล่าวไม่ส่งผลต่อความเข้าใจในการได้ยินเสียงนี้ ซึ่งสอดคล้องกับ Reed and Levis (2015, p.440)

Jenkins (2000, p.139) กล่าวว่า เสียง /r/ ควรออกเสียงเป็นแบบ Rhotic Retroflex Approximant หรือ /r/ ตามการออกเสียงแบบอเมริกัน (GA) โดยเสียง r ควรออกเสียงไม่ว่าจะเป็นการออกเสียงคำแบบแยก หรือคำที่ตามด้วยพยัญชนะหรือสระ เนื่องจากการออกเสียง /r/ มีความสัมพันธ์กับการสะกดคำ และควรออกเสียง /r/ ในทุกตำแหน่งที่ปรากฏ ซึ่งสอดคล้องกับ Dauer (2005, p.544) และ Reed and Levis (2015, p.441)

2. เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)

Jenkins (2000, p.142) กล่าวว่า เสียงพยัญชนะควบกล้ำในส่วนต้นคำไม่สามารถละการออกเสียงควบกล้ำได้ เช่น เสียง /r/ ในคำว่า Product ไม่สามารถละได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Dauer (2005, p.544)

Jenkins (2000, p.143) กล่าวว่า เสียงพยัญชนะควบกล้ำในส่วนกลางและส่วนท้ายของคำสามารถละการออกเสียงได้ โดยเฉพาะในพยัญชนะควบกล้ำที่มีเสียง /t/ และ /d/ อยู่ท้ายคำหรือคำที่คำถัดไปขึ้นต้นด้วยเสียงพยัญชนะ เช่น คำว่า Scripts, Prompts Facts, Next Week และ Strict Rules ซึ่งยังคงไว้ซึ่งความชัดเจนด้วยอักษรนำเสียงและความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ Dauer (2005, p.544)

Jenkins (2000, p.143) กล่าวว่า เสียงพยัญชนะควบกล้ำ NT ในคำ เช่น International, Winter, Twenty หรือคำที่เสียงพยัญชนะ NT ปรากฏก่อนพยางค์ที่ไม่เน้นเสียง จะออกเสียงตามแบบอังกฤษ (RP) กล่าวคือไม่มีการละเสียง /t/ เหมือนกับการออกเสียงแบบอเมริกัน (GA)

3. เสียงสระ (Vowel Sounds)

Jenkins (2000, p.144) กล่าวว่า เสียงสระควรคงไว้ซึ่งระยะเวลาในการออกเสียงหรือความสั้นและยาวของเสียงสระ (Quantity) มากกว่าลักษณะการออกเสียง (Quality) แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่เสียงมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือความสั้นหรือยาวของเสียงสระไม่จำเป็นต้องมีความยาวหรือสั้นเท่ากันทุกครั้งที่ออกเสียง โดยขึ้นอยู่กับธรรมชาติของสภาวะแวดล้อมของการออกเสียงนั้น เช่น Bus สามารถออกเสียงได้ทั้ง /bʌs/ และ /bʊs/ และคำว่า Grass สามารถออกเสียงได้ทั้ง /grɑ:s/ หรือ /græs/ โดยขึ้นอยู่กับวิธีการออกเสียงในแต่ละท้องถิ่น รวมไปถึงเสียงสระผสม

(Diphthongs) ควรคงไว้ซึ่งระยะเวลาในการออกเสียง หรือความสั้นและยาวของเสียงสระ (Quantity) มากกว่าลักษณะการออกเสียง (Quality) เช่นเดียวกับเสียงสระเดี่ยว (Monophthongs) กล่าวคือสระเสียงสั้นควรออกเสียงสั้น สระเสียงยาวควรออกเสียงยาว ซึ่งสอดคล้องกับ Dauer (2005, p.545)

Jenkins (2000, p.146) กล่าวว่า เสียงสระ /ɜ:/ จะต้องออกเสียงอย่างถูกต้อง ทั้งความสั้นยาวของเสียงสระ (Quantity) และลักษณะการออกเสียง (Quality) เช่นคำว่า *Curtain* และ *Birthplace* เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ Dauer (2005, p.545)

4. การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)

Jenkins (2000, p.155) กล่าวว่า การวางตำแหน่งในการเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress) เป็นส่วนที่สำคัญของ *Lingua Franca Core* และเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของข้อความที่ผู้พูดต้องการสื่อออกไป ซึ่งยังเป็นจุดสำคัญในการให้ความสนใจของผู้ฟัง โดยการวางตำแหน่งในการเน้นจุดที่สำคัญที่เปลี่ยนไปในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อจะส่งผลต่อการฟังและการรับรู้ของผู้ฟัง ซึ่งสอดคล้องกับ Dauer (2005, p.545) และ Reed and Levis (2015, p.440)

จากการศึกษาการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ *Lingua Franca Core* สามารถสรุปหลักการของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ *Lingua Franca Core* ตามการศึกษาของ Reed and Levis (2015, p.439) และ Zoghbor (2018, p.833) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 หลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ *Lingua Franca Core*

ที่	มุมมองของ การออกเสียง	ภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษา ต่างประเทศ (EFL)	ความเข้าใจภาษา อังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ	หลักของ <i>Lingua Franca Core</i> (LFC)
1	เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory)	ทุกเสียงใน ภาษาอังกฤษ	มีผลกระทบ แต่ไม่ทั้งหมด	ทุกเสียงใน ภาษาอังกฤษ ยกเว้น /ð/, /θ/ และ /t/
		RP Nonrhotic /ɹ/ GA Rhotic /r/	ไม่ชัดเจน	GA Rhotic /r/
		RP Intervocalic /t/ GA Intervocalic /r/	ไม่ชัดเจน	RP Intervocalic /t/

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	มุมมองของ การออกเสียง	ภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษา ต่างประเทศ (EFL)	ความเข้าใจภาษา อังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ	หลักของ Lingua Franca Core (LFC)
2	สิ่งสำคัญในการออก เสียง (Phonetic Requirements)	มีการระบุบ่อย	มีผลกระทบ แต่ไม่ทั้งหมด	/p ^h /, /t ^h / และ /k ^h / ความยาวของเสียงสระ ที่เหมาะสมก่อนเสียง พยัญชนะที่เป็นเสียง Fortis/Lenis
3	เสียงพยัญชนะควบ กล้ำ (Consonant Clusters)	ทุกตำแหน่งของคำ	มีผลกระทบ แต่ไม่ทั้งหมด	ตำแหน่งต้นคำ และ ตำแหน่งกลางคำ
4	ความสั้นและยาว ของเสียงสระ (Vowel Quantity)	ความแตกต่างของ ความสั้นและยาวของ เสียงสระ	มีผลกระทบ	ความแตกต่างของ ความสั้นและยาวของ เสียงสระ
5	ลักษณะของเสียง สระ (Vowel Quality)	ใกล้เคียงกับการออก เสียงแบบอังกฤษ (RP) หรือการออกเสียงแบบ อเมริกัน (GA)	ไม่มีผลกระทบ	ลักษณะของเสียงสระที่ สอดคล้องกันที่เป็นที่ ยอมรับในพื้นที่ของ ภาษาที่สอง
6	การลดน้ำหนักออกเสียง บางพยางค์ (Weak Forms)	สำคัญ	ไม่มีผลกระทบ	ไม่สำคัญ
7	คุณสมบัติอื่น ๆ ของ คำที่มีการเชื่อมเสียง (Other Features of Connected Speech)	สำคัญ	ไม่มีผลกระทบ	ไม่สำคัญ

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	มุมมองของ การออกเสียง	ภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษา ต่างประเทศ (EFL)	ความเข้าใจภาษา อังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ	หลักของ Lingua Franca Core (LFC)
8	จังหวะในการออก เสียง (Stress- Timed Rhythm)	สำคัญ	ไม่มีผลกระทบ	ไม่สำคัญ
9	การเน้นคำ (Word Stress)	สำคัญ	ไม่มีผลกระทบ	ไม่สำคัญ
10	การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)	สำคัญ	มีผลกระทบ	สำคัญ
11	ระดับเสียง (Pitch Movement)	สำคัญ	ไม่มีผลกระทบ	ไม่สำคัญ

จากตารางที่ 3 สามารถสรุปได้ว่า หลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ประกอบด้วย

1. เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory)
2. สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements)
3. เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)
4. ความสั้นและยาวของเสียงสระ (Vowel Quantity)
5. ลักษณะของเสียงสระ (Vowel Quality)
6. การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core หมายถึง การบูรณาการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นแนวคิดพื้นฐานสำหรับการสอนภาษาอังกฤษและเป็นแกนหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาร่วมกับการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ซึ่งเป็นแก่นการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่ว่าจะเป็นคนชาติใดออกเสียงก็

จะสามารถเข้าใจได้ เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น และสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ (Comprehensibility) และมีสำเนียงที่เข้าใจได้ (Accentedness) สามารถแสดงการสังเคราะห์ได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การสังเคราะห์การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	Lingua Franca Core	การสังเคราะห์
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) ขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้นักเรียน และนักเรียนจะทำความเข้าใจในเรื่องความหมาย รูปแบบของภาษา การใช้ภาษาในด้านการออกเสียงคำศัพท์ หรือโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา</p>	<p>หลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core</p> <ol style="list-style-type: none"> เสียงพยัญชนะ สิ่งสำคัญในการออกเสียง เสียงพยัญชนะควบกล้ำ ความสั้นและยาวของเสียงสระ ลักษณะของเสียงสระ การเน้นจุดที่สำคัญ 	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) ขั้นนี้ครูนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้นักเรียน และนักเรียนทำความเข้าใจในรูปแบบของภาษา การออกเสียงคำศัพท์ โดยคำนึงถึงหลักการของการออกเสียงสำหรับการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core และโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษาที่เกี่ยวข้องในบทเรียน</p>
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice) ขั้นนี้ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาฝึกปฏิบัติ โดยการฝึกจะเน้นไปที่ความถูกต้องของภาษา เพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำรูปแบบของภาษาได้ ให้นักเรียนได้เข้าใจความหมายและวิธีการใช้ภาษา</p>	<p>หลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core</p> <ol style="list-style-type: none"> เสียงพยัญชนะ สิ่งสำคัญในการออกเสียง เสียงพยัญชนะควบกล้ำ ความสั้นและยาวของเสียงสระ ลักษณะของเสียงสระ การเน้นจุดที่สำคัญ 	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice) ขั้นนี้ก็นำความรู้ที่ได้รับจากขั้นที่ 1 มาฝึกฝน โดยการฝึกจะเน้นไปที่การฝึกฝนเป็นคู่กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และมีใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ประกอบการฝึกเพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ</p>

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	Lingua Franca Core	การสังเคราะห์
<p>ชั้นที่ 3 ชั้นการใช้ภาษาเพื่อ</p> <p>การสื่อสาร (Production)</p> <p>ชั้นนี้ให้นักเรียนเป็นผู้</p> <p>ถ่ายทอดและสื่อสารสิ่งที่</p> <p>นักเรียนได้ฝึกมา โดย</p> <p>นักเรียนจะมีโอกาสได้ใช้</p> <p>ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ</p>	<p>หลักของการออกเสียง</p> <p>ภาษาอังกฤษแบบ</p> <p>Lingua Franca Core</p> <ol style="list-style-type: none"> เสียงพยัญชนะ สิ่งสำคัญในการออกเสียง เสียงพยัญชนะควบกล้ำ ความสั้นและยาวของเสียงสระ ลักษณะของเสียงสระ การเน้นจุดที่สำคัญ 	<p>ชั้นที่ 3 ชั้นการใช้ภาษาเพื่อ</p> <p>การสื่อสาร (Production) ชั้น</p> <p>นี้นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้รับ</p> <p>จากชั้นที่ 1 และการฝึกฝนจาก</p> <p>ชั้นที่ 2 มาใช้ในกิจกรรมการใช้</p> <p>ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเป็น</p> <p>กิจกรรมทำยบทเรียน ซึ่งเป็น</p> <p>การเติมคำศัพท์ที่กำหนดให้</p> <p>ให้ถูกบริบทในประโยคที่</p> <p>กำหนดให้ และเป็นการแต่ง</p> <p>ประโยคภาษาอังกฤษให้</p> <p>สัมพันธ์กับรูปภาพที่กำหนดให้</p> <p>และมีใบกิจกรรมการสอน</p> <p>ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบ</p>

สามารถอธิบายขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ได้ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นการนำเสนอ (Presentation) ในชั้นนี้ครูนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้นักเรียน และนักเรียนทำความเข้าใจในรูปแบบของภาษา การออกเสียงคำศัพท์ โดยคำนึงถึงหลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ได้แก่ เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory) สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements) เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters) ความสั้นและยาวของเสียงสระ (Vowel Quantity) ลักษณะของเสียงสระ (Vowel Quality) และการเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress) และโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษาที่เกี่ยวข้องในบทเรียน

ชั้นที่ 2 ชั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice) ในชั้นนี้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับจากชั้นที่ 1 มาฝึกฝน โดยการฝึกจะเน้นไปที่การฝึกฝนเป็นคู่กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และมีใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ประกอบการฝึกเพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ในขั้นนี้นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้รับจากขั้นที่ 1 และการฝึกฝนจากขั้นที่ 2 มาใช้ในกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเป็นกิจกรรมทำยบทเรียน ซึ่งเป็นการเติมคำศัพท์ที่กำหนดให้ให้ถูกบริบทในประโยคที่กำหนดให้ และเป็นการแต่งประโยคภาษาอังกฤษให้สัมพันธ์กับรูปภาพที่กำหนดให้ และมีใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบกิจกรรม

ระบบการออกเสียงภาษาอังกฤษ

กระบวนการเปล่งเสียงภาษาอังกฤษ

1. ลักษณะของเสียง

เสียงพยัญชนะและเสียงสระมีลักษณะคือ เสียงพยัญชนะเป็นเสียงที่เกิดลมที่เคลื่อนที่ผ่านเส้นเสียง ซึ่งการที่เส้นเสียงเกิดการสั่นทำให้เกิดเสียงที่เรียกว่า โห้หะ (Voiced) และถ้าเส้นเสียงเปิดกว้างจะทำให้เกิดเสียงที่เรียกว่า โห้หะ (Voiceless) ส่วนเสียงสระนั้นเป็นเสียงที่ลมต้องเคลื่อนที่ผ่านเส้นเสียงเช่นเดียวกัน ซึ่งโดยทั่วไปเสียงสระจะเป็นเสียงโห้หะ (Voiced) (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 31)

2. กระแสลมที่ใช้ในการออกเสียง

ในภาษาอังกฤษ เสียงพยัญชนะใช้กระแสลมจากปอดในการออกเสียง ซึ่งกระแสลมประเภทนี้เกิดจากการที่กล้ามเนื้อปอดเกิดการบีบตัวแล้วดันลมขึ้นไปเป็นกระแส และลมที่ออกไปนั้นคือลมหายใจ หลังจากนั้นลมจะถูกปรับให้เป็นเสียงพูดต่อไป (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 32)

3. การทำงานของเส้นเสียง

เมื่อลมจากปอดเคลื่อนที่มายังเส้นเสียง หากลมที่เคลื่อนที่มาไม่มีการกีดขวางจากสิ่งใด โดยเส้นเสียงจะมีลักษณะที่เปิดกว้างเป็นรูปตัว V เสียงที่เกิดขึ้นในขณะที่เส้นเสียงเปิดจะเป็นเสียงโห้หะ (Voiceless) (เทียนมณี บุญจุน, 2548, หน้า 10) และเมื่อเส้นเสียงเคลื่อนตัวเข้าหากันในขณะที่กระแสลมเคลื่อนผ่านเส้นเสียง จะทำให้เกิดการสั่นสะเทือนขึ้น เสียงที่เกิดจะเป็นเสียงโห้หะ (voiced) (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 33)

4. อวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง

เทียนมณี บุญจุน (2548, หน้า 14) กล่าวถึงอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงว่า อวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ (Articulators) สามารถจำแนกได้ 2 ส่วนคือ ส่วนที่ไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ หรือฐานกรณ์บน (Passive Articulators) และส่วนที่สามารถเคลื่อนที่ได้หรือฐานกรณ์ล่าง (Active Articulators) ซึ่งสอดคล้องกับ นันทนา รณเกียรติ (2555, หน้า 34) สามารถจำแนกได้ดังนี้

4.1 ฐานกรณ์บน (Passive Articulators)

4.1.1 ริมฝีปากบน (Upper Lip) คำคุณศัพท์ที่ใช้เรียกคือ Labial

4.1.2 ฟันบน (Upper Teeth) คำคุณศัพท์ที่ใช้เรียกคือ Dental

4.1.3 ปุ่มเหงือก (Alveolar Ridge/Gum Ridge/Teeth Ridge) คำคุณศัพท์ที่ใช้เรียกคือ Alveolar

4.1.4 หลังปุ่มเหงือก (Rear Part of Alveolar Ridge/Behind Gum Ridge) คำคุณศัพท์ที่ใช้เรียกคือ Prepalatal หรือ Post Alveolar

4.1.5 เพดานแข็ง (Hard Palate) คำคุณศัพท์ที่ใช้เรียกคือ Palatal

4.1.6 เพดานอ่อน (Soft Palate/Velum) คำคุณศัพท์ที่ใช้เรียกคือ Velar

4.1.7 ลิ้นไก่ (Uvula) คำคุณศัพท์ที่ใช้เรียกคือ Uvular

4.2 ฐานกรณ์ล่าง (Active Articulators)

4.2.1 ริมฝีปากล่าง (Lower Lip) คำคุณศัพท์ที่ใช้เรียกคือ Labial

4.2.2 ลิ้นส่วนปลายสุด (Apex, Tip of Tongue, Tongue Tip) คำคุณศัพท์ที่ใช้เรียกคือ Apico หรือ Apical

4.2.3 ลิ้นส่วนปลาย (Blade of Tongue) คำคุณศัพท์ที่ใช้เรียกคือ Lamino หรือ Laminar

4.2.4 ลิ้นส่วนหน้า (Front of Tongue) คำคุณศัพท์ที่ใช้เรียกคือ Fronto หรือ Frontal

4.2.5 ลิ้นส่วนหลัง (Back of Tongue) คำคุณศัพท์ที่ใช้เรียกคือ Dorso หรือ Dorsal

4.2.6 เส้นเสียง (Vocal Cords)

เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ

เทียนมณี บุญจุน (2548) กล่าวถึงการบอกลักษณะของเสียงพยัญชนะไว้ดังนี้

1. เป็นเสียงอโฆษะ (Voiceless) หรือโฆษะ (Voiced)

1.1 เสียงโฆษะ (Voiced) หมายถึง เส้นเสียงสั่น

1.1 เสียงอโฆษะ (Voiceless) หมายถึง เส้นเสียงเปิดหรือปิด

2. เป็นเสียงชนิด (Aspirated) หรือ เสียงชนิด (Unaspirated)

2.1 เสียงชนิด (Aspirated) หมายถึง มีลมออกมามากเสียง

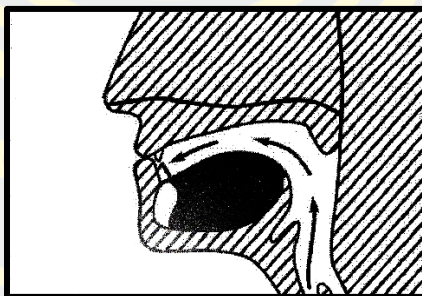
2.2 เสียงชนิด (Unaspirated) หมายถึง ไม่มีลมออกมามากเสียง

3. บอกตำแหน่งของเสียงว่าใช้อวัยวะส่วนใด
 - 3.1 Bilabial หมายถึง ริมฝีปากบนกับริมฝีปากล่าง
 - 3.2 Labio Dental หมายถึง ริมฝีปากล่างกับฟันบน
 - 3.3 Apico Dental หมายถึง ปลายลิ้นกับฟันบน
 - 3.4 Apico Alveolar หมายถึง ปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก
 - 3.5 Fronto Palatal หมายถึง กลางลิ้นกับเพดานแข็ง
 - 3.6 Apical Laminal Alveolar Prepalatal หมายถึง ปลายลิ้นและลิ้นส่วนหน้ากับปุ่มเหงือกและหลังปุ่มเหงือก (หนังสือบางเล่มเรียกว่า Palate Alveolar)
 - 3.7 Dorso Velar หมายถึง ลิ้นส่วนหลังกับเพดานอ่อน
 - 3.8 Glottal หมายถึง เส้นเสียงกับเส้นเสียง
 - 3.9 Labio Velar หมายถึง ริมฝีปากล่างกับริมฝีปากบน และลิ้นส่วนหลังกับเพดานอ่อน

4. บอกประเภทของเสียง

ประเภทของเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษประกอบไปด้วย เสียงหยุด เสียงนาสิก เสียงข้างลิ้น เสียงเสียดแทรก เสียงกึ่งเสียดแทรก และเสียงเปิดหรือเสียงกึ่งสระ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

4.1 เสียงหยุดหรือเสียงกัก (Plosive/Stop)

ภาพที่ 2 เสียงหยุดหรือเสียงกัก (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 37)

เสียงหยุดหรือเสียงกักเป็นเสียงที่มีการกักลมไว้ในปาก มีจุดปิดกั้นที่ริมฝีปากและลมออกตรงกลางปาก (เทียนมณี บุญจุน, 2548, หน้า 24) มีดังนี้

4.1.1 เสียงหยุดที่เป็นเสียงโฆษะ ได้แก่ /b/, /d/ และ /g/

4.1.2 เสียงหยุดที่เป็นเสียงอโฆษะ ได้แก่ /p/, /pʰ/, /t/, /tʰ/, /k/ และ /kʰ/

4.2 เสียงนาสิก (Nasal)

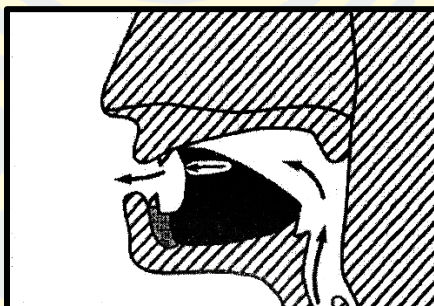
ภาพที่ 3 เสียงนาสิก

ภาพที่ 3 เสียงนาสิก (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 38)

เสียงนาสิกเป็นเสียงที่มีการปิดกั้นลมไว้ในปาก จุดปิดกั้นอยู่ที่ริมฝีปาก และลมออกทางจมุก (เทียนมณี บุญจุน, 2548, หน้า 24) ซึ่งขณะที่ออกเสียงเพดานอ่อนจะหย่อนตัวลง ทำให้ลมสามารถเคลื่อนที่ไปยังช่องจมุกได้ จึงทำให้เสียงขึ้นจมุก (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 38) มีดังนี้

4.2.1 เสียงนาสิกที่เป็นเสียงอโฆษะ ได้แก่ /m/, /n/ และ /ŋ/

4.3 เสียงข้างลิ้น (Lateral)

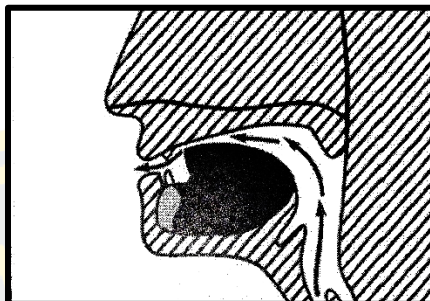

ภาพที่ 4 เสียงข้างลิ้น (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 40)

เสียงข้างลิ้นเป็นเสียงที่มีการปิดกั้นลมไว้ในปาก จุดปิดกั้นอยู่ภายในปาก และมีลมออกข้างลิ้น (เทียนมณี บุญจุน, 2548, หน้า 25) มีดังนี้

4.3.1 เสียงข้างลิ้นที่เป็นเสียงอโฆษะ ได้แก่ /l/

4.4 เสียงเสียดแทรก (Fricative)

ภาพที่ 5 เสียงเสียดแทรก

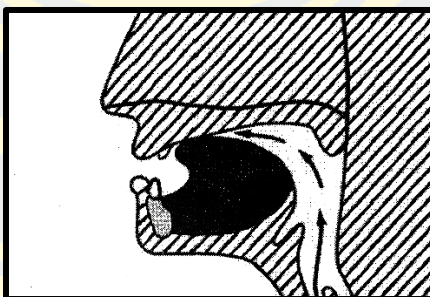
ภาพที่ 5 เสียงเสียดแทรก (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 38)

เสียงเสียดแทรกมีการเคลื่อนกรณเข้าไปใกล้ฐานจนทำให้เกิดช่องแคบ ๆ ขึ้นระหว่างอวัยวะทั้งสองที่เคลื่อนเข้าหากัน และทำให้เกิดเสียงเสียดแทรกขึ้นจากการเคลื่อนที่ของลมผ่านช่องแคบนั้น มีดังนี้

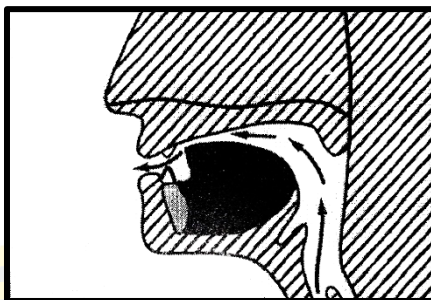
4.4.1 เสียงเสียดแทรกที่เป็นเสียงโฆษะ ได้แก่ /v/, /z/, /ʒ/ และ /ð/

4.4.2 เสียงเสียดแทรกที่เป็นเสียงอโฆษะ ได้แก่ /f/, /s/, /ʃ/, /θ/ และ /h/

4.5 เสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricate)

ภาพที่ 6 เสียงกึ่งเสียดแทรก (1) อวัยวะในการออกเสียงเคลื่อนเข้าปิดกันสนิท (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 39)

เสียงเสียดแทรก (2)

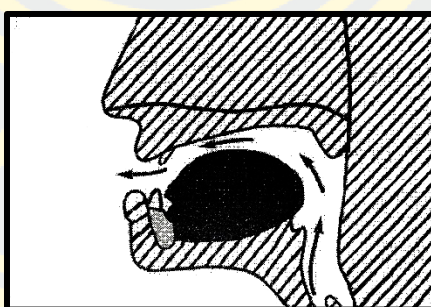
ภาพที่ 7 เสียงกึ่งเสียดแทรก (2) อวัยวะในการออกเสียงเคลื่อนออกช้า ๆ ให้กระแสลมเสียดแทรกออกไป (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 39)

เสียงกึ่งเสียดแทรกเป็นเสียงที่มีการประสมกันระหว่างเสียงหยุดและเสียงเสียดแทรก (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 39) การออกเสียงเริ่มด้วยการกักลมไว้ในปากอย่างสนิท หลังจากนั้นอวัยวะในการออกเสียงจะเปิดออกอย่างช้า ๆ และมีลมออกทางปาก (เทียนมณี บุญจุน, 2548, หน้า 25) มีดังนี้

4.5.1 เสียงกึ่งเสียดแทรกที่เป็นเสียงโฆษะ ได้แก่ /dz/

4.5.2 เสียงกึ่งเสียดแทรกที่เป็นเสียงอโฆษะ ได้แก่ /tʃ/

4.6 เสียงเปิด (Approximant) หรือเสียงกึ่งสระ (Semivowel)

ภาพที่ 8 เสียงเปิด (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 40)

เสียงเปิดหรือเสียงกึ่งสระ เป็นเสียงที่เกิดจากการที่ไม่มีการปิดกั้นลมจากช่องว่างของกรณ์และฐาน เสียงที่ออกมาจึงไม่มีการเสียดแทรก (เทียนมณี บุญจุน, 2548, หน้า 26) ซึ่งสอดคล้องกับ นันทนา รณเกียรติ (2555, หน้า 39) มีดังนี้

4.6.1 เสียงเปิดหรือเสียงกึ่งสระ ซึ่งเป็นเสียงโฆษะ ได้แก่ /j/, /w/ และ /ɹ/ (/r/)

เสียงสระภาษาอังกฤษ

สระภาษาอังกฤษสามารถจำแนกได้ 2 แบบ คือ สระเดี่ยว (Monophthongs) และสระประสม (Diphthongs)

เทียนมณี บุญจุน (2548, หน้า 43) กล่าวถึงการบอกลักษณะของเสียงสระไว้ดังนี้

1. เป็นเสียงสั้น (Short) หรือเสียงยาว (Long)
2. ระดับของลิ้นอยู่สูง (High) กลาง (Mid) หรือต่ำ (Low) สอดคล้องกับ พรากรม์รัตน์

โชติกเสถียร (2544, หน้า 20) คือ

- 2.1 สระสูง (High Vowels) ได้แก่ /i/, /ɪ/, /u/ และ /ʊ/
- 2.2 สระกลาง (Mid Vowels) ได้แก่ /e/, /ɛ/, /ɜ/, /ə/, /ɜ/ และ /ə/
- 2.3 สระต่ำ (Low Vowels) ได้แก่ /æ/, /a/ และ /ɔ/

3. ความกว้างหรือชิดกันของปาก คือ ชิดกัน (Close) กึ่งชิด (Half-Close) กึ่งกว้าง (Half-Open) หรือกว้าง (Open)

4. ส่วนของลิ้นที่ใช้ในการออกเสียง คือ ส่วนหน้า (Front) ส่วนกลาง (Central) หรือส่วนหลัง (Back) ซึ่งสอดคล้องกับ พรากรม์รัตน์ โชติกเสถียร (2544, หน้า 20) คือ

- 4.1 สระส่วนหน้า (Front Vowels) ได้แก่ /i/, /ɪ/, /e/, /ɛ/ และ /æ/
- 4.2 สระส่วนกลาง (Central Vowels) ได้แก่ /ɜ/, /ə/, /ɜ/, /ə/ และ /a/
- 4.3 สระส่วนหลัง (Back Vowels) ได้แก่ /u/, /ʊ/ และ /ɔ/

5. ลักษณะของริมฝีปาก คือ กลม (Rounded) หรือไม่กลม (Unrounded) สอดคล้องกับ พรากรม์รัตน์ โชติกเสถียร (2544, หน้า 20) คือ

- 5.1 สระที่ริมฝีปากห่อกลม (Rounded Vowels) ได้แก่ /u/, /ʊ/ และ /ɔ/
- 5.2 สระที่ริมฝีปากไม่ห่อกลม (Unrounded Vowels) ได้แก่ /i/, /ɪ/, /e/, /ɛ/, /æ/,

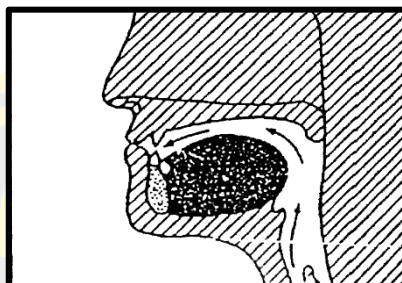
/ɜ/, /ə/, /ɜ/, /ə/ และ /a/

6. ความเกร็ง (Tense) หรือไม่เกร็ง (Lax) ของกล้ามเนื้อลิ้น

จากการศึกษาเกี่ยวกับเสียงภาษาอังกฤษของ พรากรม์รัตน์ โชติกเสถียร (2544) เทียนมณี บุญจุน (2548) นันทนา รณเกียรติ (2555) และ McMahon (2002) สามารถสรุปเสียงพยัญชนะและเสียงสระภาษาอังกฤษได้ดังนี้

เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ

1. เสียงพยัญชนะ Bilabial Stop

ภาพที่ 9 เสียงพยัญชนะ Bilabial Stop

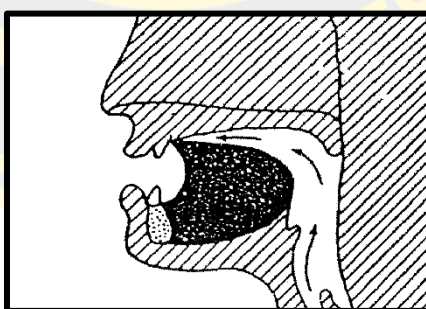
ภาพที่ 9 เสียงพยัญชนะ Bilabial Stop (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 93)

1.1 เสียงพยัญชนะ /p/ (Voiceless Unaspirated Bilabial Stop) ตัวอย่างเช่น Map, Spa, Spray, Spy, Spoon, Split, Spin, Gap และ Tap

1.2 เสียงพยัญชนะ /p^h/ (Voiceless Aspirated Bilabial Stop) ตัวอย่างเช่น Pen, Pound, Pill, Pie, Pan, Put, Happy, Pram และ Play

1.3 เสียงพยัญชนะ /b/ (Voiced Bilabial Stop) ตัวอย่างเช่น Bit, Bill, Bark, Bat, Bought, Pub, Cub, Robe และ Sob

2. เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Stop

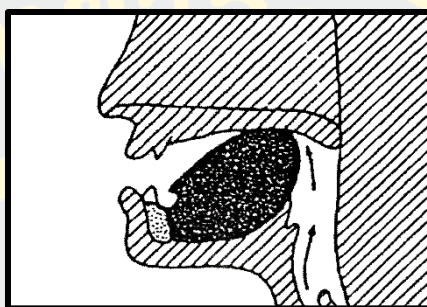
ภาพที่ 10 เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Stop (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 93)

2.1 เสียงพยัญชนะ /t/ (Voiceless Unaspirated Apico Alveolar Stop) ตัวอย่างเช่น Star, Stay, Stick, Stand, Store, Stream, Set, Bet และ Let

2.2 เสียงพยัญชนะ /t^h/ (Voiceless Aspirated Apico Alveolar Stop) ตัวอย่างเช่น Tall, Trim, Tea, Tell, Tin, Time, Tree, Tan และ Tonne

2.3 เสียงพยัญชนะ /d/ (Voiced Apico Alveolar Stop) ตัวอย่างเช่น Done, Die, Dare, Do, Fade, Side Wide และ Bed

3. เสียงพยัญชนะ Dorso Velar Stop

ภาพที่ 11 เสียงพยัญชนะ Dorso Velar Stop

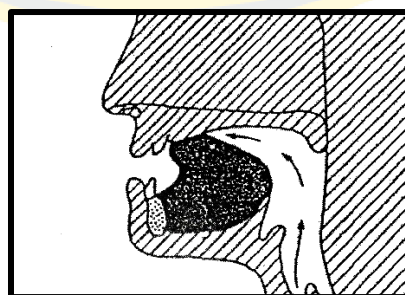
ภาพที่ 11 เสียงพยัญชนะ Dorso Velar Stop (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 94)

3.1 เสียงพยัญชนะ /k/ (Voiceless Unaspirated Dorso Velar Stop) ตัวอย่างเช่น Sky, Scar, Score, Screen, Screw, Leak, Pick และ Back

3.2 เสียงพยัญชนะ /k^h/ (Voiceless Aspirated Dorso Velar Stop) ตัวอย่างเช่น Car, Come, Cold, Cry, Cone, Cap, Cot, Cart และ Curl

3.3 เสียงพยัญชนะ /g/ (Voiced Dorso Velar Stop) ตัวอย่างเช่น Go, Dog, Begin, Get, Bag, Gun, Gave, Gain, Bug และ Log

4. เสียงพยัญชนะ Apical Laminal Alveolar Prepalatal Affricate

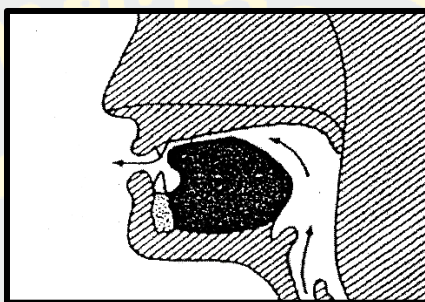

ภาพที่ 12 เสียงพยัญชนะ Apical Laminal Alveolar Prepalatal Affricate (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 124)

4.1 เสียงพยัญชนะ /tʃ/ (Voiceless Apical Laminal Alveolar Prepalatal Affricate) ตัวอย่างเช่น Chin, Watch, Match, Kitchen, Picture และ Fortune

4.2 เสียงพยัญชนะ /dʒ/ (Voiced Apical Laminal Alveolar Prepalatal Affricate) ตัวอย่างเช่น General, Gentle, Giant, Graduate, Schedule และ Soldier

5. เสียงพยัญชนะ Apical Laminal Alveolar Prepalatal Fricative

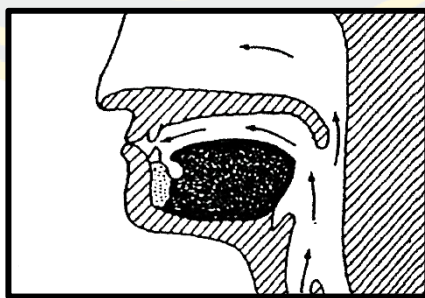
ภาพที่ 13 เสียงพยัญชนะ Apical Laminal Alveolar Prepalatal Fricative

ภาพที่ 13 เสียงพยัญชนะ Apical Laminal Alveolar Prepalatal Fricative (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 117) (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 117)

5.1 เสียงพยัญชนะ /ʃ/ (Voiceless Apical Laminal Alveolar Prepalatal Fricative) ตัวอย่างเช่น Ship, Shop, Sheep, Bash, Crush, Wash และ Wish

5.2 เสียงพยัญชนะ /ʒ/ (Voiced Apical Laminal Alveolar Prepalatal Fricative) ตัวอย่างเช่น Vision, Measure, Version, Prestige, Marriage และ Sabotage

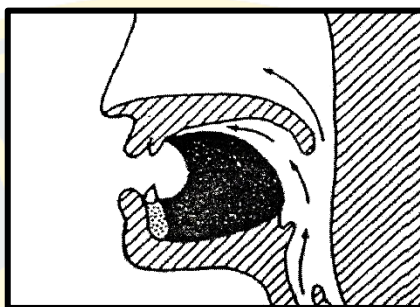
6. เสียงพยัญชนะ Bilabial Nasal

ภาพที่ 14 เสียงพยัญชนะ Bilabial Nasal (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 100)

6.1 เสียงพยัญชนะ /m/ (Voiced Bilabial Nasal) ตัวอย่างเช่น Meat, Meet,
March, Mum, Tom, Harm และ Warm

7. เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Nasal

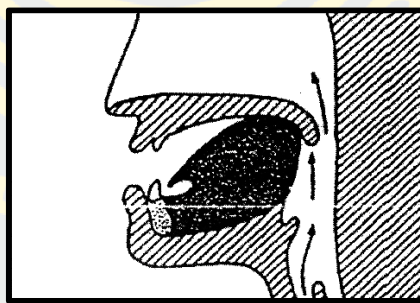

ภาพที่ 15 เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Nasal

ภาพที่ 15 เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Nasal (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 100)

7.1 เสียงพยัญชนะ /n/ (Voiced Apico Alveolar Nasal) ตัวอย่างเช่น Knee, Neat,
Net, Name, Pin, Pen, Pan และ Soon

8. เสียงพยัญชนะ Dorso Velar Nasal

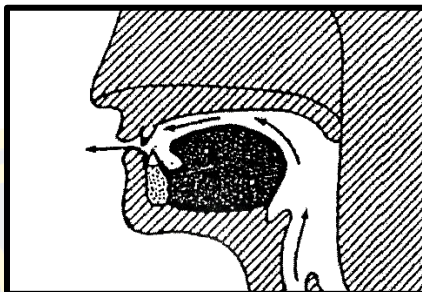

Dorso Velar Nasal

ภาพที่ 16 เสียงพยัญชนะ Dorso Velar Nasal (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 100)

8.1 เสียงพยัญชนะ /ŋ/ (Voiced Dorso Velar Nasal) ตัวอย่างเช่น Sing, Hang,
Wrong, Long, Tongue และ Among

9. เสียงพยัญชนะ Labio Dental Fricative

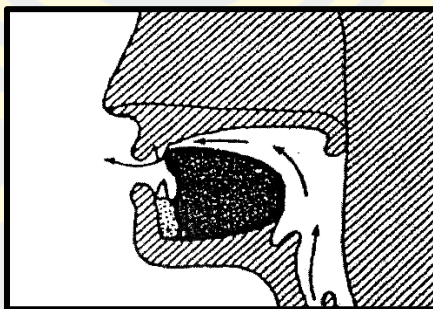
ภาพที่ 17 เสียงพยัญชนะ Labio Dental Fricative

ภาพที่ 17 เสียงพยัญชนะ Labio Dental Fricative (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 104)

9.1 เสียงพยัญชนะ /f/ (Voiceless Labio Dental Fricative) ตัวอย่างเช่น Fan, East, Fail, Few, Leaf, Safe, Half, Belief และ Proof

9.2 เสียงพยัญชนะ /v/ (Voiced Labio Dental Fricative) ตัวอย่างเช่น Van, Vast, Vail, View, Leave, Save, Halve และ Believe

10. เสียงพยัญชนะ Apico Dental Fricative

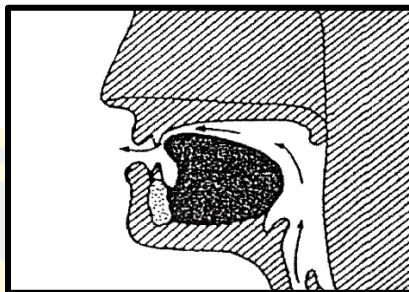
ภาพที่ 18 เสียงพยัญชนะ Apico Dental Fricative

ภาพที่ 18 เสียงพยัญชนะ Apico Dental Fricative (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 107)

10.1 เสียงพยัญชนะ /θ/ (Voiceless Apico Dental Fricative) ตัวอย่างเช่น Cloth, Mouth, Bath, Think, Thick, Author และ Path

10.2 เสียงพยัญชนะ /ð/ (Voiced Apico Dental Fricative) ตัวอย่างเช่น These, Those, They, Father, Neither และ Bathe

11. เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Fricative

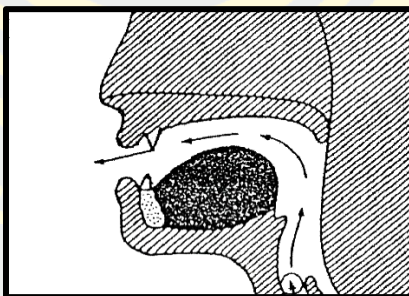
ภาพที่ 19 เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Fricative

ภาพที่ 19 เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Fricative (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 114)

11.1 เสียงพยัญชนะ /s/ (Voiceless Apico Alveolar Fricative) ตัวอย่างเช่น Seal, Sip, Sink, Lacy, Looser, Race และ Price

11.2 เสียงพยัญชนะ /z/ (Voiced Apico Alveolar Fricative) ตัวอย่างเช่น Zeal, Zip, Zinc, Lazy, Loser, Raise และ Price

12. เสียงพยัญชนะ Glottal Fricative

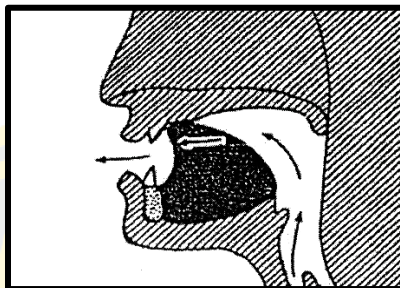

ภาพที่ 20 เสียงพยัญชนะ Glottal Fricative

ภาพที่ 20 เสียงพยัญชนะ Glottal Fricative (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 122)

12.1 เสียงพยัญชนะ /h/ (Voiceless Glottal Fricative) ตัวอย่างเช่น How, Hand, Hide, Head, Whom, Who และ Whose

13. เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Lateral

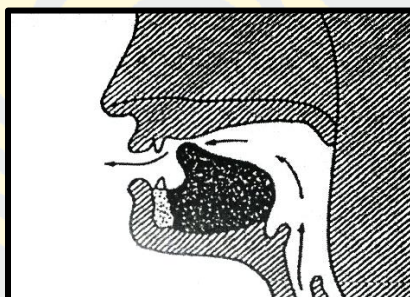

ภาพที่ 21 เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Lateral

ภาพที่ 21 เสียงพยัญชนะ Apico Alveolar Lateral (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 122)

13.1 เสียงพยัญชนะ /l/ (Voiced Apico Alveolar Lateral) ตัวอย่างเช่น Lip, Lap, Law, Belly, Alive, Pilot, Collect และ Daily

14. เสียงพยัญชนะ Apico Prepalatal Approximant

ภาพที่ 22 เสียงพยัญชนะ Apico Prepalatal Approximant

ภาพที่ 22 เสียงพยัญชนะ Apico Prepalatal Approximant (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 133)

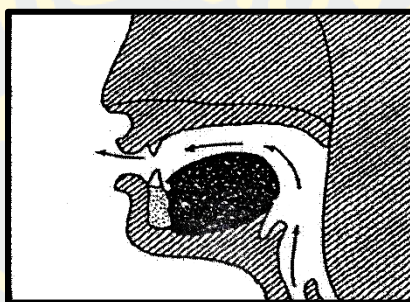
14.1 เสียงพยัญชนะ /ɹ/ (/ɹ/) (Voiced Apico Prepalatal Approximant)

ตัวอย่างเช่น Rip, Rap, Raw, Burry, Arrive, Pirate, Correct และ Dairy

จากการศึกษา McMahon (2002, p.32) กล่าวว่า เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่ามีการใช้สัทอักษรที่หลากหลายแทนการออกเสียงพยัญชนะ R ที่แตกต่างกัน โดยสัทอักษร /r/ ใช้แทนการออกเสียง R ที่มีการกระดกลิ้น (Voiced Alveolar Trill) และใช้สัทอักษร /ɹ/ แทนการออกเสียง R ที่มีการม้วนลิ้น (Voiced Retroflex Approximant)

เนื่องจากการออกเสียงภาษาอังกฤษในเสียงของพยัญชนะ R มีการออกเสียงที่หลากหลาย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงใช้สัทอักษร /ɹ/ แทนการออกเสียงของพยัญชนะ R ในการออกเสียงแบบอังกฤษ (RP) สัทอักษร /ɹ/ แทนการออกเสียงของพยัญชนะ R ในการออกเสียงแบบอเมริกัน (GA) และสัทอักษร /r/ แทนการออกเสียงของพยัญชนะ ร ในเสียงภาษาไทย เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

15. เสียงพยัญชนะ Labio Velar Approximant

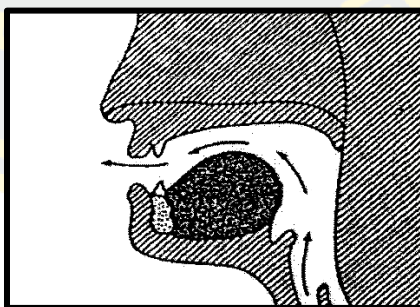

ภาพที่ 23 เสียงพยัญชนะ Labio Velar Approximant

ภาพที่ 23 เสียงพยัญชนะ Labio Velar Approximant (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 132)

15.1 เสียงพยัญชนะ /w/ (Voiced Labio Velar Approximant) ตัวอย่างเช่น Wet, Weed, Wag, Wood, Womb, When, What และ Witch

16. เสียงพยัญชนะ Fronto Palatal Approximant

ภาพที่ 24 เสียงพยัญชนะ Fronto Palatal Approximant (นันทนา รณเกียรติ, 2555, หน้า 137)

16.1 เสียงพยัญชนะ /j/ (Voiced Fronto Palatal Approximant) ตัวอย่างเช่น Use, Union, University, Yes, Yard, Yawn และ Young

เสียงสระเดี่ยวภาษาอังกฤษ (Monophthongs)

1. เสียงสระ /i/ (Tense High-Front Close Unrounded Vowel) ตัวอย่างเช่น Ski, Week, We, Sea, These, Equal, Complete และ Magazine
2. เสียงสระ /ɪ/ (Lax High-Front Close Unrounded Vowel) ตัวอย่างเช่น Hit, With, Kid, Sick, Business, Guitar, England และ Village
3. เสียงสระ /e/ (Tense Mid-Front Close Unrounded Vowel) ตัวอย่างเช่น Yes, Bed, Said, Again, Friend, Leisure, Against และ Said
4. เสียงสระ /ɛ/ (Lax Mid-Front Open Unrounded Vowel) ตัวอย่างเช่น Bet, Get, Let, Set, Egg, End, Sent, Bread และ Leopard
5. เสียงสระ /æ/ (Lax Low-Front Half-Open Unrounded Vowel) ตัวอย่างเช่น Mad, Add, Marry, Sat, Tanned, Bad, Pan, Had และ Can
6. เสียงสระ /ɑ/ (Lax Low-Central Open Unrounded Vowel) ตัวอย่างเช่น Pass, Bath, Grass, Last, Car, Far, Laugh, Father และ Glass
7. เสียงสระ /ʌ/ (Lax Mid-Central Open Unrounded Vowel) ตัวอย่างเช่น But, Love, Sun, Cut, Uncle, Fussy, Month และ Country
8. เสียงสระ /ɒ/ (Tense Low-Back Open Rounded Vowel) ตัวอย่างเช่น Not, Pot, Shot, Spot, Was, What, Dog, Cop และ Cough
9. เสียงสระ /ɔ/ (Tense Low-Back Half-open Rounded Vowel) ตัวอย่างเช่น Naught, Port, Short, Sport, Court, Sword และ Quart
10. เสียงสระ /ʊ/ (Tense High-Back Half-Close Rounded Vowel) ตัวอย่างเช่น Put, Look, Pull, Full, Put, Took, Sugar, Butcher และ Would
11. เสียงสระ /u/ (Lax High-Back Close Rounded Vowel) ตัวอย่างเช่น Do, Who, Prove, Lose, Too, Cool, Moon, Soon และ Move
12. เสียงสระ/ə/ (Lax Mid-Central Open Unrounded Vowel) ตัวอย่างเช่น Again, Allow, Collar, Sooner, Postman, Melon และ Second
13. เสียงสระ /ɜ/ (Tense Mid-Central Close Unrounded Vowel) ตัวอย่างเช่น Bird, Word, Hurt, Earth, Concern, Flirt, Serve และ Skirt

เสียงสระประสมภาษาอังกฤษ (Diphthongs)

1. เสียงสระ /eɪ/ ตัวอย่างเช่น Day, Bass, Lady, Weigh, Great, Make และ Rain
2. เสียงสระ /aɪ/ ตัวอย่างเช่น Dry, Try, High, Either, Buy, Neither และ Cry
3. เสียงสระ /ɔɪ/ ตัวอย่างเช่น Toy, Boy, Annoy, Coin, Noise, Oil และ Enjoy
4. เสียงสระ /aʊ/ ตัวอย่างเช่น Out, Count, Sound, Allow, Cow และ House
5. เสียงสระ /ɔʊ/, /oʊ/ ตัวอย่างเช่น Boat, Road, Post, Tone, Go, No และ Toe
6. เสียงสระ /ɪə/ ตัวอย่างเช่น Real, Beer, Cheer, Here, Steer, Deer และ Weird
7. เสียงสระ /eə/ ตัวอย่างเช่น Air, Fair, Pear, Bear, Spare, Their และ Care
8. เสียงสระ /ʊə/ ตัวอย่างเช่น Tour, Pour, Dour, Moor, Mature และ Jury

จากการศึกษา สามารถสรุปเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ (เทียนมณี บุญจุน, 2548, หน้า 42) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ

ลักษณะ การออกเสียง (Manner of Articulation)	ตำแหน่งของการเกิดเสียง (Place of Articulation)									
	Bilabial	Labio Dental	Apico Dental	Apico Alveolar	Apico Prepalatal	Fronto Palatal	Apical Laminal Alveolar Prepalatal	Dorso Velar	Labio Velar	Glottal
Stops										
asp. vl.		p ^h		t ^h				k ^h		
unasp. vl.		p		t				k		
unasp. vd.		b		d				g		
Fricatives										
vl.		f	θ	s			ʃ			h
vd.		v	ð	z			ʒ			

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลักษณะ การออกเสียง (Manner of Articulation)	ตำแหน่งของการเกิดเสียง (Place of Articulation)									
	Bilabial	Labio Dental	Apico Dental	Apico Alveolar	Apico Prepalatal	Fronto Palatal	Apical Laminal Alveolar Prepalatal	Dorso Velar	Labio Velar	Glottal
Affricates										
vl.							tʃ			
vd.							dʒ			
Nasals										
vd.		m		n				ŋ		
Laterals										
vd.				l						
Approximants										
vd.					ɹ (r)	j			w	

หมายเหตุ asp. หมายถึง เสียงชนิด (Aspirated), unasp. หมายถึง เสียงชนิด (Unaspirated),
vd. หมายถึง เสียงชนิด (Voiced) และ vl. หมายถึง เสียงชนิด (Voiceless)

จากการศึกษา สามารถสรุปเสียงสระภาษาอังกฤษ (เทียนมณี บุญจุน, 2548, หน้า 49)
ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เสียงสระภาษาอังกฤษ

ลักษณะของเสียงสระ						
	Front		Central		Back	
	Unrounded	Rounded	Unrounded	Rounded	Unrounded	Rounded
High						
Close	i					u
Half-Close	ɪ					ʊ
Mid						
Half-Close	eɪ		ɜ			əʊ
Half-Open	ɛ		ə			
Low						
Half-Open	æ				ʌ	ɔ
Open						ɒ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2526, หน้า9) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า
เป็นความสามารถและคุณลักษณะของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้ การสอน การอบรม หรือการฝึกฝน
เป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรม

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530, หน้า 29) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า
เป็นทักษะทางวิชาการ ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ที่นักเรียนได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้
ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมโดยแสดงให้เห็นทางคะแนนจาก
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภพ เลหาไพบูลย์ (2542, หน้า 295) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้

Good (1973, p.103) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นความรู้หรือทักษะที่ได้รับการพัฒนามาจากการเรียนรู้ โดยอาศัยองค์ประกอบทางสติปัญญา และสามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบ หรือการให้คะแนนจากครู

Phye (1997, p.4) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นความรู้ที่ได้รับหรือทักษะที่พัฒนาขึ้นในวิชาของโรงเรียน ซึ่งมักจะกำหนดโดยคะแนนการทดสอบหรือคะแนนงานที่ได้รับมอบหมายจากครู หรือจากทั้งสองอย่าง

Hattie and Anderman (2013, p.1) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นความสำเร็จของบางสิ่งบางอย่าง ในทางการศึกษาโดยทั่วไปแล้วคำว่าบางสิ่งหมายถึง เป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน เนื่องจากเป้าหมายการเรียนรู้มีหลายแง่มุมและเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ ในสาขาวิชาหรือศาสตร์ที่แตกต่างกัน ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจึงถือเป็นโครงสร้างที่มีหลายแง่มุม โดยเป้าหมายการเรียนรู้ในการศึกษาได้จำแนกออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

จากการศึกษามีนักการศึกษาให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายความหมาย สามารถสรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า เป็นความสามารถ พฤติกรรม และความสำเร็จที่แสดงออกทางวิชาการ ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะ ที่นักเรียนได้รับจากการเรียนรู้ โดยอาศัยองค์ประกอบทางสติปัญญา และสามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบ หรือการให้คะแนนจากครู

ความเป็นมาของทฤษฎีของบลูม (Bloom's Taxonomy)

จากการศึกษา Armstrong (2010) และ Marzano and Kendall (2007, p.1) กล่าวว่า ในปีคริสต์ศักราช 1956 Benjamin Bloom และคณะ ซึ่งประกอบด้วย Max Englehart, Edward Furst, Walter Hill และ David Krathwohl ได้ทำการเผยแพร่กรอบแนวคิดสำหรับการกำหนดหมวดหมู่เป้าหมายทางการศึกษา เรียกว่า อนุกรมวิธานของวัตถุประสงค์ทางการศึกษา (Taxonomy of Educational Objectives) โดยกรอบแนวคิดนี้เป็นที่รู้จักในชื่อทฤษฎีของบลูม (Bloom's Taxonomy) โดยครูชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาจารย์มหาวิทยาลัยนำไปประยุกต์ใช้ในการสอน โดยเริ่มแรกทฤษฎีของบลูมมีมิติกระบวนการทางปัญญาหรือพุทธิพิสัย 6 ระดับดังนี้ ความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจ (Comprehension) การประยุกต์ใช้ (Application) การวิเคราะห์ (Analysis) การสังเคราะห์ (Synthesis) และการประเมินค่า (Evaluation) โดยระดับหลังจากความรู้เป็นทักษะและความสามารถ โดยความรู้เป็นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการนำทักษะและความสามารถ

เหล่านี้ไปปฏิบัติ ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 2001 มีกลุ่มนักจิตวิทยาการเรียนรู้ นักทฤษฎีหลักสูตร นักวิจัยด้านการสอน และผู้เชี่ยวชาญด้านการทดสอบและประเมินผล ได้ตีพิมพ์การแก้ไขทฤษฎีของบลูมเดิม โดยมีติกระบวนการทางปัญญาใหม่มี 6 ระดับดังนี้ ความรู้ความจำ (Remember) ความเข้าใจ (Understand) การประยุกต์ใช้ (Apply) การวิเคราะห์ (Analyse) การประเมินผล (Evaluate) และการสร้างสรรค์ (Create) ซึ่งสอดคล้องกับ Stanley and Moore (2010, p.6)

Stanley and Moore (2010, p.5) กล่าวว่าหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของทฤษฎีของบลูมคือ มีการเปลี่ยนแปลงการใช้คำศัพท์ในการเรียกมิติกระบวนการทางปัญญาใหม่โดยการใช้คำกริยาแทน ซึ่งแต่เดิมใช้คำนาม โดยมีเหตุผลเนื่องมาจากคำกริยาเป็นคำที่ใช้ในการแสดงหรืออธิบายอาการหรือการกระทำ ในฐานะนักการศึกษา Anderson เชื่อว่าการศึกษาในศตวรรษที่ 21 การคิดจะเป็นกระบวนการเชิงรุก (Active Process)

วิวัฒน์ ชัตติยะมาน และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2548, หน้า 34) กล่าวว่าทฤษฎีของบลูมถือว่าเป็นหนึ่งในทฤษฎีที่สำคัญที่สุดสำหรับทฤษฎีทางการศึกษา โดยทฤษฎีของบลูมได้รับการยอมรับและถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวาง เช่น การนำไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน การตรวจสอบความสอดคล้องของจุดประสงค์การสอน กลยุทธ์ในการสอน หรือการประเมินผล เป็นต้น

มิติกระบวนการทางปัญญาของทฤษฎีของบลูม (The Cognitive Process Dimension)

Anderson et al. (2001, p.67) และวิวัฒน์ ชัตติยะมาน และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2548, หน้า 36) กล่าวถึงกระบวนการทางปัญญาของทฤษฎีของบลูมไว้ดังนี้

1. ความรู้ความจำ (Remember) เป็นความสามารถในการระลึก แสดงรายการ บอก และระบุ ประกอบด้วย

1.1 การจำ/การรับรู้ (Recognising) เป็นความรู้ที่มีในหน่วยความจำระยะยาว เช่น สามารถรู้วันสำคัญในประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

1.2 การจำ/การระลึกได้ (Recalling) เป็นการดึงความรู้ที่เกี่ยวข้องและสำคัญที่ได้เรียนไปแล้วมาใช้ เช่น สามารถระลึกถึงวันสำคัญในประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

2. ความเข้าใจ (Understand) เป็นความสามารถในการแปลความหมาย ยกตัวอย่าง สรุป และอ้างอิงได้ ประกอบด้วย

2.1 การแปลความ (Interpreting) เป็นการเปลี่ยนจากรูปแบบหนึ่งไปเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง เช่น การถอดความเอกสารหรือคำพูดที่สำคัญ เป็นต้น

2.2 การยกตัวอย่าง (Exemplifying) เป็นการค้นหตัวอย่าง แนวคิด หลักการ หรือทฤษฎี เช่น การยกตัวอย่างรูปแบบการวาดภาพต่าง ๆ เป็นต้น

2.3 การจัดประเภท (Classifying) การพิจารณาว่าสิ่งใดอยู่หมวดหมู่ใดโดยใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น การจำแนกความผิดปกติทางจิต เป็นต้น

2.4 การสรุป (Summarising) เป็นการสรุปหัวข้อทั่วไปหรือประเด็นสำคัญ เช่น การเขียนสรุปเหตุการณ์สั้น ๆ เป็นต้น

2.5 การสรุปอ้างอิง/การอนุมาน (Inferring) เป็นการสรุปประเด็นอย่างมีเหตุผลจากข้อมูล เช่น ให้อนุมานหลักไวยากรณ์จากตัวอย่างในการเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

2.6 การเปรียบเทียบ (Comparing) เป็นการหาความสอดคล้องระหว่างแนวคิด วัตถุ หรือสิ่งที่คล้ายกัน เช่น การเปรียบเทียบเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์กับเหตุการณ์ในปัจจุบัน เป็นต้น

2.7 การอธิบาย (Explaining) เป็นการสร้างรูปแบบเหตุและผล เช่น การอธิบายสาเหตุของเหตุการณ์ที่สำคัญในศตวรรษที่ 18 ในประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น

3. การประยุกต์ใช้ (Apply) เป็นความสามารถในการนำไปใช้ ประยุกต์ใช้ และแก้ปัญหาต่าง ๆ ประกอบด้วย

3.1 การปฏิบัติ (Executing) เป็นการประยุกต์ใช้ความรู้ในงานประจำ เช่น การหารจำนวนเต็มหนึ่งจำนวนด้วยจำนวนเต็มอีกหนึ่งจำนวน ซึ่งทั้งสองจำนวนมีหลายหลัก เป็นต้น

3.2 การนำไปใช้ (Implementing) เป็นการประยุกต์ใช้ความรู้ในงานที่ไม่ใช่งานประจำ เช่น การใช้กฎข้อที่สองของนิวตันในสถานการณ์อย่างเหมาะสม เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ (Analyse) เป็นความสามารถในการเปรียบเทียบ อธิบาย และจัดการประกอบด้วย

4.1 การแยกความแตกต่าง (Differentiating) เป็นการแยกส่วนเกี่ยวข้องออกจากส่วนที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือเป็นการแยกส่วนที่สำคัญออกจากส่วนที่ไม่สำคัญ เช่น การแยกตัวเลขที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องในปัญหาทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น

4.2 การจัดการ (Organising) เป็นการพิจารณาองค์ประกอบว่าเหมาะสมหรือไม่ เช่น การจัดโครงสร้างหลักฐานในคำอธิบายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เพื่อเป็นหลักฐานหรือข้อโต้แย้งสำหรับการอธิบายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เป็นต้น

4.3 การให้เหตุผล/คุณลักษณะ (Attributing) เป็นการระบุมุมมอง ทัศนคติ ค่านิยม หรือเจตนาของเนื้อหา เช่น การระบุมุมมองของผู้เขียนเรียงความในแง่มุมมองทางการเมืองของพวกเขา เป็นต้น

5. การประเมินผล (Evaluate) เป็นความสามารถในการตรวจสอบ วิเคราะห์ และตัดสินประกอบด้วย

5.1 การตรวจสอบ (Checking) เป็นการตรวจความไม่สอดคล้องกันหรือความขัดแย้งภายในกระบวนการ หรือการพิจารณาว่ากระบวนการมีความสอดคล้องกันหรือไม่ หรือการตรวจ

ประสิทธิผลของขั้นตอนในขณะที่กำลังดำเนินการอยู่ เช่น การตรวจสอบว่าข้อสรุปของนักวิทยาศาสตร์เป็นไปตามข้อมูลที่สังเกตหรือไม่ เป็นต้น

5.2 การวิจารณ์ (Critiquing) เป็นการตรวจสอบความไม่สอดคล้องกันระหว่างผลที่เกิดขึ้นกับเกณฑ์ภายนอก หรือการตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอน เช่น การตัดสินว่าวิธีใดเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา เป็นต้น

6. การสร้างสรรค์ (Create) เป็นความสามารถในการออกแบบ วางแผน และผลิตประกอบด้วย

6.1 การสร้าง (Generating) เป็นการเกิดความคิดกับสมมติฐานที่หลากหลายตามเกณฑ์ เช่น การสร้างสมมติฐานเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่สังเกตได้ เป็นต้น

6.2 การวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดขั้นตอนการทำงานให้สำเร็จลุล่วง เช่น การวางแผนงานวิจัยเกี่ยวกับหัวข้อทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น

6.3 การผลิต (Producing) เป็นการประดิษฐ์ผลิตผล เช่น การสร้างเคสสถานเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นต้น

จากการศึกษาทฤษฎีของบลูม (Bloom's Taxonomy) สามารถสรุปได้ว่าทฤษฎีของบลูมมี 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ความจำ (Remember) ความเข้าใจ (Understand) การประยุกต์ใช้ (Apply) การวิเคราะห์ (Analyse) การประเมินผล (Evaluate) และการสร้างสรรค์ (Create) และสามารถเปรียบเทียบกระบวนการทางปัญญาเดิมและกระบวนการทางปัญญาใหม่ ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบกระบวนการทางปัญญา

กระบวนการทางปัญญาเดิม	กระบวนการทางปัญญาใหม่
1. ความรู้ (Knowledge)	1. ความรู้ความจำ (Remember)
2. ความเข้าใจ (Comprehension)	2. ความเข้าใจ (Understand)
3. การประยุกต์ใช้ (Application)	3. การประยุกต์ใช้ (Apply)
4. การวิเคราะห์ (Analysis)	4. การวิเคราะห์ (Analyse)
5. การสังเคราะห์ (Synthesis)	5. การประเมินผล (Evaluate)
6. การประเมินค่า (Evaluation)	6. การสร้างสรรค์ (Create)

โครงสร้างของจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของทฤษฎีของบลูม

Anderson et al. (2001, p.27) และวิวัฒน์ ชัตติยะมาน และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2548, หน้า 36) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของทฤษฎีของบลูมว่าประกอบด้วย ความรู้ด้านข้อเท็จจริง (Factual Knowledge) ความรู้ด้านความคิดรวบยอด (Conceptual Knowledge) ความรู้ด้านกระบวนการ (Procedural Knowledge) และความรู้ด้านอภิปัญญา (Meta-Cognitive Knowledge) ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 มิติความรู้และมิติกระบวนการทางปัญญา

มิติความรู้	มิติกระบวนการทางปัญญา					
	ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การประยุกต์ใช้	การวิเคราะห์	การประเมินผล	การสร้างสรรค์
ความรู้ด้านข้อเท็จจริง (Factual Knowledge)						
ความรู้ด้านความคิดรวบยอด (Conceptual Knowledge)						
ความรู้ด้านกระบวนการ (Procedural Knowledge)						
ความรู้ด้านอภิปัญญา (Meta-Cognitive Knowledge)						

สามารถอธิบายความหมายของมิติความรู้ได้ดังนี้

1. ความรู้ด้านข้อเท็จจริง (Factual Knowledge) เป็นองค์ความรู้พื้นฐานที่นักเรียนต้องรู้เพื่อสามารถปรับตัวให้เข้ากับเนื้อหาวิชา หรือเพื่อแก้ไขปัญหา เช่น

1.1 ความรู้ในเรื่องคำศัพท์ (Terminology)

1.2 ความรู้ในเรื่องรายละเอียดหรือองค์ประกอบต่าง ๆ (Specific Details and Elements)

2. ความรู้ด้านความคิดรวบยอด (Conceptual Knowledge) เป็นความรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบพื้นฐานต่าง ๆ ภายในโครงสร้าง ที่สามารถทำให้องค์ประกอบพื้นฐานสามารถทำงานร่วมกันได้ เช่น

- 2.1 ความรู้ในเรื่องการจัดหมวดหมู่และลำดับชั้น (Classifications and Categories)
- 2.2 ความรู้ในเรื่องหลักการ (Principles and Generalisations)
- 2.3 ความรู้ในเรื่องทฤษฎี แบบแผน และโครงสร้าง (Theories, Models and Structures)

3. ความรู้ด้านกระบวนการ (Procedural Knowledge) เป็นความรู้เกี่ยวกับวิธีการแสวงหาความรู้และบรรทัดฐานสำหรับใช้ทักษะ ลำดับขั้นการแก้ปัญหา เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เช่น

- 3.1 ความรู้ในเรื่องทักษะเฉพาะอย่างและลำดับขั้นการแก้ปัญหา (Subject-Specific Skills and Algorithms)
- 3.2 ความรู้ในเรื่องของเทคนิคและวิธีการเฉพาะอย่าง (Subject-Specific Techniques and Methods)
- 3.3 ความรู้ในเรื่องเกณฑ์สำหรับพิจารณา (Criteria for Determining)

4. ความรู้ด้านอภิปัญญา (Meta-Cognitive Knowledge) เป็นความรู้ด้านกระบวนการทางปัญญาหรือการเรียนรู้ของคน ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร เช่น

- 4.1 ความรู้เรื่องยุทธวิธี หรือการได้มาซึ่งความรู้ (Strategies)
- 4.2 ความรู้เรื่องกระบวนการใช้ปัญญา (Cognitive Tasks)
- 4.3 ความรู้เรื่องตนเอง (Self-Knowledge)

ความหมายของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมนึก ภัททิยธนี (2549, หน้า 63) ให้ความหมายของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่าเป็นแบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองในด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่ามีเท่าใด

ชวาล แพรัตกุล (2552, หน้า 74) ให้ความหมายของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่าเป็นแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ทางสมองที่นักเรียนได้รับจากการเรียนรู้

บุญชม ศรีสะอาด (2553, หน้า 53) ให้ความหมายของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่าเป็นแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดความรู้ ทักษะ ความสามารถของบุคคลในเชิงวิชาการ ซึ่งผลสัมฤทธิ์เป็นผลมาจากการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของแต่ละรายวิชา

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556, หน้า 74) ให้ความหมายของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนด

จากการศึกษามีนักการศึกษาให้ความหมายของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายความหมาย สามารถสรุปความหมายของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนด โดยเป็นความรู้ ทักษะ ความสามารถของบุคคลในเชิงวิชาการและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ

ธรรมชาติของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2545, หน้า 15) กล่าวถึงธรรมชาติของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นหนึ่งในวิธีการประเมินนักเรียน ซึ่งจะเป็นเครื่องมือในการช่วยครูตรวจสอบและวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดนักเรียนในความรู้และทักษะต่าง ๆ ในแต่ละวิชา การพัฒนาแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้น เกิดขึ้นเนื่องจากความต้องการใช้เครื่องมือในการวัดระดับความสามารถของบุคคลหรือตรวจสอบความสามารถของแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกันเพียงใด เพื่อที่จะให้ครูสามารถแยกแยะหรือจำแนกนักเรียนแต่ละคนได้ตามสามารถ และเพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์พื้นฐานของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530, หน้า 29) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบเพื่อวัดระดับความสามารถของบุคคลว่า เรียนรู้สิ่งใดบ้าง และมีความสามารถในด้านใด มากน้อยเพียงใด เช่น มีพฤติกรรมในด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า อยู่ระดับใด การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย เป็นการวัด 2 องค์ประกอบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาการที่เรียนคือ

1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการวัดความรู้และความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และให้นักเรียนสร้างผลงานออกมาให้สามารถสังเกตและวัดได้ การวัดผลลักษณะนี้จึงต้องวัดโดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติและผลงานที่ปฏิบัติ
2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการวัดความรู้และความสามารถในด้านเนื้อหา รวมไปถึงพฤติกรรมและความสามารถในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลงานที่ได้จากการจัดการเรียนการสอน มีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ คือ

2.1 การสอบปากเปล่า การสอบประเภทนี้ส่วนมากเป็นการสอบแบบรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการดูผลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านหนังสือ การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งมีความต้องการที่จะดูการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ

เช่น การสอบปริญญานิพนธ์ ซึ่งต้องการวัดความรู้และความเข้าใจในเรื่องที่ทำ โดยการสอบปากเปล่า นั้น คำถามสามารถมีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามที่ต้องการ

2.2 การสอบแบบเขียนตอบ การสอบประเภทนี้เป็นการสอบโดยให้นักเรียนเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ซึ่งมีรูปแบบตอบอยู่ 2 แบบ คือ

2.2.1 แบบไม่จำกัดคำตอบ ได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง

2.2.2 แบบจำกัดคำตอบ เป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถาม หรือกำหนดคำตอบที่ให้เลือก

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2545, หน้า 15) กล่าวถึงวัตถุประสงค์พื้นฐานของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ 2 ประการดังนี้

1. เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนรายบุคคล
2. เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

จากการศึกษามีนักการศึกษากล่าวถึงจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์พื้นฐานของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลากหลาย สามารถสรุปจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์พื้นฐานของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดด้านการปฏิบัติ และการวัดด้านเนื้อหา โดยใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนรายบุคคล และใช้ในการตรวจสอบความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

ประเภทของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2545, หน้า 23) กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ 2 ประเภท คือ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างขึ้นเพื่อใช้ในชั้นเรียน สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานสร้างขึ้นโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ปกติแล้วผู้สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานจะประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางการวัดและการประเมินผลผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ รวมไปถึงครูในโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งมีบทบาทในการกำหนดขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่ต้องการทดสอบให้เหมาะสม โดยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องครอบคลุมเนื้อหาและทักษะที่มีในหลักสูตร เนื้อหาและทักษะของแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานส่วนมากได้จากหนังสือเรียนและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร เนื้อหาโดยทั่วไปจะเป็นความรู้และทักษะในระดับกว้าง ๆ เพื่อให้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ ได้ การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานนั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปใช้เปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนแต่ละคน หรือเปรียบเทียบระหว่างชั้นเรียนต่าง ๆ หรือระหว่างระบบของโรงเรียนต่าง ๆ

กับกลุ่มประชากรที่กว้างขึ้น อันถือว่าเป็นกลุ่มปกติวิสัยของนักเรียนที่ได้เรียนรู้ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องนั้น ๆ มาแล้ว

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างขึ้นเพื่อใช้ในชั้นเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะ กล่าวคือใช้สำหรับวัดความก้าวหน้าในเรื่องผลการเรียนของนักเรียน และค้นหาข้อบกพร่องของระบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อจะได้จัดหน่วยการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนสอนเสริมในข้อบกพร่องของการเรียนให้กับนักเรียนได้ตรงตามความต้องการอย่างเหมาะสม แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างขึ้นเพื่อใช้ในชั้นเรียน ใช้ในการตัดสินเป้าหมายของหลักสูตรในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ว่า ได้บรรลุผลตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งรวมไปถึงการให้คะแนนหรือระดับผลการเรียนกับนักเรียน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างขึ้น จัดได้ว่าเป็นแบบทดสอบที่มีคุณค่าในการวัดหรือตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้เหมาะสมกว่าแบบสอบประเภทอื่น ๆ เนื่องด้วยหากพิจารณาตามบทบาทแล้ว ครูจะเป็นผู้ที่ทราบความสามารถของนักเรียนของตนเองได้เป็นอย่างดี จึงสามารถที่จะสร้างแบบทดสอบให้เหมาะสมกับระดับการเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นขอบข่ายของเนื้อหาและทักษะในแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น โดยทั่วไปจะประกอบด้วยเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจงตามหลักสูตรของวิชาที่เรียน และมีรายละเอียดเกี่ยวกับความรู้และทักษะเฉพาะชั้นเรียนต่าง ๆ เท่านั้น จึงมักจะครอบคลุมขอบข่ายของเนื้อหาวิชาได้แคบกว่าแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน นอกจากนั้นแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างขึ้นก็จำเป็นต้องมีความเป็นมาตรฐานอย่างเพียงพอ คือควรมีการแนะนำวิธีการสอบสำหรับนักเรียนทุกคนด้วยมาตรฐานเดียวกัน เช่น ให้ตอบในกระดาษคำตอบ หรือให้ตอบในสมุด ตลอดจนกำหนดเวลาของการทดสอบที่แน่นอนและตรงกัน รวมทั้งการอนุญาตให้ใช้หนังสือแบบฝึกหัดในขณะที่สอบได้หรือไม่ และที่สำคัญคือต้องมีระบบการให้คะแนนที่เป็นแบบแผนเดียวกัน เป็นต้น

สมนึก ภัททิยธนี (2549, หน้า 63) กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ 2 ประเภท คือ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างขึ้น และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบที่มีความมุ่งเน้นไปที่การวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน โดยแบบทดสอบประเภทนี้จะไม่นำไปใช้ในการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มอื่น

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน เป็นแบบทดสอบที่มีความมุ่งเน้นไปที่การวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเช่นเดียวกัน แต่มีความมุ่งเน้นไปที่การวัดหรือเปรียบเทียบคุณภาพของนักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ เช่น ใช้ในการเปรียบเทียบคุณภาพของนักเรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่งกับนักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ ทั่วประเทศ เป็นแบบทดสอบมาตรฐานระดับชาติ หรือกับนักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ ในจังหวัด เป็นแบบทดสอบมาตรฐานระดับจังหวัด

ศิริชัย กาญจนวาสิ (2556, หน้า 167) กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ 2 ประเภท คือ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างขึ้น สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน เป็นแบบทดสอบที่สามารถใช้กับสถาบันการศึกษาโดยทั่วไป โดยมีรูปแบบที่เป็นมาตรฐานสำหรับการทดสอบ การตรวจให้คะแนน การเปรียบเทียบ การรายงานผล และการรายงานคุณภาพของแบบทดสอบ
 2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบที่ครูผู้สอนเป็นคนสร้างขึ้นมาเอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่มีความครอบคลุมเนื้อหาเฉพาะตามหลักสูตรของสถาบันใดสถาบันหนึ่ง การให้คะแนนหรือการแปลผลมักจะเปรียบเทียบกับกลุ่มที่สอบด้วยกัน หรือเกณฑ์ที่ครูผู้สอนสร้างขึ้น
- จากการศึกษามีนักการศึกษากล่าวถึงประเภทของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลากหลาย สามารถสรุปประเภทของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ 2 ประเภท คือ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างขึ้น และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน

การสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2545, หน้า 178) กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ดีจะต้องมีการวางแผน เพื่อให้แบบทดสอบสามารถวัดได้เด่นชัดในการทดสอบแต่ละครั้ง การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถมี 4 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์โดยทั่วไปให้อยู่ในรูปแบบของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยดำเนินการระบุเป็นข้อโดยให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาทั้งหมด
2. กำหนดโครงเรื่องของเนื้อหาสาระที่จะทดสอบให้ครบถ้วน
3. เพื่อแสดงถึงน้ำหนักของเนื้อหาในแต่ละส่วนและพฤติกรรมต่าง ๆ ต้องเตรียมตารางเฉพาะหรือผังของแบบทดสอบ ซึ่งจะต้องมีความสั้นกระชับและชัดเจน
4. สร้างข้อกระทงทั้งหมดที่ต้องการจะทดสอบให้เป็นไปตามน้ำหนักและสัดส่วนที่กำหนดไว้

ศิริชัย กาญจนวาสิ (2556, หน้า 173) กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ 7 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการสอบ (Specification of Purpose) จุดมุ่งหมายของการสอบจะต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรตามลำดับ โดยการวิเคราะห์หลักสูตรเป็นการแยกแยะให้เห็นถึงความสัมพันธ์และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกัน ประกอบด้วย จุดมุ่งหมายเนื้อหา กิจกรรมและประสบการณ์ และพฤติกรรมที่เป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตรมีขั้นตอนดังนี้

1.1 วิเคราะห์จุดมุ่งหมาย

1.1.1 วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ และระบุคุณลักษณะ หรือสมรรถภาพที่ต้องการวัด

1.1.2 วิเคราะห์ลักษณะหรือสมรรถภาพที่ต้องการวัดให้มีลักษณะเป็นรูปธรรม

1.2 วิเคราะห์เนื้อเรื่อง

1.2.1 วิเคราะห์เนื้อหาของหลักสูตร เนื้อหาของการจัดการเรียนการสอน เพื่อแยกแยะเนื้อหา และจัดเป็นหน่วยย่อยให้มีความสัมพันธ์กัน

1.2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหา

1.3 วิเคราะห์กิจกรรม/ประสบการณ์ เพื่อเป็นแนวคิดในการกำหนดวิธีสอนหรือวิธีสอบ ให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของการเรียนรู้

2. ออกแบบการสร้างแบบทดสอบ (Test Design) เป็นการกำหนดรูปแบบ ขอบเขต และแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 วางแผนการทดสอบ (Testing Plans) ก่อนสร้างแบบทดสอบครูผู้สอนต้องวางแผนการทดสอบเสียก่อน

2.2 กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ (Test Formats) ครูผู้สอนต้องเลือกว่าแบบทดสอบแบบใดเหมาะกับเนื้อหาแบบใด มีรูปแบบดังนี้

2.2.1 แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม (Norm-Referenced Test) กับแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-Referenced Test)

2.2.2 แบบทดสอบแบบข้อเขียน (Written Test) กับแบบทดสอบแบบปฏิบัติการ (Performance Test)

2.2.3 แบบทดสอบแบบเสนอคำตอบ (Supply Type) กับแบบทดสอบแบบเลือกคำตอบ (Selection Type)

2.2.4 แบบทดสอบความเร็ว (Speed Test) กับแบบทดสอบความสามารถ (Power Test)

2.2.5 แบบทดสอบแบบเป็นกลุ่ม (Group Test) กับแบบทดสอบแบบรายบุคคล (Individual Test)

2.3 สร้างแผนผังการทดสอบ (Testing Map) เพื่อให้จุดมุ่งหมายการเรียนรู้อุ้ การจัดการเรียนการสอน และการสร้างแบบทดสอบมีความสัมพันธ์ และสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ

2.4 สร้างผังข้อสอบ (Test Blueprint) เป็นตารางที่สร้างขึ้นเพื่อแสดงรายละเอียดของการทดสอบแต่ละครั้ง ว่าจะวัดเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร และจะวัดจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้้อะไร

รวมไปถึงขอบเขตของเนื้อหาวิชา และมีการกำหนดน้ำหนักความสำคัญ ของจำนวนข้อกระทงหรือข้อสอบที่สร้างในแบบทดสอบ

3. เขียนข้อสอบ (Item Writing) การเขียนข้อสอบครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความพร้อม และต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี

3.1 กำหนดแบบแผนข้อสอบ (Item Specification) เป็นรูปแบบทั่วไปของข้อสอบที่สามารถใช้วัดสมรรถภาพตามจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละจุดประสงค์ได้

3.2 ร่างข้อสอบ (Item Drafting) ครูผู้สอนควรพิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการทดสอบ ลักษณะของเนื้อหาวิชา ระดับความสามารถของนักเรียน โดยครูผู้สอนควรเริ่มร่างข้อสอบล่วงหน้า เพื่อจะได้มีเวลาสำหรับการทบทวนและแก้ไขปรับปรุง และควรออกข้อสอบเพื่อไว้สำหรับการคัดออก

3.3 ทบทวนร่างข้อสอบ (Item Review) ควรตรวจสอบข้อสอบแต่ละข้อว่าสามารถวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ วัดได้ครอบคลุมเนื้อหา และข้อสอบมีความยากง่ายเหมาะสมกับกลุ่มผู้สอบหรือไม่

3.4 บรรณาธิการข้อสอบ (Item Editing) ครูผู้สอนดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำให้ถูกต้อง และเรียงเรียงข้อสอบเพื่อพร้อมที่จะนำไปทดลองใช้

4. ทดลองใช้ข้อสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ (Item Tryout and Analysis) ควรมีการนำข้อสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มผู้เรียนที่ตั้งใจจะนำไปใช้จริง

4.1 การวิเคราะห์ข้อสอบ (Item Analysis)

4.1.1 การวิเคราะห์ทางกายภาพ เช่น ความชัดเจนของคำสั่ง คำถาม หรือคำตอบ และความเหมาะสมของการใช้ภาษา เป็นต้น

4.1.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ หรือการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อให้ทราบถึงคุณภาพของข้อสอบรายข้อ

4.2 การคัดเลือกข้อสอบเพื่อรวมเป็นแบบทดสอบ (Assembling the Test) ครูผู้สอนควรคำนึงถึงดุลยภาพระหว่างการได้ข้อสอบที่มีค่าสถิติที่เหมาะสมกับข้อสอบที่วัดครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหาที่ต้องการ

4.3 การวิเคราะห์แบบทดสอบ (Test Analysis) หลังจากหาคุณภาพข้อสอบรายข้อแล้ว ให้นำแบบทดสอบทั้งฉบับมาหาความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity)

5. นำแบบทดสอบไปใช้ (Test Administration) ผู้เข้าสอบทุกคนต้องได้รับความยุติธรรมในการทำแบบทดสอบ โดยผู้คุมสอบจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยาให้ส่งเสริมความสามารถที่มีอยู่ของผู้เข้าสอบ

5.1 คำสั่ง (Directions) โดยปกติจะมีคำสั่ง 2 ชุด คือ คำสั่งสำหรับผู้คุมสอบ และคำสั่งสำหรับผู้เข้าสอบ

5.2 กำหนดเวลาของการตอบ (Time Limits) ครูผู้สอนจะต้องเลือกประเภทของข้อสอบ กำหนดจำนวนข้อสอบ และระดับความซับซ้อนของจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มุ่งวัดให้เหมาะสมกับเวลาและผู้สอบ

5.3 เงื่อนไขการสอบ (Testing Conditions) ในการทดสอบ ผู้คุมสอบควรจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมและเป็นมาตรฐานเดียวกัน

5.3.1 สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เช่น มีอาณาบริเวณที่กว้างขวางเพียงพอ มีแสงสว่างเพียงพอ ปราศจากสิ่งรบกวน เป็นต้น

5.3.2 สิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยา มีผลต่อคะแนนโดยเฉพาะความเครียดและความวิตกกังวล สามารถลดความตึงเครียดของการทดสอบได้ดังนี้

5.3.2.1 ก่อนการทดสอบ ครูผู้สอนควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าถึงจุดประสงค์ของการทดสอบ ขอบเขตหรือเนื้อหาของการทดสอบ นำหนักความสำคัญของการทดสอบ รวมไปถึงการนำผลการทดสอบไปใช้

5.3.2.2 ระหว่างการทดสอบ ผู้คุมสอบไม่ควรสร้างบรรยากาศที่ตึงเครียดหรือรบกวนในระหว่างการทดสอบ เช่น การจัดสถานที่ที่ทำให้ผู้อยู่ภายนอกทราบว่ามีจัดการทดสอบอยู่ อย่าพูดในสิ่งที่ทำให้ผู้สอบรู้สึกกังวลใจก่อนสอบ และควรมีการป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตเกิดขึ้น เป็นต้น

5.4 การตรวจให้คะแนน (Scoring) การตรวจให้คะแนนควรยึดหลักการที่เห็นพ้องต้องกันระหว่างผู้ตรวจหรือผู้เชี่ยวชาญในการให้คะแนน และการให้คะแนนควรต้องมีความเป็นปรนัย (Objectivity) องค์ประกอบที่ช่วยเสริมสร้างความเป็นปรนัยมีดังนี้

5.4.1 มีการบันทึกคำตอบที่ชัดเจนและสมบูรณ์

5.4.2 มีการเตรียมคำตอบที่ถูกไว้สำหรับการตรวจให้คะแนน (Scoring Key)

5.4.3 มีการระบุเกณฑ์ในการให้คะแนน (Scoring Criteria)

5.5 การนำผลไปใช้ (Using the Results) นำผลการทดสอบไปใช้ในการพัฒนา นักเรียน และปรับปรุงการสอนของครูผู้สอน

6. วิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ (Test Analysis) ครูผู้สอนควรนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาศึกษาเพื่อทราบถึงลักษณะของคะแนน

6.1 การวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของคะแนนสอบ

6.2 การวิเคราะห์แบบทดสอบ

7. ปรับปรุงแบบทดสอบ (Test Revision) เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น และการนำไปใช้ควรเป็นไปตามเงื่อนไขมาตรฐานที่กำหนดไว้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ครูสร้างขึ้นสำหรับใช้ในชั้นเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนว่าบรรลุผลตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบจำกัดคำตอบ ซึ่งเป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถาม และกำหนดคำตอบให้เลือก

ทักษะการออกเสียง

ความหมายของทักษะการออกเสียง

ภูมิ หุราพันธ์ (2530, หน้า 7) ให้ความหมายของทักษะการออกเสียงไว้ว่า การพูดในภาษาใด ๆ จำเป็นต้องพูดให้ผู้อื่นรู้เรื่องและสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจ โดยมีสำเนียงเสียงพูดให้คล้ายเจ้าของภาษามากที่สุด การออกเสียงคำพูดในภาษาใด ๆ มีขอบเขตกว้างขวาง สำเนียงเสียงของแต่ละภาษามีลักษณะเฉพาะไม่เหมือนกัน ลักษณะเฉพาะของแต่ละภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด การเรียนรู้การออกเสียงจึงต้องเรียนรู้ในลักษณะเฉพาะของภาษานั้น ๆ เพื่อให้สามารถออกเสียงได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด ลักษณะพิเศษในการออกเสียงภาษาอังกฤษคือ การลงเสียงหนักเสียงเบาให้ถูกพยางค์ ถูกคำ ออกเสียงสระและพยัญชนะให้ถูกต้อง สำเนียงที่เปล่งออกมาถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา

Reed and Levis (2015, p.483) ให้ความหมายของทักษะการออกเสียงไว้ว่า การออกเสียงเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญมากของการสื่อสารด้วยวาจาหรือการสื่อสารด้วยคำพูด ทักษะการออกเสียงเชื่อมโยงกับด้านอื่น ๆ เช่น ความเข้าใจในการฟัง การอ่านและการเขียน และไวยากรณ์

Hancock (2018, p.1) ให้ความหมายของทักษะการออกเสียงไว้ว่า การออกเสียงไม่เพียงแต่เป็นการฟังและการทำซ้ำเท่านั้น แต่การออกเสียงเป็นการรวมไปถึงคุณสมบัติของภาษา (Features of Language) ในด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ และรวมไปถึงทักษะ (Skills) ในด้านการพูดและการฟัง เนื่องจากการออกเสียงเป็นส่วนหนึ่งของทักษะในการพูด การออกเสียงจึงเกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของร่างกาย ดังนั้นในการออกเสียงภาษาใหม่ เราควรฝึกกล้ามเนื้อที่ใช้ในการพูด

Pennington and Rogerson-Revell (2019, p.1) ให้ความหมายของทักษะการออกเสียงไว้ว่า การออกเสียงเป็นคุณลักษณะที่สำคัญมากในการสื่อสาร โดยการออกเสียงเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญสำหรับภาษาพูดทั้งหมด เนื่องจากความคิดต่าง ๆ จะถูกถ่ายทอดผ่านการออกเสียงและกลายเป็นข้อความที่สามารถใช้ในการสื่อสารกับบุคคลอื่นได้

จากการศึกษามีนักการศึกษาให้ความหมายของทักษะการออกเสียงไว้มากมาย สามารถสรุปได้ว่า เป็นการพูดในภาษาใด ๆ โดยจำเป็นต้องพูดให้ผู้อื่นรู้เรื่องและสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจ โดยมีสำเนียงเสียงพูดให้คล้ายเจ้าของภาษามากที่สุด และเป็นคุณลักษณะและองค์ประกอบที่สำคัญในการสื่อสาร โดยการออกเสียงเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญสำหรับภาษาพูด และเป็นส่วนหนึ่งของทักษะการพูด ซึ่งเป็นการรวมไปถึงคุณสมบัติของภาษา (Features of Language) ในด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ และรวมไปถึงทักษะ (Skills) ในด้านการพูดและการฟัง

ความสำคัญของทักษะการออกเสียง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2530, หน้า 350) ให้ความสำคัญของทักษะการออกเสียงไว้ว่า การออกเสียงที่ดีถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการสื่อสารด้วยภาษาพูด ในทำนองเดียวกันการเขียนที่ชัดเจนก็ถือว่ามีความจำเป็นในการสื่อสารกันด้วยภาษาเขียน ส่วนใหญ่คนเราติดต่อสื่อสารความคิด อารมณ์ และความต้องการด้วยภาษา บางครั้งการสื่อสารนั้นถูกกระทำได้โดยใช้เป็นภาษาเขียน บางครั้งก็ใช้ภาษาพูดในการสื่อสาร อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะสื่อสารกันด้วยวิธีใด ภาษา ถ้อยคำ และสำนวนที่ใช้ต้องชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย หากเราไม่สามารถอ่านข้อความที่เขียนรู้เรื่องเนื่องจากลายมือที่เขียนสารนั้นไม่ชัดเจน เราก็ไม่รู้ว่าผู้เขียนสารนั้นต้องการจะสื่อความถึงเราเรื่องอะไร ในทำนองเดียวกันหากเราไม่สามารถเข้าใจถ้อยคำสำนวนภาษาที่ผู้พูดสื่อสารออกมา เนื่องจากพูดไม่ชัดเจน ออกเสียงไม่ถูกต้อง และเราก็ไม่สามารถจะบอกได้ว่าผู้พูดต้องการจะสื่อความอะไรกับเรา

ดวงเดือน แสงชัย (2533, หน้า 13) ให้ความสำคัญของทักษะการออกเสียงไว้ว่า การฝึกออกเสียงเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์สำหรับนักเรียน เพื่อให้รู้วิธีออกเสียงและสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นรากฐานที่จะใช้ในการศึกษาขั้นที่สูงขึ้น

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549, หน้า 37) ให้ความสำคัญของทักษะการออกเสียงไว้ว่า การออกเสียงเป็นส่วนสำคัญของการพูดและเป็นทักษะที่ยากสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ก่อนที่ผู้เรียนจะสามารถพูดได้เป็นประโยคต้องออกเสียงคำได้ก่อน การฝึกการออกเสียงควรเน้นความคล่อง จังหวะ และเสียงสูงต่ำตามบริบทและสถานการณ์ ผู้สอนอาจใช้สื่อ เช่น ไดอะแกรมที่แสดงตำแหน่งของเสียง หรือให้ผู้เรียนส่องกระจกในขณะที่พูด เพื่อดูลักษณะของปาก ลิ้น ไร้น้ำ ในขณะเปล่งเสียง การฝึกอาจใช้บทสนทนาสั้น ๆ การพูดซ้ำ ๆ และการใช้เพลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุและประสบการณ์ของผู้เรียน

จากการศึกษามีนักการศึกษาให้ความสำคัญของทักษะการออกเสียงไว้มากมาย สามารถสรุปได้ว่า เป็นส่วนสำคัญของการพูดและเป็นทักษะที่ยากสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ โดยก่อนที่ผู้เรียนจะสามารถพูดได้เป็นประโยคต้องออกเสียงคำได้ก่อน และการออกเสียงที่ดีถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการสื่อสารด้วยภาษาพูด

การวัดทักษะการออกเสียง

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 207) กล่าวถึงวิธีการวัดทักษะการออกเสียงไว้ว่า การวัดทักษะทางภาษาเป็นการวัดทักษะทางภาษาของบุคคลเป็นจุดย่อย ซึ่งการวัดทักษะการออกเสียงเป็นสิ่งที่สามารถวัดได้ยาก โดยวิธีวัดที่ตรงจุดประสงค์มากที่สุดคือการสอบปากเปล่า

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2544, หน้า 34) กล่าวถึงวิธีการวัดทักษะการออกเสียงไว้ว่า การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษสามารถวัดได้ดังนี้

1. สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. สามารถอ่านเน้นเสียงคำได้ถูกต้อง
3. สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, หน้า 158) กล่าวถึงวิธีการวัดทักษะการออกเสียงไว้ว่า การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษสามารถวัดได้ดังนี้

1. ใช้เทคนิคในห้องเรียน โดยครูปฏิบัติได้ด้วยการสังเกตการออกเสียง และการแสดงออกของนักเรียน ซึ่งการให้นักเรียนอ่านออกเสียงแต่ละครั้งจะมีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่ย่านดก อ่านเพิ่ม อ่านซ้ำ อ่านเร็ว หรือปฏิบัติตนไม่ถูกต้องเกี่ยวกับบวงท่าทางในการอ่าน ครูจึงควรสังเกตและหาทางปรับปรุงข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียน

2. ใช้แบบทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ ครูกำหนดข้อความตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะวัดแล้วให้นักเรียนอ่าน ครูติดตามการอ่านเพื่อพิจารณาว่ามีข้อบกพร่องในส่วนใดบ้าง เช่น อ่านผิด อ่านข้ามคำ อ่านซ้ำ หรืออ่านตะกุกตะกักไม่ไหลลื่น

3. ใช้เครื่องมืออย่างเป็นทางการ โดยเครื่องมือชนิดนี้มักเป็นแบบสังเกตที่ครูเป็นผู้ใช้ รวบรวมข้อมูล ซึ่งจะสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขปัญหาการออกเสียงได้ดีขึ้น และในการอ่านออกเสียง ครูจำเป็นต้องมีการพัฒนาเจตคติ นิสสัย และทักษะในการเป็นผู้ฟังที่ดี เนื่องจากนักเรียนจะต้องฟังการอ่านของเพื่อนร่วมชั้นเรียนและต้องรับรู้เรื่องราวที่ฟังด้วย นอกจากนั้นยังต้องมีการสังเกต และมีส่วนร่วม

กรมวิชาการ (2546, หน้า 245) กล่าวถึงวิธีการวัดทักษะการออกเสียงไว้ว่า การประเมิน และวัดผลทางภาษาของผู้เรียนเป็นการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเนื้อหาทางภาษาประกอบด้วย เสียง การเปล่งเสียง คำศัพท์ โครงสร้างและไวยากรณ์ และการนำความรู้ไปใช้ โดยการออกแบบการประเมินทักษะทางภาษาหรือการใช้ภาษา ผู้สอนต้องกำหนด ประเด็นตามจุดประสงค์การประเมิน

วัฒนาพร ระบุทุกซ์ (2547, หน้า 196) กล่าวถึงวิธีการวัดทักษะการออกเสียงไว้ว่า การวัดทักษะการออกเสียงนั้นควรคำนึงถึง 3 ประการดังต่อไปนี้

1. คำนึงถึงความถูกต้อง การออกเสียงในภาษาอังกฤษนั้นมีการเน้นคำ ลงน้ำหนักเสียงในคำ เสียงพยัญชนะต้นและตัวสะกด ซึ่งจะต้องมีความถูกต้องในการออกเสียง
2. คำนึงถึงความคล่องแคล่ว การออกเสียงในภาษาอังกฤษนั้นควรจะออกเสียงต่อเนื่อง ไม่ติดขัด ไม่หยุดเป็นช่วง และออกเสียงให้ชัดเจน
3. คำนึงถึงน้ำเสียง การออกเสียงในภาษาอังกฤษนั้นต้องมีความเป็นธรรมชาติ น่าสนใจ และเหมาะสมกับบริบท

O'Brien (2014, p.726) กล่าวถึงวิธีการวัดทักษะการออกเสียงไว้ว่า การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษสามารถวัดได้ดังนี้

1. การใช้มาตรวัด 9 ระดับที่ (9-Point Rating Scales) ในการวัดสำเนียงต่างประเทศในการออกเสียง (Foreign Accentedness) โดยกำหนดให้ระดับ 1 หมายถึง ไม่มีสำเนียงต่างประเทศในการออกเสียง และระดับที่ 9 หมายถึง มีสำเนียงต่างประเทศในการออกเสียงมากที่สุด
2. การใช้มาตรวัด 9 ระดับ (9-Point Rating Scales) ในการวัดความไหลลื่นในการออกเสียง (Fluency) โดยกำหนดให้ระดับที่ 1 หมายถึง มีความไหลลื่นในการออกเสียงมากที่สุด และระดับที่ 9 หมายถึง มีความไหลลื่นในการออกเสียงน้อยที่สุด
3. การใช้มาตรวัด 9 ระดับ (9-Point Rating Scales) ในการวัดความเข้าใจในการฟังการออกเสียง (Comprehensibility) โดยกำหนดให้ระดับที่ 1 หมายถึง สามารถเข้าใจเสียงที่พูดออกมาได้ง่ายที่สุด และระดับที่ 9 หมายถึง สามารถเข้าใจเสียงที่พูดออกมาได้ยากที่สุด

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เครื่องมือเป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) แบบมาตรวัด 9 ระดับ (9-Point Rating Scales) เพื่อวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนใน 2 ด้าน คือ การประเมินสำเนียงการออกเสียง (Accentedness) และการประเมินความเข้าใจ (Comprehensibility) ว่านักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจและมีสำเนียงที่เข้าใจได้มากน้อยเพียงใด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วีไล ต้นเสียงสม (2548) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการ

สอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านการฟังสูงกว่าก่อนเรียน 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านสูงกว่าก่อนเรียน และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นว่าช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาจากการฝึกภาษาสามารถฟัง อ่านและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ธัชมาศ พิภักดิ์ (2555) ศึกษาการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก

อัจฉรา ธาบุตร (2555) ศึกษาการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมคัดสรร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนร่มเกล้า จังหวัดสกลนคร โดยใช้กิจกรรมคัดสรร พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ของโรงเรียนที่กำหนดไว้คือ คิดเป็นร้อยละ 74.11 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 83.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

ธีรนนท์ ศรีวิทัศน์ (2563) ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วีดิโอบนยูทูปร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วีดิโอบนยูทูปร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วีดิโอบนยูทูปร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับมาก ($\bar{X}=4.21$) แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วีดิโอบนยูทูปร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถพัฒนาทักษะการฟังและพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมาย และมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

ปณิตา ทำมิกักต์ (2558) ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อวีดิทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า

1) ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้คู่มือครู ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 78.00/79.83 และ 75.87/76.17 ตามลำดับ 2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ มีค่าเท่ากับ 0.7218 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 72.18 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์และนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และ 3.73 ตามลำดับ และ 5) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ มีคะแนนผลการทดสอบหลังเรียนผ่านไป 2 สัปดาห์ และทดสอบซ้ำพบว่าคะแนนเฉลี่ยลดลง 0.55 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 1.83 ส่วนนักเรียนที่เรียนโดยใช้คู่มือครูภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยลดลง 1.05 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 3.50 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์มีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้คู่มือครูภาษาอังกฤษ

งานวิจัยต่างประเทศ

Plumb (2008) ศึกษาการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในแผนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ การศึกษาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนนานาชาติ ผลการวิจัยพบว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง และยืนยันถึงความสำคัญของการใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองว่าสามารถช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารได้

Li Li Pan (2011) ศึกษาการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของมณฑลเทศก์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษในการพูดมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม 2) ผลการสัมภาษณ์พบว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถพัฒนาความสนใจของนักเรียนและการเรียนการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ และ 3) การวิจัยนี้พิสูจน์ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถเป็นไปได้และมีประสิทธิภาพในการสอนพูดภาษาอังกฤษของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

Tuncel (2006) ศึกษาการประเมินความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างในการจัดการเรียนการสอนและผลของการศึกษาในการศึกษาเชิงสำรวจและทดลองเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในสิ่งแวดล้อมแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบในการสื่อสารของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนสามารถนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นของนักเรียนได้

Zoghbor (2010) ศึกษาผลของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ในการพัฒนาความชัดเจนในการออกเสียงและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชาวโอมานที่ใช้ภาษาอาหรับเป็นภาษาแรกในระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ได้คะแนนความชัดเจนในการออกเสียงและความเข้าใจ สูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่เรียนในการเรียนด้วยการออกเสียงแบบดั้งเดิม

Allazzam (2018) ศึกษาทัศนคติและการรับรู้ของนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ ชาวซาอุดีอาระเบียต่อการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่าผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และเห็นด้วยกับประโยชน์ของกิจกรรมดังกล่าวในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร และมีความสัมพันธ์ที่มียสำคัญทางสถิติระหว่างการรับรู้ของผู้เข้าร่วมเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และประสบการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียน

Zoghbor (2018) ศึกษาการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาแรกหลากหลาย การนำการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core (LFC) มาศึกษาใหม่ ผลการวิจัยพบว่าการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สามารถช่วยนักเรียนในการออกเสียงภาษาอังกฤษในส่วนหลักของเสียง ยกเว้นเสียงสระเสียงยาว /ɜ:/ เสียง Rhotic /r/ และการเน้นเสียงในคำที่มีมากกว่าสองพยางค์

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core พบว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษดีขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจนำการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มาจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในเรื่องผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65 3) เพื่อศึกษาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core และ 4) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Design) แบบ One-Shot Case Study Design (ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์, 2551, หน้า 38)

ตารางที่ 9 รูปแบบการวิจัย

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	ทดสอบหลังเรียน
I	X	Y ₂

กำหนดให้

I หมายถึง กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้อยู่โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core

Y₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ทั้งหมด 8 ห้อง จำนวน 233 คน แต่ละห้องมีนักเรียนที่ความสามารถ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ห้อง ม.3/1 จำนวน 19 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles จำนวน 12 แผน รวม 15 ชั่วโมง มีรายละเอียดดังนี้

- 1.1 การจัดการเรียนการสอน เวลา 12 ชั่วโมง
- 1.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เวลา 1 ชั่วโมง
- 1.3 การวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ เวลา 2 ชั่วโมง

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ตัวเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles เป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) แบบมาตรวัด 9 ระดับ (9-Point Rating Scales) จำนวน 2 ชุด ชุดละ 20 คำ ประกอบด้วย

3.1 ชุดที่ 1 การประเมินด้านสำเนียงการออกเสียง (Accentedness)

3.2 ชุดที่ 2 การประเมินด้านความเข้าใจ (Comprehensibility)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles จำนวน 12 แผน มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง

1.3 คุณภาพผู้เรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา เป็นเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เนื่องจากครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของขั้นตอนขั้นถัดไปในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ นักเรียนจะฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ การฝึกในขั้นนี้จะเน้นไปที่ความถูกต้องของภาษา เพื่อให้ นักเรียนสามารถจำรูปแบบของภาษาและเข้าใจความหมายของภาษาได้

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกขั้นที่แล้วมาใช้ได้โดยไม่จำเป็นต้องใช้ตามรูปแบบที่กำหนดให้ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเองในการเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น

3. ศึกษาการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core

4. การวางแผนการสอน

4.1 วิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก ที่สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core

4.2 คัดเลือกเนื้อหาจากหน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดในการวิจัยเพื่อใช้ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 วิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	Lingua Franca Core	เวลา (ชั่วโมง)
1-2	สาระการเรียนรู้ที่ 1 Jobs and Qualities			2
	- ต 1.1 ม.3/2 อ่านออกเสียง ข้อความ ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	1. นักเรียนอ่านออก เสียงเกี่ยวกับ Jobs and Qualities ได้ ถูกต้อง	- เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory) - สิ่งสำคัญในการออก เสียง (Phonetic Requirements)	
	- ต 1.1 ม.3/3 ระบุและเขียน สื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบ ต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน	2. นักเรียนบอก ความหมายของ คำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs and Qualities ได้	- เสียงพยัญชนะควบ กล้ำ (Consonant Clusters) - ความสั้นและยาวของ เสียงสระ (Vowel Quantity)	
	- ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	3. นักเรียนใช้คำศัพท์ เกี่ยวกับ Jobs and Qualities ในสถานการณ์ที่ กำหนดได้	- ลักษณะของเสียง สระ (Vowel Quality) - การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)	
	- ต 4.1 ม.3/1 ใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม	4. นักเรียนมีความ มุ่งมั่นในการ ทำงาน มีวินัย ใฝ่ เรียนรู้		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนที่	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	Lingua Franca Core	เวลา (ชั่วโมง)
3-4	สาระการเรียนรู้ที่ 2 Extreme Jobs			2
- ต 1.1 ม.3/2	อ่านออกเสียง ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	1. นักเรียนอ่านออก เสียงเกี่ยวกับ Extreme Jobs ได้ถูกต้อง	- เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory) - สิ่งสำคัญในการออก เสียง (Phonetic Requirements) - เสียงพยัญชนะควบ กล้ำ (Consonant Clusters)	
- ต 1.1 ม.3/3	ระบุและเขียน สื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบ ต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน	2. นักเรียนบอก ความหมายของ คำศัพท์เกี่ยวกับ Extreme Jobs ได้	- ความสั้นและยาว ของเสียงสระ (Vowel Quantity) - ลักษณะของเสียง สระ (Vowel Quality)	
- ต 2.1 ม.3/1	เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	3. นักเรียนใช้คำศัพท์ เกี่ยวกับ Extreme Jobs ในสถานการณ์ที่ กำหนดได้	- การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)	
- ต 4.1 ม.3/1	ใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม	4. นักเรียนมีความ มุ่งมั่นในการ ทำงาน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนที่	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	Lingua Franca Core	เวลา (ชั่วโมง)
5-6	สาระการเรียนรู้ที่ 3 Jobs			2
	- ต 1.1 ม.3/2 อ่านออกเสียง ข้อความ ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	1. นักเรียนอ่านออก เสียงเกี่ยวกับ Jobs ได้ถูกต้อง	- เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory)	
	- ต 1.1 ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อ ที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและ ข้อความที่ฟังหรืออ่าน	2. นักเรียนบอกความ หมายของคำศัพท์ เกี่ยวกับ Jobs ได้	- สิ่งสำคัญในการ ออกเสียง (Phonetic Requirements)	
	- ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	3. นักเรียนใช้คำศัพท์ เกี่ยวกับ Jobs ในสถานการณ์ที่ กำหนดได้	- เสียงพยัญชนะควบ กล้ำ (Consonant Clusters)	
	- ต 4.1 ม.3/1 ใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม	4. นักเรียนมีความ มุ่งมั่นในการ ทำงาน มีวินัย ใฝ่ เรียนรู้	- ความสั้นและยาว ของเสียงสระ (Vowel Quantity) - ลักษณะของเสียง สระ (Vowel Quality) - การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)	

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนที่	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	Lingua Franca Core	เวลา (ชั่วโมง)
7-10	สาระการเรียนรู้ที่ 4 Physical Appearance and Character			4
- ต 1.1 ม.3/2	อ่านออกเสียง ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	1. นักเรียนอ่านออก เสียงเกี่ยวกับ Physical Appearance and Character ได้ถูกต้อง	- เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory) - สิ่งสำคัญในการ ออกเสียง (Phonetic Requirements)	
- ต 1.1 ม.3/3	ระบุและเขียน สื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบ ต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน	2. นักเรียนบอก ความหมายของ คำศัพท์เกี่ยวกับ Physical Appearance and Character ได้	- เสียงพยัญชนะควบ กล้ำ (Consonant Clusters) - ความสั้นและยาว ของเสียงสระ (Vowel Quantity)	
- ต 2.1 ม.3/1	เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	3. นักเรียนใช้คำศัพท์ เกี่ยวกับ Physical Appearance and Character ใน สถานการณ์ที่ กำหนดได้	- ลักษณะของเสียง สระ (Vowel Quality) - การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)	
- ต 4.1 ม.3/1	ใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม	4. นักเรียนมีความ มุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนที่	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	Lingua Franca Core	เวลา (ชั่วโมง)
11-12	สาระการเรียนรู้ที่ 5 Clothes			2
	- ต 1.1 ม.3/2 อ่านออกเสียง ข้อความ ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	1. นักเรียนอ่านออก เสียงเกี่ยวกับ Clothes ได้ ถูกต้อง	- เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory) - สิ่งสำคัญในการ ออกเสียง (Phonetic Requirements) - เสียงพยัญชนะควบ กล้ำ (Consonant Clusters)	
	- ต 1.1 ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อ ที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและ ข้อความที่ฟังหรืออ่าน	2. นักเรียนบอก ความหมายของ คำศัพท์เกี่ยวกับ Clothes ได้ ในสถานการณ์ที่ กำหนดได้	- ความสั้นและยาว ของเสียงสระ (Vowel Quantity)	
	- ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	3. นักเรียนใช้คำศัพท์ เกี่ยวกับ Clothes ในการทำงาน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้	- ลักษณะของเสียง สระ (Vowel Quality) - การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)	
	- ต 4.1 ม.3/1 ใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	4. นักเรียนมีความ มุ่งมั่นในการ ทำงาน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้		
	วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ			1
	วัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ			2
	รวมเวลาในการดำเนินการวิจัย			15

จากตารางที่ 10 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles เป็นการจัดการเรียนการสอน 12 ชั่วโมง วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ชั่วโมง และวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ 2 ชั่วโมง รวมเวลาในการดำเนินการวิจัย 15 ชั่วโมง

5. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

สร้างแผนการจัดการเรียนรู้จากข้อมูลที่ได้ทำการศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ และนำการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาบูรณาการเข้ากับการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีองค์ประกอบดังนี้

- 5.1 สารสำคัญ
- 5.2 มาตรฐานการเรียนรู้
- 5.3 ตัวชี้วัด
- 5.4 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 5.5 สารการเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 5.5.1 คำศัพท์ (Vocabularies)
 - 5.5.2 โครงสร้างไวยากรณ์ (Structures)
 - 5.5.3 บทความ (Articles)
 - 5.5.4 หลักการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core
- 5.6 กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยชั้นเรียนดังนี้
 - 5.6.1 ชั้นที่ 1 ชั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)
 - 5.6.2 ชั้นที่ 2 ชั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice)
 - 5.6.3 ชั้นที่ 3 ชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)
- 5.7 สื่อการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 5.7.1 คำศัพท์เกี่ยวกับบทเรียน
 - 5.7.2 รูปภาพเกี่ยวกับบทเรียน
 - 5.7.3 ไฟล์เสียงคำศัพท์เกี่ยวกับบทเรียน
 - 5.7.4 ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์
 - 5.7.5 ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core
 - 5.7.6 ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 5.7.7 พจนานุกรม
- 5.8 การวัดและประเมินผล
- 5.9 บันทึกลับหลังการสอน
- 5.10 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

6. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

6.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

หลังจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้กลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

6.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล หลังจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้กลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และหาค่าเฉลี่ยโดยใช้การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 82)

กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

ค่าคะแนน 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าคะแนน 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าคะแนน 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าคะแนน 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าคะแนน 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การประเมินระดับความเหมาะสมดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนความเหมาะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ที่สามารถยอมรับว่าเครื่องมือสามารถนำไปใช้ได้

นำคะแนนจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การประเมิน

คะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles จำนวน 12 แผน มีคะแนนเฉลี่ยดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย 4.93 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย 4.93 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย 4.88 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย 4.88 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ย 4.90 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ย 4.84 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 มีคะแนนเฉลี่ย 4.79 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 มีคะแนนเฉลี่ย 4.84 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 มีคะแนนเฉลี่ย 4.84 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 มีคะแนนเฉลี่ย 4.81 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 มีคะแนนเฉลี่ย 4.78 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 มีคะแนนเฉลี่ย 4.80 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

6.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทำการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรีที่มีสภาพใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและศึกษาปัญหาของแผนการจัดการเรียนรู้ หลังจากนั้นดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

6.4 นำผลการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งเพื่อให้ข้อเสนอแนะ และนำมาปรับปรุงแก้ไข

6.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

● **แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง**

Lifestyles

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core วิชาภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง

1.3 คุณภาพผู้เรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. กำหนดกรอบเนื้อหาในการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

โดยการวิเคราะห์เนื้อหาให้ครอบคลุมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวนข้อสอบที่ใช้ในการวัด และพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยใช้ทฤษฎีของบลูม (Bloom's Taxonomy) 6 ระดับ คือ ความรู้ความจำ (Remember) ความเข้าใจ (Understand) การประยุกต์ใช้ (Apply) การวิเคราะห์ (Analyse) การประเมินผล (Evaluate) และการสร้างสรรค์ (Create) โดยในการวิจัยครั้งนี้วัดพฤติกรรมใน 3 ระดับเพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตาม

แผนการจัดการเรียนรู้ คือ ความรู้ความจำ (Remember) ความเข้าใจ (Understand) และการประยุกต์ใช้ (Apply) ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 วิเคราะห์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

สาระ การเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	พฤติกรรมที่ต้องการวัด			รวม
		ความรู้ ความจำ	ความเข้าใจ	การ ประยุกต์ใช้	
1. Jobs and Qualities	นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs and Qualities ได้	4(2)	-	-	4(2)
	นักเรียนประยุกต์ใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs and Qualities ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	-	2(1)	4(2)	6(3)
2. Extreme Jobs	นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Extreme Jobs ได้	4(2)	-	-	4(2)
	นักเรียนประยุกต์ใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Extreme Jobs ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	-	2(1)	4(2)	6(3)
3. Jobs	นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs ได้	4(2)	-	-	4(2)
	นักเรียนประยุกต์ใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	-	2(1)	4(2)	6(3)
4. Physical Appearance and Character	นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Physical Appearance and Character ได้	6(3)	-	-	6(3)
	นักเรียนประยุกต์ใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Physical Appearance and Character ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	-	3(2)	11(5)	14(7)

ตารางที่ 11 (ต่อ)

สาระ การเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	พฤติกรรมที่ต้องการวัด			รวม
		ความรู้ ความจำ	ความเข้าใจ	การ ประยุกต์ใช้	
5. Clothes	นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ เกี่ยวกับ Clothes ได้	4(2)	-	-	4(2)
	นักเรียนประยุกต์ใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Clothes ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	-	2(1)	4(2)	6(3)
	รวม	22 (11)	11 (6)	27 (13)	60 (30)

3. สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามกรอบที่กำหนด จำนวน 60 ข้อ ใช้จริง 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ ตัวเลือกจำนวน 4 ตัวเลือก

3.1 มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อที่ตอบถูกมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ข้อที่ตอบผิดมีค่าเท่ากับ 0 คะแนน

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน

4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

4.1 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นจำนวน 1 ชุดเสนอ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.2 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อหาความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ ต้องการวัด จากนั้นนำคะแนนผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านมาหาค่าดัชนีความ สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2551, หน้า 150)

กำหนดการให้คะแนนการประเมินความสอดคล้องดังนี้

ค่าคะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ค่าคะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ค่าคะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
กำหนดเกณฑ์การประเมินความสอดคล้องดังนี้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าข้อสอบสามารถใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ถือว่าข้อสอบควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 และปรับปรุงข้อสอบที่มีค่า IOC
ต่ำกว่า 0.50

4.3 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข
แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Tryout) คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ที่มีสภาพใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

4.4 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก

4.5 คัดเลือกข้อสอบข้อที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.38–0.69 และอำนาจจำแนก
ตั้งแต่ 0.21-0.62 ให้เหลือ 30 ข้อ

4.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
โดยใช้สูตรหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของโลเวทท์ (Lovett) โดยมีค่าเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

4.7 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์เพื่อให้ความเห็นชอบอีกครั้ง

4.8 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles

แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles เพื่อวัด
ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core วิชาภาษาอังกฤษ
มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2 หลักการออกเสียงภาษาอังกฤษ

1.3 การวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

2. กำหนดกรอบเนื้อหาในการสร้างแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการ
วิเคราะห์เนื้อหาให้ครอบคลุมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์
การเรียนรู้ และพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือทักษะพิสัย ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 วิเคราะห์แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	พฤติกรรมที่ต้องการวัด
		ทักษะพิสัย
1. Jobs and Qualities	นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Jobs and Qualities ได้ถูกต้อง	8(4)
2. Extreme Jobs	นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Extreme Jobs ได้ถูกต้อง	8(4)
3. Jobs	นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Jobs ได้ถูกต้อง	6(3)
4. Physical Appearance and Character	นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Physical Appearance and Character ได้ถูกต้อง	10(5)
5. Clothes	นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Clothes ได้ถูกต้อง	8(4)
	รวม	40(20)

3. สร้างแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษตามกรอบที่กำหนด โดยเป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) แบบมาตรวัด 9 ระดับ (9-Point Rating Scales) จำนวน 2 ชุด ชุดละ 40 ข้อ ใช้จริง 20 ข้อ โดยชุดที่ 1 ใช้สำหรับการประเมินสำเนียงการออกเสียง (Accentness) และชุดที่ 2 ใช้สำหรับการประเมินความเข้าใจ (Comprehensibility)

3.1 มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 การประเมินสำเนียงการออกเสียง (Accentness) มี 9 ระดับ คือ ระดับที่ 1 (ไม่มีสำเนียงต่างประเทศในการออกเสียง) ถึงระดับที่ 9 (มีสำเนียงต่างประเทศในการออกเสียงมากที่สุด)

เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2 การประเมินความเข้าใจ (Comprehensibility) มี 9 ระดับ คือ ระดับที่ 1 (สามารถเข้าใจเสียงที่พูดออกมาได้ง่ายที่สุด) ถึงระดับที่ 9 (สามารถเข้าใจเสียงที่พูดออกมาได้ยากที่สุด)

แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 มีคะแนนเต็ม 9 คะแนน

แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2 มีคะแนนเต็ม 9 คะแนน

แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษทั้งฉบับมีคะแนนเต็ม 18 คะแนน

3.2 มีการวิเคราะห์ผลคะแนนได้ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนระดับที่ 1 มีค่าเท่ากับ 9 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับที่ 2 มีค่าเท่ากับ 8 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับที่ 3 มีค่าเท่ากับ 7 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับที่ 4 มีค่าเท่ากับ 6 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับที่ 5 มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับที่ 6 มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับที่ 7 มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับที่ 8 มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับที่ 9 มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

4.1 นำแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นจำนวน 2 ชุดเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

4.2 นำแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำคะแนนผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2551, หน้า 150)

กำหนดการให้คะแนนการประเมินความสอดคล้องดังนี้

ค่าคะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ค่าคะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ค่าคะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

กำหนดเกณฑ์การประเมินความสอดคล้องดังนี้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าข้อสอบสามารถใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ถือว่าข้อสอบควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 และปรับปรุงข้อสอบที่มีค่า IOC

ต่ำกว่า 0.50

4.3 นำแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Tryout) คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรีที่มีสภาพใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

4.4 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกและคัดเลือกข้อสอบ
มีค่าอำนาจจำแนกและคัดเลือกข้อสอบดังนี้

แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษชุดที่ 1 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก
ตั้งแต่ 0.71-0.94 ให้เหลือ 20 ข้อ

แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษชุดที่ 2 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก
ตั้งแต่ 0.66-0.94 ให้เหลือ 20 ข้อ

4.5 หาค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Inter-Rater Reliability: IRR) โดยผู้ประเมิน
จำนวน 2 คน ในการประเมินสำเนียงการออกเสียง (Accentedness) และประเมินความเข้าใจ
(Comprehensibility) โดยคนแรกคือ ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนและเป็นคนไทย และคนที่สองคือ
ครูต่างชาติชาวอังกฤษ (ลอนดอน) ที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ คุณสมบัตินี้เป็นเกณฑ์ที่ใช้ใน
การวัดสำเนียงการออกเสียง (Accentedness) และความเข้าใจ (Comprehensibility) ที่แนะนำโดย
O'Brien (2014) แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทำข้อสอบมาวิเคราะห์

มีค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (IRR) ดังนี้

แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษชุดที่ 1 มีค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (IRR)
เท่ากับ 0.87

แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษชุดที่ 2 มีค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (IRR)
เท่ากับ 0.89

4.6 นำแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่ออาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้ความเห็นชอบอีกครั้ง

4.7 นำแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Design)
แบบ One-Shot Case Study Design โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster
Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกห้องเรียน ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย 15 ชั่วโมง
โดยแบ่งเป็นเวลาดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน 12 ชั่วโมง และเวลาในการทดสอบ 3 ชั่วโมง

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการขอรับรองจริยธรรมในการวิจัยต่อมหาวิทยาลัยบูรพา ก่อนดำเนินการ
เก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตทางโรงเรียนที่เป็นสถานที่ในการดำเนินการวิจัย และแจ้งนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัย
3. ผู้วิจัยชี้แจงไปยังนักเรียนกลุ่มตัวอย่างให้ทราบถึงขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย จุดประสงค์ของการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ และขั้นตอนการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้ทราบและเข้าใจถึงบทบาทของนักเรียนในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้
4. ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน โดยดำเนินการจัดการเรียนการสอน 12 ชั่วโมง และทดสอบ 3 ชั่วโมง โดยเป็นการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 1 ชั่วโมง และเป็นการสอบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษจำนวน 2 ชั่วโมง
5. ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี
6. ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี
7. ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
2. ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน ของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ
4. ผู้วิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 65 โดยใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์แบบ t-test for One Sample
5. ผู้วิจัยเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 65 โดยใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์แบบ t-test for One Sample

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอนดังนี้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

1. วิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ เป็นการหาค่าความตรงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าเฉลี่ยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence)

1.1 สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาในข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2551, หน้า 150)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

กำหนดให้

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาในข้อสอบกับจุดประสงค์

ΣR หมายถึง ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

กำหนดการให้คะแนนการประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาในข้อสอบกับจุดประสงค์ ดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2551, หน้า 151)

ค่าคะแนน +1 หมายถึง แนใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ค่าคะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ค่าคะแนน -1 หมายถึง แนใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

กำหนดเกณฑ์การประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาในข้อสอบกับจุดประสงค์

ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาในข้อสอบกับจุดประสงค์

ค่าความสอดคล้อง	ความหมาย
0.50 - 1.00	ข้อสอบสามารถใช้ได้
ต่ำกว่า 0.50	ข้อสอบควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

2. วิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก

2.1 สูตรการหาค่าความยากของข้อสอบ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 84) สำหรับแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

$$P = \frac{R}{N}$$

กำหนดให้

P หมายถึง ค่าความยากของข้อสอบ

R หมายถึง จำนวนผู้ที่ตอบถูกทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

ตารางที่ 14 เกณฑ์การพิจารณาค่าความยากง่ายของข้อสอบ

ค่าความยาก	ความหมาย
0.00 - 0.19	ข้อสอบยากควรตัดทิ้งหรือปรับปรุง
0.20 - 0.39	ข้อสอบค่อนข้างยาก นำไปใช้ได้
0.40 - 0.60	ข้อสอบปานกลาง นำไปใช้ได้
0.61 - 0.80	ข้อสอบค่อนข้างง่าย นำไปใช้ได้
0.81 - 1.00	ข้อสอบง่ายมาก ควรตัดทิ้งหรือปรับปรุง

2.2 สูตรการหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ โดยวิธีหาค่าดัชนีอำนาจบี (B-Index) ของเบรนแนน (Brennan) (ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, 2544, หน้า 1) สำหรับแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

กรณีเป็นแบบวัดแบบอิงเกณฑ์

$$B = \frac{H}{N_H} - \frac{L}{N_L}$$

กำหนดให้

B หมายถึง ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

H หมายถึง จำนวนนักเรียนในกลุ่มผู้รอบรู้ที่ตอบข้อสอบข้อนั้นถูก

L หมายถึง จำนวนนักเรียนในกลุ่มไม่รอบรู้ที่ตอบข้อสอบข้อนั้นถูกต้อง

N_H หมายถึง จำนวนนักเรียนในกลุ่มรอบรู้ทั้งหมด

N_L หมายถึง จำนวนนักเรียนในกลุ่มไม่รอบรู้ทั้งหมด

2.3 สูตรการหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้การทดสอบที (t-test) ระหว่างคะแนนกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ (สมโภชน์ อเนกสุข, 2559, หน้า 120) สำหรับแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

กำหนดให้

\bar{X}_H หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มสูง

\bar{X}_L หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มต่ำ

S_H^2 หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มสูง

S_L^2 หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มต่ำ

n_H หมายถึง จำนวนผู้สอบในกลุ่มสูง

n_L หมายถึง จำนวนผู้สอบในกลุ่มต่ำ

ตารางที่ 15 เกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

ค่าอำนาจจำแนก	ความหมาย
-1.00 - 0.09	ข้อสอบจำแนกไม่ได้ควรตัดทิ้งหรือปรับปรุง
0.10 - 0.19	ข้อสอบจำแนกได้ต่ำ ควรตัดทิ้งหรือปรับปรุง
0.20 - 0.39	ข้อสอบจำแนกได้พอใช้ นำไปใช้ได้
0.40 - 0.59	ข้อสอบจำแนกได้ดี นำไปใช้ได้
0.60 - 1.00	ข้อสอบจำแนกได้ดีมาก นำไปใช้ได้

3. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น

3.1 สูตรหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของโลเวทท์ (Lovett) (ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, 2544, หน้า 9) สำหรับแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

กรณีใช้ในการทดสอบครั้งเดียวหลังเรียน และเป็นแบบวัดแบบอิงเกณฑ์

$$r_{cc} = 1 - \frac{k\sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1)\sum (x_i - c)^2}$$

กำหนดให้

x_i หมายถึง คะแนนของแต่ละคน

k หมายถึง จำนวนข้อสอบทั้งฉบับ

c หมายถึง คะแนนจุดตัด

3.2 สูตรการหาค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Inter-Rater Reliability: IRR)

(กฤษฎิ์ย์ อุทุมพร, 2554, หน้า 9) สำหรับแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ
กรณีที่แบบทดสอบใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

กำหนดให้

r_{xy} หมายถึง ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน

N หมายถึง จำนวนข้อกระทง/ประเด็นการประเมิน

X หมายถึง คะแนนจากการทดสอบครั้งแรก

Y หมายถึง คะแนนจากการทดสอบครั้งหลัง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.1 สูตรหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

กำหนดให้

\bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n หมายถึง จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่ม

1.2 สูตรหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 106)
กรณีที่มีข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างไม่มีการแจกแจงความถี่

$$S = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

กำหนดให้

S หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

n หมายถึง จำนวนคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

X หมายถึง จำนวนคะแนนแต่ละตัว

$\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

2. การเปรียบเทียบด้วยสถิติที (t-test)

2.1 สูตรการเปรียบเทียบด้วย t-test for One Sample (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560, หน้า

142)

$$t = \frac{\bar{X} - \mu_0}{\frac{S}{\sqrt{n}}}$$

โดยมี $df = n-1$

กำหนดให้

\bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

μ_0 หมายถึง ค่าคงที่ค่าหนึ่ง

S หมายถึง ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

n หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในเรื่องผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65 3) เพื่อศึกษาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core และ 4) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65 สถิติที่ใช้คือ สถิติสำหรับการวิเคราะห์แบบ t-test for One Sample

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสื่อความหมายในการเสนอผลการวิจัยดังนี้

n	หมายถึง	จำนวนคนในกลุ่มทดลอง
\bar{X}	หมายถึง	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่าสถิติในการทดสอบที่
p	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน
*	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
μ_0	หมายถึง	ค่าคงที่หรือเกณฑ์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65
3. ผลการศึกษาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core
4. ผลการเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ได้ผลดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คนที่	คะแนนทดสอบหลังเรียน (30)	คนที่	คะแนนทดสอบหลังเรียน (30)
1	20	6	27
2	25	7	30
3	22	8	25
4	24	9	26
5	26	10	23

ตารางที่ 16 (ต่อ)

คนที่	คะแนนทดสอบหลังเรียน (30)	คนที่	คะแนนทดสอบหลังเรียน (30)
11	21	16	21
12	20	17	25
13	20	18	22
14	22	19	27
15	20		
n = 19			
$\bar{X} = 23.47$			
SD = 2.93			

จากตารางที่ 16 พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สูงสุดเท่ากับ 30 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 20 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.47 คะแนน หรือร้อยละ 78.23

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65 ได้ผลดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 65

กลุ่ม	ค่าสถิติ					
	n	μ_0	\bar{X}	SD	t	p
หลังเรียน	19	19.50	23.47	2.93	5.91	.000*

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 พบว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.93 ค่าการทดสอบทีเท่ากับ 5.91 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.47 คะแนน หรือร้อยละ 78.23 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1

3. ผลการศึกษาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ได้ผลดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ผลการศึกษาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

คนที่	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (18)		รวม คะแนน ทดสอบ หลังเรียน (18)	คนที่	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (18)		รวม คะแนน ทดสอบ หลังเรียน (18)
	สำเนียง การออก เสียง (9)	ความ เข้าใจ (9)	คนที่		สำเนียง การออก เสียง (9)	ความ เข้าใจ (9)	คนที่
1	8	7	15	11	8	6	14
2	8	7	15	12	8	7	15
3	8	7	15	13	8	7	15
4	8	7	15	14	8	6	14
5	6	5	11	15	8	8	16
6	8	7	15	16	8	8	16
7	8	7	15	17	6	4	10
8	6	4	10	18	9	8	17
9	6	4	10	19	8	7	15
10	6	6	12				
n = 19							
\bar{X} = 13.95							
SD = 2.20							

จากตารางที่ 18 พบว่าคะแนนทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สูงสุดเท่ากับ 17 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.95 คะแนน หรือร้อยละ 77.50

4. ผลการเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65 ได้ผลดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 65

กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าสถิติ					
	n	μ_0	\bar{X}	SD	t	p
หลังเรียน	19	11.70	13.95	2.20	4.46	.000*

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 พบว่าผลการเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.20 ค่าการทดสอบที่เท่ากับ 4.46 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.95 คะแนน หรือร้อยละ 77.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยในเรื่องผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นงานวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Design) แบบ One-Shot Case Study Design มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65 3) เพื่อศึกษาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core และ 4) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65 สมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 65 และ 2) ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 65 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ห้อง ม.3/1 จำนวน 19 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles จำนวน 12 แผน ซึ่งมีคะแนนความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.79-4.93 คะแนน 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 คะแนน และ 3) แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles เป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) แบบมาตราวัด 9 ระดับ (9-Point Rating Scales) จำนวน 2 ชุด ชุดละ 20 คำ

ซึ่งมีค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (IRR) อยู่ระหว่าง 0.87-0.89 คะแนน สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถิติสำหรับการวิเคราะห์แบบ t-test for One Sample

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.47 คะแนน หรือร้อยละ 78.23
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.95 คะแนน หรือร้อยละ 77.50
4. ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลการวิจัยใน 2 ประเด็น ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการวิจัยข้อที่ 1 และ 2 และ 2) ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการวิจัยข้อที่ 3 และ 4 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 23.47 คะแนน หรือร้อยละ 78.23 และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เป็นวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centred Approach) (Richards & Rodgers, 2001, p.158) โดยมีความมุ่งเน้นไปที่ความสามารถในการสื่อสาร (Richards, 2006, p.6) ให้นักเรียนเกิดการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ เกิดทักษะในการสื่อสาร และสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริงอย่างถูกต้อง (ละเอียดยุทธนันท์, 2541, หน้า 97) โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำบทเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเนื้อหาบทเรียนเป็นสิ่งที่นักเรียนสามารถเห็นได้ในชีวิตประจำวัน และเป็นสิ่งที่นักเรียนนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นอาชีพ คุณลักษณะทางกายภาพของมนุษย์ หรือเครื่องแต่งกาย ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนให้ความสนใจ และสามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี เช่นในสาระการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Jobs and Qualities มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาชีพและคุณสมบัติของผู้ที่ประกอบอาชีพเหล่านั้น โดยในเนื้อหาจะประกอบด้วยอาชีพที่นักเรียนอาจคุ้นเคยและไม่เคยรู้จักมาก่อน เช่น นักล่าพายุ (Storm Chaser) เจ้าหน้าที่ควบคุมการจราจรทางอากาศ (Air Traffic Controller) หรือแพทย์ (Doctor) เป็นต้น ซึ่งนักเรียนให้ความสนใจ เนื่องจากอาชีพเหล่านี้สามารถเป็นตัวเลือกหรือสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนในการศึกษาต่อ ตลอดจนประกอบอาชีพในอนาคตได้ โดยในบทเรียนนอกเหนือจากคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพเหล่านั้นแล้ว ยังมีเนื้อหาและคำศัพท์เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ที่ประกอบอาชีพเหล่านั้นด้วย เช่น ร่างกายยืดหยุ่นหรือที่สามารถยืดหยุ่นได้ (Flexible) ได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดี (Highly Trained) หรือกล้าหาญ (Brave) เป็นต้น ซึ่งนักเรียนจะทราบถึงคุณสมบัติเบื้องต้นของผู้ที่ประกอบอาชีพเหล่านั้น ทำให้นักเรียนเกิดการพูดคุย ถกถามกันในชั้นเรียนว่าผู้ที่ประกอบอาชีพไหนควรมีลักษณะแบบใด ดังนั้นนักเรียนกับครูผู้สอน หรือนักเรียนกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กันมากในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อครูถามคำถามนักเรียนสามารถตอบได้อย่างเข้าใจและให้ความสนใจเป็นอย่างดี และนักเรียนมีการถกถามพูดคุยกันเกี่ยวกับเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนอย่างสนใจ

ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนได้จัดทำบริบทจำลองให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในทุกแผนการเรียนรู้ โดยเป็นการเติมคำศัพท์ให้ถูกบริบทในประโยคที่กำหนดให้ และเป็นการแต่งประโยคภาษาอังกฤษให้สัมพันธ์กับรูปภาพที่กำหนดให้ โดยใช้คำศัพท์และองค์ความรู้ที่นักเรียนได้เรียนรู้ในแต่ละเรื่อง ทั้งในเรื่องความหมายของคำศัพท์และไวยากรณ์ในเรื่องต่าง ๆ โดยคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความหมายนักเรียนได้รับมอบหมายให้ฝึกฝนผ่านใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์ และหลังจากนั้นนักเรียนนำความรู้ด้านคำศัพท์ที่ได้ไปฝึกฝนต่อในบริบทจำลองผ่านใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังกล่าวข้างต้น ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้

และนักเรียนสามารถปฏิบัติและมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้เป็นอย่างดี

หลังจากนักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากนักเรียนเกิดการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษจากกิจกรรมการเรียนรู้ และเกิดการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างการจัดการเรียนการสอน โดยนักเรียนเป็นผู้คิดและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังส่งผลให้นักเรียนสามารถรู้ถึงการใช้ภาษาว่าควรใช้ภาษาอย่างไรจึงจะเหมาะสม (Brumfit, 1979, p.122) ทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการสื่อสารอย่างชัดเจน โดยเริ่มตั้งแต่การเรียบเรียงความคิดและมุมมองเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของการสื่อสารในการทำงาน โดยสำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2558, หน้า 4) และวิจารณ์ พานิช (2556, หน้า 20) กล่าวว่าไว้ว่าทักษะในการสื่อสารถือเป็นหนึ่งในทักษะที่ต้องการในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tuncel (2006) ที่พบว่าพบว่าองค์ประกอบในการสื่อสารของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน สามารถนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นของนักเรียนได้ และงานวิจัยของ รัชมาศ พิภักดิ์ (2555) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.95 คะแนน หรือร้อยละ 77.50 และมีคะแนนทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ช่วยให้นักเรียนสามารถออกเสียงได้อย่างเข้าใจโดยไม่จำเป็นต้องออกเสียงตามเจ้าของภาษาทั้งในการออกเสียงแบบอังกฤษ (Received Pronunciation: RP) และอเมริกัน (General American: GA) แต่ยังคงไว้ซึ่งความชัดเจนด้วยอักขระน้ำเสียงและความหมาย (Intellectual) โดยสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ (Comprehensibility) และมีสำเนียงที่เข้าใจได้ (Accentedness) (Jenkins, 2000, p.122) ซึ่งสอดคล้องกับ Dauer (2005, p.543) แม้ว่าเสียงในภาษาอังกฤษบางเสียงเป็นเสียงที่มีปัญหาสำหรับคนไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น เสียงพยัญชนะเดี่ยว /v/, /ɹ/, /l/ และเสียงพยัญชนะควบกล้ำ เช่น /st/, /cj/, /dj/, /sp/ โดยเริ่มแรกนักเรียนมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษเหล่านี้ โดยยังไม่สามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องและนำเสียงพยัญชนะภาษาไทยและเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ใกล้เคียงมาใช้แทน เช่น เสียง /v/ นักเรียนได้นำเสียง

/w/ และเสียง ฟ ในภาษาไทยหรือเสียง /f/ มาแทนการออกเสียง เช่นในคำว่า Driver ในพยางค์หลัง นักเรียนออกเสียงว่า /-fəɪ/ หรือ /-wəɪ/ โดยในการออกเสียงที่ถูกต้องนักเรียนควรออกเสียงว่า /-vəɪ/ ตามการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ซึ่งเสียงพยัญชนะทั้งหมดในภาษาอังกฤษถือว่ามีความสำคัญ (ยกเว้นเสียง /ð/, /θ/ และ /t/) (Jenkins, 2000, p.137) ซึ่งสอดคล้องกับ Dauer (2005, p.544) และ Reed and Levis (2015, p.438) นอกจากนี้เสียง /ɹ/ และ /l/ นักเรียนบางคนได้ออกเสียงพยัญชนะสองเสียงนี้สลับกัน บางคนไม่สามารถออกเสียง /ɹ/ ได้ นักเรียนบางคนใช้เสียง ร (/r/) ในพยัญชนะภาษาไทยมาแทน เช่นในคำว่า Rude นักเรียนออกเสียงว่า /lud/ หรือ /rud/ โดยในการออกเสียงที่ถูกต้องนักเรียนควรออกเสียงว่า /ɹud/ และในคำว่า Round นักเรียนออกเสียงว่า /laʊnd/ หรือ /raʊnd/ โดยในการออกเสียงที่ถูกต้องนักเรียนควรออกเสียงว่า /ɹaʊnd/ ซึ่งคำที่ประกอบด้วยพยัญชนะ R นักเรียนควรออกเสียงแบบ Rhotic Retroflex Approximant หรือแบบอเมริกัน (GA) /ɹ/ ตามการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core (Jenkins, 2000, p.139) ซึ่งสอดคล้องกับ Dauer (2005, p.544) และ Reed and Levis (2015, p.441) นอกจากนี้ในการออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำเช่นคำว่า Crocodile ในพยางค์ต้นของคำนักเรียนออกเสียงว่า /kɒk-/ หรือ /kəɹɒk-/ หรือ /kɹɒk-/ โดยในการออกเสียงที่ถูกต้องนักเรียนควรออกเสียงว่า /kɹɒk-/ ซึ่งเป็นเสียงควบกล้ำ และในคำว่า Driver ในพยางค์แรกนักเรียนออกเสียงว่า /dai-/ หรือ /drai-/ หรือ /dərai-/ โดยในการออกเสียงที่ถูกต้องนักเรียนควรออกเสียงว่า /dɹai-/ ซึ่งเป็นเสียงควบกล้ำ โดยคำที่ประกอบด้วยพยัญชนะควบกล้ำในส่วนต้นคำนักเรียนไม่สามารถละการออกเสียงควบกล้ำได้ นักเรียนควรออกเสียงคำควบกล้ำทั้งหมดตามการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core (Jenkins, 2000, p.142) ซึ่งสอดคล้องกับ Dauer (2005, p.544) นอกจากเสียงพยัญชนะแล้ว นักเรียนยังมีปัญหาในการออกเสียงสระภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า Jeans นักเรียนบางคนออกเสียงว่า /dʒɪnz/ ซึ่งนักเรียนออกเสียงสระเป็นเสียงสั้น โดยในการออกเสียงที่ถูกต้องนักเรียนควรออกเสียงว่า /dʒɪnz/ ซึ่งเสียงสระเป็นสระเสียงยาว ตามการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ที่เสียงสระควรคงไว้ซึ่งระยะเวลาในการออกเสียงหรือความสั้นและยาวของเสียงสระ (Quantity) มากกว่าลักษณะการออกเสียง (Quality) (Jenkins, 2000, p.144) ซึ่งสอดคล้องกับ Dauer (2005, p.545)

เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกฝน โดยเน้นการออกเสียงอย่างมีแบบแผนตามการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ว่าเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษตัวใดควรออกเสียงอย่างไร โดยมีการคำนึงถึงหลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ตามที่ Jenkins (2000) ได้กล่าวไว้ ซึ่งประกอบด้วย เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory) สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements) เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters) ความสั้นและยาวของเสียงสระ (Vowel Quantity) ลักษณะของเสียงสระ (Vowel Quality) และการเน้นจุดที่

สำคัญ (Nuclear Stress) นอกจากนี้นักเรียนได้ใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษเหล่านั้น โดยในระหว่างการจัดการเรียนการสอน ครูเป็นผู้นำเสนอเนื้อหาและอธิบายเกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะและคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และนักเรียนฝึกปฏิบัติตามโดยการจับคู่กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องและเป็นการช่วยกันในการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ประกอบการฝึก ซึ่งสามารถทำให้ในระหว่างการจัดการเรียนการสอนและฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูผู้สอน และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนในการร่วมกันฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Zoghbor (2010) ที่พบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนในการเรียนด้วยการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ได้คะแนนความชัดเจนในการออกเสียงและความเข้าใจสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่เรียนในการเรียนด้วยการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิม

จากการอภิปรายข้างต้นจะเห็นได้ว่า การนำการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่เป็นวิธีการสอนพื้นฐานของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมาบูรณาการเข้ากับการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ที่เป็นแก่นหรือแกนกลางในการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้ โดยการวิจัยในครั้งนี้สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สามารถส่งผลเชิงประจักษ์คือ ส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น โดยนักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจและมีสำเนียงที่เข้าใจได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมค่อนข้างมาก ควรมีการปรับปรุงกิจกรรมและคำศัพท์ให้มีความเหมาะสมกับเวลามากขึ้น
2. การวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษจำเป็นต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียงกับครูผู้สอนโดยตรง จึงทำให้ต้องใช้เวลามากในการประเมินการออกเสียง ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องใช้เวลาอย่างเพียงพอในการประเมินการออกเสียง

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. สามารถนำการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ไปบูรณาการใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาษาอังกฤษระดับอื่น ๆ เช่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือชั้นประถมตอนปลาย เป็นต้น
2. สามารถนำการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ไปบูรณาการจัดการเรียนรู้ร่วมกับวิธีการสอนอื่นได้
3. สามารถนำการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ไปบูรณาการจัดการเรียนรู้ร่วมกับวิธีการสอนอื่นได้
4. ควรมีการศึกษาความคงทนของทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษว่าหากเวลาผ่านไประยะหนึ่งจะมีความคงทนอยู่หรือไม่ หรือมีมากน้อยเพียงใด
5. ควรมีการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้มีความหลากหลายมากขึ้น เช่น คำศัพท์จากหลายบทการเรียนรู้ หรือคำศัพท์จากนอกบทการเรียนรู้ เป็นต้น
6. ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีนักเรียนบางส่วนสามารถปฏิบัติหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้เป็นอย่างดี และมีนักเรียนบางส่วนที่ไม่สามารถปฏิบัติหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ดี ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องคอยสอดส่องและดูแลนักเรียนมากขึ้น เพื่อให้ นักเรียนสามารถปฏิบัติหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางต้องรู้และควรรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษณีย์ อุทุมพร. (2554). *การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. เข้าถึงได้จาก: <http://old.pongsawadi.ac.th/wp-content/uploads/2011/06/no-06.pdf>
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2544). *การวิเคราะห์ข้อสอบอิงเกณฑ์*. เข้าถึงได้จาก: http://www.watpon.in.th/Elearning/item_analysis2.pdf?fbclid=IwAR2LARYEKsxc33e8pTRs8DZk4q6kJbvcSha-k3beniJeg1I5ng66AUrY9uM
- ชวาล แพร์ตกุล. (2552). *เทคนิคการวัดผล*. กรุงเทพฯ: วิฑูรย์การปก.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 13)*. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์. (2551). *แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์: แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). *การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เทียนมณี บุญจุน. (2548). *สัทศาสตร์: ระบบเสียงในภาษาอังกฤษและภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้ง เฮ้าส์.
- ธัชมาศ พิภักดิ์. (2555). *การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- ธีรนนท์ ศรีวิทัศน์. (2563). *การจัดการเรียนรู้โดยการใช้วิดีโอบนยูทูปร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, วิทยาลัยการฝึกหัดครู, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ฐปทอง กว่างสวาสดี. (2549). *คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ*. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นันทนา รมเกียรติ. (2555). *สัทศาสตร์เพื่อการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปณิตา ทามิภักดิ์. (2558). *การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อวีดิทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรารมภ์รัตน์ โชติกเสถียร. (2544). *การออกเสียงสระและเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่...การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). *การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2551). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: แฮาส์ ออฟ เคอร์มีส์.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). *แนวการออกเสียงภาษาอังกฤษ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภพ เลหาไพบูลย์. (2542). *แนวการสอนวิทยาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภูมิ หุราพันธ์. (2530). *แนวการออกเสียงภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ทฤษฎี.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2530). *เอกสารการสอนชุดวิชา “การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา”*. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2545). *การวัดและสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ละเอียดย จุฑานันท์. (2541). *แนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2547). *เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). *การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- วิวัฒน์ ชัดดียะมาน และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2548). การปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของบลูม Revised Bloom's Taxonomy. *วารสารปาริชาติ*, 18(2), 34-42.
- วีไล ต้นเสียงสม. (2548). *การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2549). *การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กทม. สิ้นธุ์: โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.
- สมโภชน์ อเนกสุข. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. ชลบุรี: ภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สันทนา สุธาดารัตน์. (2557). *ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *แนวทางการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา ภาบุตร. (2555). *การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมคัดสรร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- Allazzam, R. S. (2018). *Attitudes and perceptions of Saudi EFL students towards using communicative language teaching (CLT) activities*. Master's thesis, College of Language and Translation, Al-Imam Mohammad Ibn Saud Islamic University.
- Anderson, L. W., Krathwohl, D. R., Airasian, P. W., Cruikshank, K. A., Mayer, R. E., Pintrich, P. R., Raths, J., & Wittrock, M. C. (2001). *A taxonomy for learning, teaching and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives* (Abridged Edition). New York: Longman.
- Armstrong, P. (2010). *Bloom's taxonomy*. Vanderbilt University Center for Teaching. Retrieved from <https://cft.vanderbilt.edu/guides-sub-pages/blooms-taxonomy/>
- Brumfit, C. J., & Johnson, K. (1979). *The communicative approach to language teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Crystal, D. (2003). *English as a global language* (Second Edition). Cambridge: Cambridge University Press.
- Dauer, R. M. (2005). The lingua franca core: A new model for pronunciation instruction?. *TESOL Quarterly*, 39(3), 543-550.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Graddol, D. (2006). *English next*. London: British Council.
- Hancock, M. (2018). *Pronunciation in the English language classroom is more than just 'listen and repeat'*. Voices Magazine British Council. Retrieved from: <https://www.britishcouncil.org/voices-magazine/teaching-pronunciation-more-just-listen-and-repeat>
- Hattie, J., & Anderman, E. M. (2013). *International guide to student achievement*. New York: Routledge.
- Holden, S., & Nobre, V. (2021). *Teaching English today: Contexts and objectives*. Callender, Scotland: Swan Communication.
- Horobin, S. (2016). *How English became English: A short history of a global language*. Oxford: Oxford University Press.
- Howatt, A. (1984). *A history of English language teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Jenkins, J. (2000). *The phonology of English as an international language*. Oxford: Oxford University Press.

- Li Li Pan. (2011). *Communicative language teaching in secondary vocational guide spoken English*. Master's thesis, East China Normal University.
- Lightbown, P. M., & Spada, N. (2013). *How languages are learned* (Fourth Edition). Oxford: Oxford University Press.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lucas, A. (2015). *A world of languages*. Retrieved from <https://multimedia.scmp.com/culture/article/SCMP-printed-graphics-memory/lonelyGraphics/201505A51.html>
- Marzano, R. J., & Kendall, J. S. (2007). *The new taxonomy of educational objectives* (Second Edition). Thousand Oaks, California: Corwin Press.
- McMahon, A. (2002). *An introduction to English phonology*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- O'Brien, M. G. (2014). L2 learners' assessments of accentedness, fluency, and comprehensibility of native and nonnative German speech. *Language Learning*, 64(4), 715-748.
- Pennington, M. C., & Rogerson-Revell, P. (2019). *English pronunciation teaching and research: Contemporary perspectives*. London: Palgrave Macmillan.
- Phye, G. D. (1997). *Handbook of classroom assessment: Learning, achievement, and adjustment*. San Diego, California: Academic Press.
- Plumb, A. (2008). *Communicative language teaching in an EAP program: A study of international students' English language acquisition*. Master's thesis, Faculty of Graduate Studies, University of Windsor.
- Reed, M., & Levis, J. M. (2015). *The handbook of English pronunciation*. West Sussex, UK: Wiley-Blackwell.
- Richards, J. C. (2006). *Communicative language teaching today*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2001). *Approaches and methods in language teaching* (Second Edition). Cambridge: Cambridge University Press.
- Rose, H., & Galloway, N. (2019). *Global Englishes for language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Savignon, S. J. (2002). *Interpreting communicative language teaching: Contexts and concerns in teacher education*. New Haven, Connecticut: Yale University Press.
- Seidlhofer, B. (2011). *Understanding English as a lingua franca*. Oxford: Oxford University Press.
- Stanley, T., & Moore, B. (2010). *Critical thinking and formative assessments: Increasing the rigor in your classroom*. New York: Routledge.
- Tuncel, E. (2006). *An evaluative study of the relationship between instructional differences and learning outcomes: A survey-based and experimental study of a more communicative approach to language teaching in a traditional setting*. Doctoral dissertation, University of Essex.
- Widdowson, H. G. (2003). *Defining issues in English language teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Zoghbor, W. S. (2010). *The effectiveness of the lingua franca core (LFC) in improving the perceived intelligibility and perceived comprehensibility of Arab learners at post-secondary level*. Doctoral dissertation, School of Education, University of Leicester.
- Zoghbor, W. S. (2018). Revisiting English as a foreign language (EFL) vs English lingua franca (ELF): The case for pronunciation. *Intellectual Discourse*, 26(2), 829-858.
- Zoghbor, W. S. (2018). Teaching English pronunciation to multi-dialect first language learners: The revival of the lingua franca core (LFC). *System*, 78, 1-14.

ภาคผนวก

The logo of Burapha University is a large, circular emblem in the background. It features a central wheel-like design with a flame-like shape in the center. The Thai text 'มหาวิทยาลัยบูรพา' is written along the top inner edge, and 'BURAPHA UNIVERSITY' is written along the bottom inner edge. The entire logo is rendered in a light yellow/gold color.

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- หนังสือรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
- หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำ
พิจารณา ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้

1. ผศ.ดร.สายฝน ทรงเสียงไชย ประธานสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. ผศ.ดร.พรรณวลีย์ เกวะระ อาจารย์ภาควิชาบัณฑิตศึกษานานาชาติ
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ดร.จิรัฐา จรวงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม
4. ดร.วรจุมิ คุณประทุม ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านแพนวิทยา
5. คุณครูเสาวภา นันทกิจ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๓๐๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนาทบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครววิทยานิพนธ์
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นายณภัทร นรชาญ รหัสประจำตัวนิสิต ๖๒๙๑๐๑๙๖ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติคำโครววิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงแบบ LINGUA FRANCA CORE ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ จรัสศรีวัฒน์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน ทรงเสียงไชย ประธานสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญ เกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างยิ่ง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย ดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาเรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน ทรงเสียงไชย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
อีเมล grd.buu@go.buu.ac.th

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๓๐๔๕

วันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรณวลัย เกวะระ คณะศึกษาศาสตร์

ด้วย นายณภัทร นรชาญ รหัสประจำตัวนิสิต ๖๒๕๑๐๑๙๖ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงแบบ LINGUA FRANCA CORE ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรวรรณ จรัสวิวัฒน์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

เนื่องจากท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างดียิ่ง ในขณะนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย ดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๓๐๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลพทาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.จิรฐา จรวงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นายณภัทร นรชาญ รหัสประจำตัวนิสิต ๖๒๔๑๐๑๔๖ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติคำโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงแบบ LINGUA FRANCA CORE ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรารวรรณ จรัสวีวัฒน์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

เนื่องจากท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างดียิ่ง ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย ดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
อีเมลล์ grd.buu@go.buu.ac.th

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๓๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลพทตบงแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแห่นวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงวิทยานิพนธ์
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นายณภัทร นรชาญ รหัสประจำตัวนิสิต ๖๒๕๑๐๑๕๖ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติคำโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงแบบ LINGUA FRANCA CORE ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรวรรณ จรัสศรีวิวัฒน์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ ดร.วรวิทย์ คุณประทุม ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัย ดังกล่าวอย่างดียิ่ง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย ดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาเรียน ดร.วรวิทย์ คุณประทุม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
อีเมล grd.buu@go.buu.ac.th

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๓๐๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลพบุรีบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงวิทยานิพนธ์
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นายณภัทร นรชาญ รหัสประจำตัวนิสิต ๖๒๕๑๐๑๙๖ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติคำโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงแบบ LINGUA FRANCA CORE ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรวรรณ จรัสศรีวัฒน์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ คุณเสาวภา นันทกิจ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างยิ่ง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย ดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาเรียน คุณเสาวภา นันทกิจ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
อีเมลล์ grd.buu@go.buu.ac.th

บันทึกข้อความ

สำนักงาน กองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม งานมาตรฐานและจริยธรรมในการวิจัย โท. ๒๖๒๐

ที่ อว ๘๑๐๐/- วันที่ ๒๕ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

เรื่อง ขอส่งสำเนาเอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เรียน นายณภัทร นรชาญ

ตามที่ท่าน ได้ยื่นเอกสารคำร้องเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา รหัสโครงการวิจัย G-HU207/2564(C1) โครงการวิจัย เรื่อง ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงแบบ LINGUA FRANCA CORE ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้น

บัดนี้ โครงการวิจัยดังกล่าว ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา สำหรับโครงการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาและระดับปริญญาตรี ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว กองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม ในฐานะผู้ประสานงาน จึงขอส่งสำเนาเอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน ๑ ฉบับ เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย และเอกสารเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยประทับตรารับรองเรียบร้อยแล้ว มายังท่าน เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงจากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

นางสาวพิมลพรรณ เลิศล้ำ

(นางสาวพิมลพรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สำหรับโครงการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาและระดับปริญญาตรี
ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

สำเนา

ที่ IRB4-274/2564

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : G-HU207/2564

โครงการวิจัยเรื่อง : ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงแบบ LINGUA FRANCA CORE ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หัวหน้าโครงการวิจัย : นายณภัทร นรชาญ

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	ฉบับที่ 2 วันที่ 12 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2564
2. เอกสารโครงการวิจัยฉบับภาษาไทย	ฉบับที่ 1 วันที่ 20 เดือน กันยายน พ.ศ. 2564
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 20 เดือน กันยายน พ.ศ. 2564
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 20 เดือน กันยายน พ.ศ. 2564
5. เอกสารแสดงรายละเอียดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว หรือชุดที่ใช้เก็บข้อมูลจริงจากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 20 เดือน กันยายน พ.ศ. 2564
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)	ฉบับที่ ...-... วันที่ ...-... เดือน ...-..... พ.ศ. ...-.....

วันที่รับรอง : วันที่ 15 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2564

วันที่หมดอายุ : วันที่ 15 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2565

ลงนาม นางสาวพิมพ์พรรณ เลิศล้ำ

(นางสาวพิมพ์พรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๙๗๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม จังหวัดชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (หาคุณภาพ)

ด้วยนายณภัทร นรชาญ รหัสประจำตัวนิสิต ๖๒๙๑๐๑๙๖ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)
และการออกเสียงแบบ LINGUA FRANCA CORE ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียง
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรารัตน์ จรัสวีวัฒน์ เป็นประธาน
กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และเสนอหน่วยงานของท่านในการเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตตั้งรายนามข้างต้นดำเนินการเก็บ
รวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๓ โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม จำนวน ๒๙ คน ในระหว่างวันที่ ๑
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์
๐๙๓-๓๓๙๙-๒๐๕๒, ๐๙๔-๙๔๗-๖๑๘๖ หรือที่ E-mail: 62910196@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๑, ๗๐๕, ๗๐๗
E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๙๗๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอังกูลาพิทยาคม จังหวัดชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายณภัทร นรชาญ รหัสประจำตัวนิสิต ๖๒๙๑๐๑๙๖ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)
และการออกเสียงแบบ LINGUA FRANCA CORE ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียง
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรารวรรณ จรัสศรีวัฒน์ เป็นประธาน
กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และเสนอหน่วยงานของท่านในการเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัยนั้น

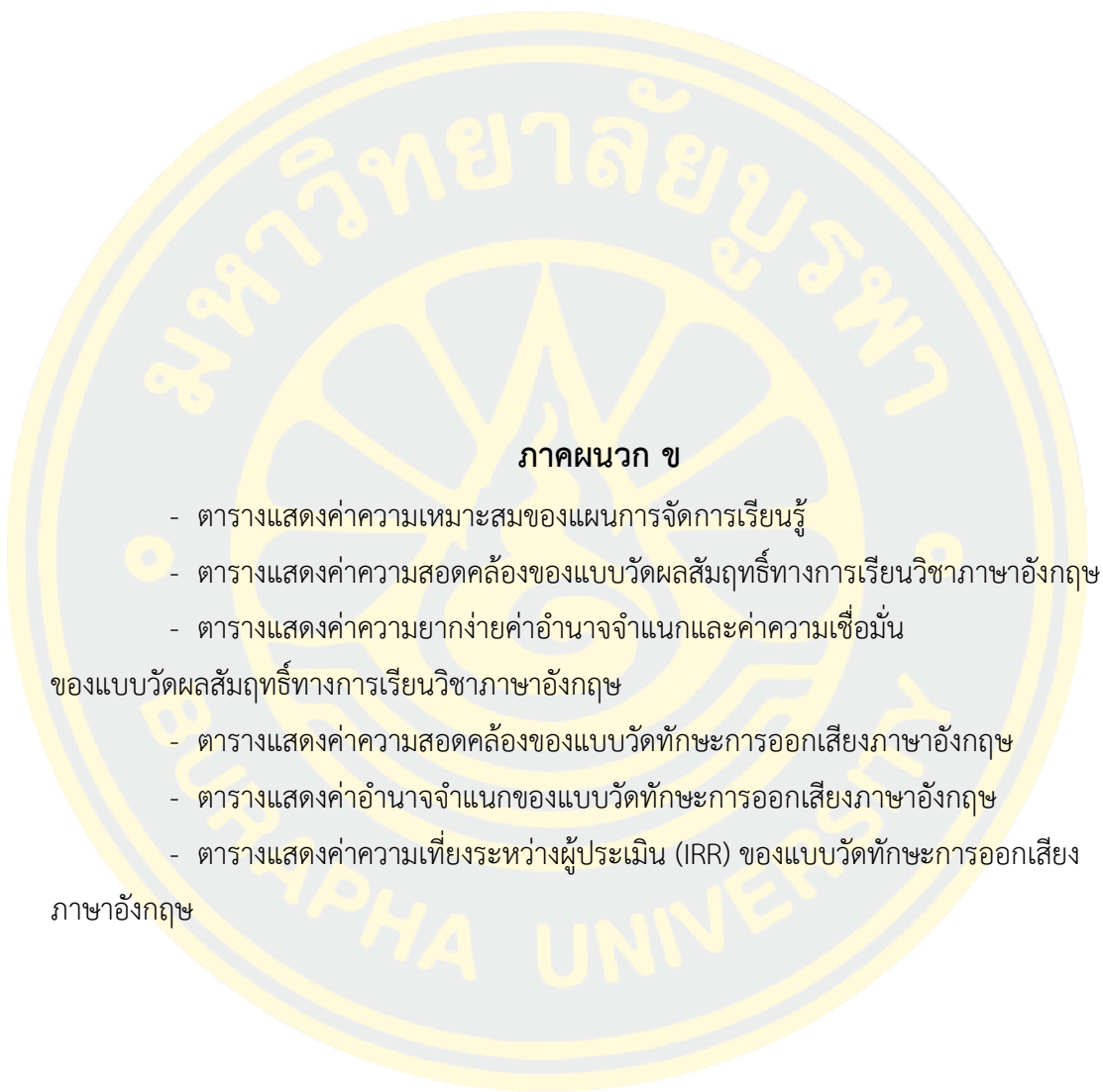
ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตตั้งรายนามข้างต้นดำเนินการเก็บ
รวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๑ โรงเรียนอังกูลาพิทยาคม จำนวน ๒๙ คน ในระหว่างวันที่ ๑๓
ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์
๐๙๓-๓๓๙-๒๐๕๒, ๐๙๔-๙๔๗-๖๑๘๖ หรือที่ E-mail: 62910196@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๑, ๗๐๕, ๗๐๗
E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

The logo of Srinakharinwirot University is a circular emblem with a yellow border. Inside, there is a stylized wheel with eight spokes, and a central figure that appears to be a seated deity or a person. The Thai text 'มหาวิทยาลัยบูรพา' is written in a circular path around the inner edge of the logo. Below the logo, the text 'PHA UNIVERSITY' is visible in a larger, semi-transparent font.

ภาคผนวก ข

- ตารางแสดงค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
- ตารางแสดงค่าความสอดคล้องของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงค่าความยากง่ายค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

- ตารางแสดงค่าความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (IRR) ของแบบวัดทักษะการออกเสียง

ภาษาอังกฤษ

ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 20 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. สารระสำคัญ								
- ครอบคลุมเนื้อหา	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
3. สารการเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
- เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
5. สื่อการจัดการเรียนรู้								
- ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล								
- วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- วัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- วิธีการวัดมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
มีคะแนนรวมเฉลี่ย 4.93								

ตารางที่ 21 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. สารระสำคัญ								
- ครอบคลุมเนื้อหา	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
3. สารการเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
- เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
5. สื่อการจัดการเรียนรู้								
- ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล								
- วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- วัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- วิธีการวัดมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
มีคะแนนรวมเฉลี่ย 4.93								

ตารางที่ 22 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. สาระสำคัญ								
- ครอบคลุมเนื้อหา	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
- เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	3	5	4	5	22	4.40	มาก
- นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
5. สื่อการจัดการเรียนรู้								
- ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล								
- วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- วัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- วิธีการวัดมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.88								

ตารางที่ 23 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. สาระสำคัญ								
- ครอบคลุมเนื้อหา	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
- เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	3	5	4	5	22	4.40	มาก
- นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
5. สื่อการจัดการเรียนรู้								
- ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล								
- วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- วัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- วิธีการวัดมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.88								

ตารางที่ 24 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. สาระสำคัญ								
- ครอบคลุมเนื้อหา	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
- เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
- นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
5. สื่อการจัดการเรียนรู้								
- ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล								
- วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- วัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- วิธีการวัดมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.90								

ตารางที่ 25 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. สาระสำคัญ								
- ครอบคลุมเนื้อหา	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
- เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
- นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
5. สื่อการจัดการเรียนรู้								
- ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
- ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล								
- วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- วัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- วิธีการวัดมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.84								

ตารางที่ 26 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. สารระสำคัญ								
- ครอบคลุมเนื้อหา	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
3. สารการเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
- เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
5. สื่อการจัดการเรียนรู้								
- ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	5	4	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
- สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	4	5	5	22	4.40	มาก
- ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	4	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล								
- วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- วัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- วิธีการวัดมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.79								

ตารางที่ 27 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. สารระสำคัญ								
- ครอบคลุมเนื้อหา	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
3. สารการเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
- เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
5. สื่อการจัดการเรียนรู้								
- ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล								
- วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- วัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
- วิธีการวัดมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.84								

ตารางที่ 28 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. สารระสำคัญ								
- ครอบคลุมเนื้อหา	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
3. สารการเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
- เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
5. สื่อการจัดการเรียนรู้								
- ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล								
- วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- วัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
- วิธีการวัดมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.84								

ตารางที่ 29 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. สารระสำคัญ								
- ครอบคลุมเนื้อหา	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
3. สารการเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
- เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
5. สื่อการจัดการเรียนรู้								
- ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล								
- วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- วัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- วิธีการวัดมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.81								

ตารางที่ 30 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11

รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. สาระสำคัญ								
- ครอบคลุมเนื้อหา	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
- เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
5. สื่อการจัดการเรียนรู้								
- ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล								
- วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
- วัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
- วิธีการวัดมีความเหมาะสม	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
- เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.78								

ตารางที่ 31 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. สารระสำคัญ								
- ครอบคลุมเนื้อหา	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
- ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
3. สารการเรียนรู้								
- สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
- เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
- นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
5. สื่อการจัดการเรียนรู้								
- ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล								
- วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
- วัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
- วิธีการวัดมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
- เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.80								

ค่าความสอดคล้องของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 32 ค่าความสอดคล้องของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ผลการ ประเมิน
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
16	0	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ผลการ ประเมิน
	1	2	3	4	5			
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
25	0	+1	+1	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
26	0	+1	+1	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ผลการ ประเมิน
	1	2	3	4	5			
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
51	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
52	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
54	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
55	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
56	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
57	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
58	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
59	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
60	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 33 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ผลการประเมิน	ผลการคัดเลือก
1	0.48	0.41	ผ่าน	คัดเลือก
2	0.66	0.07	ไม่ผ่าน	ไม่คัดเลือก
3	0.69	0.41	ผ่าน	คัดเลือก
4	0.52	0.21	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
5	0.48	0.41	ผ่าน	คัดเลือก
6	0.62	0.14	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
7	0.48	0.41	ผ่าน	คัดเลือก
8	0.48	0.28	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
9	0.59	0.34	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
10	0.45	0.62	ผ่าน	คัดเลือก
11	0.79	-0.34	ไม่ผ่าน	ไม่คัดเลือก
12	0.45	0.21	ผ่าน	คัดเลือก
13	0.52	0.21	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
14	0.48	0.28	ผ่าน	คัดเลือก
15	0.59	0.21	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
16	0.55	0.28	ผ่าน	คัดเลือก
17	0.59	0.34	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
18	0.66	0.21	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
19	0.55	0.28	ผ่าน	คัดเลือก
20	0.41	0.41	ผ่าน	คัดเลือก
21	0.66	0.34	ผ่าน	คัดเลือก
22	0.72	0.21	ผ่าน	ไม่คัดเลือก

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ผลการประเมิน	ผลการคัดเลือก
23	0.66	0.07	ไม่ผ่าน	ไม่คัดเลือก
24	0.52	0.21	ผ่าน	คัดเลือก
25	0.48	0.41	ผ่าน	คัดเลือก
26	0.55	0.14	ไม่ผ่าน	ไม่คัดเลือก
27	0.52	0.34	ผ่าน	คัดเลือก
28	0.52	0.21	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
29	0.59	0.21	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
30	0.45	0.48	ผ่าน	คัดเลือก
31	0.45	0.21	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
32	0.48	0.28	ผ่าน	คัดเลือก
33	0.52	0.21	ผ่าน	คัดเลือก
34	0.45	0.21	ผ่าน	คัดเลือก
35	0.52	0.48	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
36	0.52	0.07	ไม่ผ่าน	ไม่คัดเลือก
37	0.52	0.21	ผ่าน	คัดเลือก
38	0.45	0.21	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
39	0.38	0.34	ผ่าน	คัดเลือก
40	0.48	0.41	ผ่าน	คัดเลือก
41	0.38	0.48	ผ่าน	คัดเลือก
42	0.55	0.28	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
43	0.48	0.28	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
44	0.34	0.28	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
45	0.41	0.41	ผ่าน	คัดเลือก
46	0.52	-0.07	ไม่ผ่าน	ไม่คัดเลือก
47	0.52	0.34	ผ่าน	คัดเลือก
48	0.41	0.28	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
49	0.52	0.21	ผ่าน	ไม่คัดเลือก

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ผลการประเมิน	ผลการคัดเลือก
50	0.48	0.55	ผ่าน	คัดเลือก
51	0.45	0.34	ผ่าน	คัดเลือก
52	0.52	0.21	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
53	0.48	0.28	ผ่าน	คัดเลือก
54	0.55	0.00	ไม่ผ่าน	ไม่คัดเลือก
55	0.66	0.21	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
56	0.59	0.07	ไม่ผ่าน	ไม่คัดเลือก
57	0.45	0.48	ผ่าน	คัดเลือก
58	0.79	0.21	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
59	0.69	0.28	ผ่าน	คัดเลือก
60	0.62	0.55	ผ่าน	คัดเลือก
ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.89				

ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบจำนวน 30 ข้อ ประกอบด้วยข้อ 1, 3, 5, 7, 10, 12, 14, 16, 19, 20, 21, 24, 25, 27, 30, 32, 33, 34, 37, 39, 40, 41, 45, 47, 50, 51, 53, 57, 59 และ 60 เพื่อนำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles ทั้งหมด และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

ค่าความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 34 ค่าความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ผลการ ประเมิน
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตารางที่ 34 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ผลการ ประเมิน
	1	2	3	4	5			
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 35 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1

ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก	ผลการ ประเมิน	ผลการ คัดเลือก	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก	ผลการ ประเมิน	ผลการ คัดเลือก
1	0.72	ผ่าน	คัดเลือก	21	0.76	ผ่าน	คัดเลือก
2	0.86	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	22	0.81	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
3	0.91	ผ่าน	คัดเลือก	23	0.88	ผ่าน	คัดเลือก
4	0.89	ผ่าน	คัดเลือก	24	0.92	ผ่าน	คัดเลือก
5	0.81	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	25	0.91	ผ่าน	คัดเลือก
6	0.81	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	26	0.95	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
7	0.84	ผ่าน	คัดเลือก	27	0.89	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
8	0.80	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	28	0.84	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
9	0.73	ผ่าน	คัดเลือก	29	0.77	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
10	0.72	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	30	0.79	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
11	0.80	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	31	0.78	ผ่าน	คัดเลือก
12	0.84	ผ่าน	คัดเลือก	32	0.80	ผ่าน	คัดเลือก
13	0.90	ผ่าน	คัดเลือก	33	0.80	ผ่าน	คัดเลือก
14	0.84	ผ่าน	คัดเลือก	34	0.87	ผ่าน	คัดเลือก
15	0.91	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	35	0.88	ผ่าน	คัดเลือก
16	0.89	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	36	0.92	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
17	0.90	ผ่าน	คัดเลือก	37	0.91	ผ่าน	คัดเลือก
18	0.81	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	38	0.91	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
19	0.71	ผ่าน	คัดเลือก	39	0.91	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
20	0.77	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	40	0.95	ผ่าน	ไม่คัดเลือก

ตารางที่ 36 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2

ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก	ผลการ ประเมิน	ผลการ คัดเลือก	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก	ผลการ ประเมิน	ผลการ คัดเลือก
1	0.94	ผ่าน	คัดเลือก	21	0.81	ผ่าน	คัดเลือก
2	0.88	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	22	0.74	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
3	0.90	ผ่าน	คัดเลือก	23	0.77	ผ่าน	คัดเลือก
4	0.94	ผ่าน	คัดเลือก	24	0.88	ผ่าน	คัดเลือก
5	0.83	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	25	0.90	ผ่าน	คัดเลือก
6	0.80	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	26	0.83	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
7	0.81	ผ่าน	คัดเลือก	27	0.83	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
8	0.85	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	28	0.89	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
9	0.66	ผ่าน	คัดเลือก	29	0.81	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
10	0.74	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	30	0.84	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
11	0.71	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	31	0.84	ผ่าน	คัดเลือก
12	0.82	ผ่าน	คัดเลือก	32	0.79	ผ่าน	คัดเลือก
13	0.90	ผ่าน	คัดเลือก	33	0.89	ผ่าน	คัดเลือก
14	0.81	ผ่าน	คัดเลือก	34	0.83	ผ่าน	คัดเลือก
15	0.87	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	35	0.88	ผ่าน	คัดเลือก
16	0.91	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	36	0.90	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
17	0.97	ผ่าน	คัดเลือก	37	0.84	ผ่าน	คัดเลือก
18	0.92	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	38	0.82	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
19	0.85	ผ่าน	คัดเลือก	39	0.80	ผ่าน	ไม่คัดเลือก
20	0.83	ผ่าน	ไม่คัดเลือก	40	0.89	ผ่าน	ไม่คัดเลือก

ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (IRR) ของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 37 ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (IRR) ของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

คนที่	ผู้ประเมินคนที่ 1			ผู้ประเมินคนที่ 2		
	ชุดที่ 1 (9)	ชุดที่ 2 (9)	รวม (18)	ชุดที่ 1 (9)	ชุดที่ 2 (9)	รวม (18)
1	8	7	15	8	9	17
2	7	6	13	8	8	16
3	8	7	15	9	8	17
4	4	3	7	6	6	12
5	4	3	7	7	6	13
6	4	4	8	6	5	11
7	5	4	9	7	6	13
8	9	9	18	9	9	18
9	8	7	15	9	8	17
10	7	6	13	8	8	16
11	7	6	13	8	8	16
12	9	8	17	8	7	15
13	7	6	13	8	7	15
14	7	7	14	7	6	13
15	3	3	6	5	4	9
16	3	3	6	6	5	11
17	4	4	8	7	6	13
18	9	9	18	9	9	18
19	5	4	9	8	6	14
20	8	7	15	9	8	17

ตารางที่ 37 (ต่อ)

คนที่	ผู้ประเมินคนที่ 1			ผู้ประเมินคนที่ 2		
	ชุดที่ 1 (9)	ชุดที่ 2 (9)	รวม (18)	ชุดที่ 1 (9)	ชุดที่ 2 (9)	รวม (18)
21	5	5	10	7	6	13
22	8	7	15	8	9	17
23	4	4	8	7	6	13
24	5	5	10	7	7	14
25	7	6	13	8	8	16
26	8	7	15	9	9	18
27	8	7	15	9	8	17
28	8	7	15	9	8	17
29	8	7	15	9	8	17
ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (IRR) ชุดที่ 1 เท่ากับ 0.87						
ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (IRR) ชุดที่ 2 เท่ากับ 0.89						
ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (IRR) ชุดที่ 1 และชุดที่ 2 รวมเท่ากับ 0.90						

ผลการหาค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Inter-Rater Reliability: IRR) ของแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles ชุดที่ 1 การประเมินสำเนียงการออกเสียง (Accentness) มีค่าเท่ากับ 0.87 ชุดที่ 2 การประเมินความเข้าใจ (Comprehensibility) มีค่าเท่ากับ 0.89 และผลรวมของชุดที่ 1 และชุดที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.90

ภาคผนวก ค

- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

1. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core โดยวิเคราะห์ด้วยสถิติ t-test for One Sample ได้ผลดังภาพที่ 25

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	S.E. Mean
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	19	23.47	2.93	.67

One-Sample Test

	Test Value = 19.5					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	5.91	18	.000	3.97	2.56	5.39

ภาพที่ 25 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. ผลการวิเคราะห์ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core โดยวิเคราะห์ด้วยสถิติ t-test for One Sample ได้ผลดังภาพที่ 26

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	S.E. Mean
ทักษะการออกเสียง	19	13.95	2.20	.50

One-Sample Test

	Test Value = 11.7					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
ทักษะการออกเสียง	4.46	18	.000	2.25	1.19	3.31

ภาพที่ 26 ผลการวิเคราะห์ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ง

- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles
- แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles
- แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียง
ภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3
รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	ภาคเรียนที่ 2/2564
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles	เวลาเรียน 1 คาบ
สาระการเรียนรู้ที่ 1 Jobs and Qualities	ผู้สอน นายณภัทร นรชาญ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้ในเรื่อง Jobs and Qualities เพื่อให้นักเรียนเรียนคำศัพท์เพื่อออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับงานได้ โดยเนื้อหาประกอบด้วยคำศัพท์ที่เกี่ยวกับงาน คำคุณศัพท์เพื่ออธิบายลักษณะของผู้ที่ประกอบอาชีพนั้น และเลือกใช้คำคุณศัพท์เพื่ออธิบายลักษณะของผู้ทำงานนั้นอย่างเหมาะสม นักเรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการใช้คำคุณศัพท์ ไปใช้ในการอธิบายลักษณะของงานหรือสิ่งต่าง ๆ ได้ และทำให้นักเรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเลือกประกอบอาชีพได้ในอนาคต

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.3/2 อ่านออกเสียงข้อความ ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.1 ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน

ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตาม มารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 4.1 ม.3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Jobs and Qualities ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs and Qualities ได้
3. นักเรียนใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs and Qualities ในสถานการณ์ที่กำหนดได้
4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

Vocabularies

Jobs: Stuntman, Acrobat, Air Traffic Controller, Underwater Photographer, Crocodile Trainer, Bomb Disposal Expert, Interior Decorator และ Storm Chaser

Qualities: Creative, Brave, Daring, Fit, Patient, Highly Trained, Careful, Artistic, Flexible, Reliable และ Skillful

Structure

Subject (job) + need(s) to be + adjectives

หลักการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core

เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory)

สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements)

เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)

ความสั้นและยาวของเสียงสระ (Vowel Quantity)

ลักษณะของเสียงสระ (Vowel Quality)

การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation)

1. ครูเปิดภาพตัวอย่างให้นักเรียนดู เพื่อเป็นการนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน พร้อมถามคำถามเพื่อให้นักเรียนเกิดการคิด เช่น

ครู: What do you see in the picture?

นักเรียน: motorcycle/ fire/ a man/ stuntman

ครู: What is he doing?

นักเรียน: riding a motorcycle/ acting/ เป็นต้น

2. ครูทำการสอนนักเรียนเรื่อง Job and Qualities โดยครูทำการเปิดรูปภาพเพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพ

3. นักเรียนดูรูปภาพที่พร้อมคิดไปพร้อมกับครูว่ารูปภาพที่กำลังเปิดคือภาพของอาชีพอะไร โดยครูทำการปิดคำอธิบายเกี่ยวกับรูปภาพ เช่น ครูเปิดภาพ stuntman และให้นักเรียนทั้งสองช่วยกันตอบว่าภาพนี้คืออะไร และให้นักเรียนหาความหมายของคำว่า stuntman ว่าหมายถึงอาชีพอะไรในภาษาไทย โดยการให้นักเรียนหาความหมายของศัพท์จากพจนานุกรม

4. ในระหว่างการสอน ครูจะอธิบายเกี่ยวกับการออกเสียงของคำศัพท์นั้น ๆ ว่าควรออกเสียงอย่างไรจึงจะถูกต้อง เช่น คำว่า stuntman นักเรียนจะต้องออกเสียงว่า /'stʌnt.mæn/ โดย st จะต้องออกเสียงเป็นเสียงควบ /st/ ไม่ใช่ /stʰ/ และในพยางค์แรกเสียงตัวสะกดเป็นเสียง nt โดยจะต้องออกเสียงด้วย เมื่อเสียงเหล่านี้มารวมกันแล้ว จะต้องอ่านอย่างถูกต้องว่า /'stʌnt.mæn/ ไม่ใช่ /'stʰʌnt.mæn/ และครูดำเนินกระบวนการนี้ไปจนครบชุดคำศัพท์

5. ในระหว่างสอนการออกเสียงคำศัพท์ ครูเน้นย้ำไปที่หลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ในคำศัพท์แต่ละคำ เช่นคำว่า stuntman นักเรียนต้องคำนึงด้านเสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory) พยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Cluster Inventory) และความสั้นและยาวของเสียงสระ (Vowel Quantity)

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Production)

6. นักเรียนปฏิบัติตามครูผู้สอนโดยการออกเสียงคำศัพท์อย่างถูกต้องเพื่อเป็นการฝึกปฏิบัติให้สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง โดยในระหว่างการสอนครูทำการสุ่มนักเรียนเพื่อออกเสียงคำศัพท์เหล่านั้น 3-4 คน หลังจากนั้นนักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs and Qualities โดยจับคู่กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

7. ครูสอนรูปประโยค need to be โดยเป็นรูปประโยคที่ใช้อธิบายคุณลักษณะของอาชีพเหล่านั้น

- โดยหากคำนามหรืออาชีพนั้นเป็นเอกพจน์ need จะต้องเติม -s เป็น needs เช่น
An acrobat needs to be... เป็นต้น

- หรือถ้าถามค่านามหรืออาชีพนั้นพหูพจน์หรือมี 2 อย่างขึ้นไป need ไม่จำเป็นต้องเติม -s เช่น An acrobat and stuntman need to be... เป็นต้น

- หลัง need to be จะต้องเป็นคำคุณศัพท์ที่ใช้ในการอธิบายลักษณะหรือคุณสมบัติของผู้ที่ประกอบอาชีพเหล่านั้น เช่น An acrobat needs to be flexible. เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

8. นักเรียนใช้คำคุณศัพท์เพื่ออธิบาย Jobs and Qualities ในใบกิจกรรมอย่างถูกต้อง

9. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปบทเรียนเกี่ยวกับ Jobs and Qualities

สื่อการจัดการเรียนรู้

1. คำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs and Qualities
2. รูปภาพเกี่ยวกับ Jobs and Qualities
3. ไฟล์เสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs and Qualities
4. ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์
5. ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core
6. ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
7. พจนานุกรม

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การวัดผล
1. นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Jobs and Qualities ได้ถูกต้อง	- ประเมินจากใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core	- ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core	- สามารถออกเสียงได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป
2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs and Qualities ได้	- ประเมินจากใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์	- ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์	- สามารถบอกความหมายได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การวัดผล
3. นักเรียนใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs and Qualities ในสถานการณ์ที่กำหนดได้	- ประเมินจากใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	- ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	- สามารถใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ที่กำหนดได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป
4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	- แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	- ได้คะแนนรวมในการประเมินตั้งแต่ 4 คะแนนขึ้นไป

บันทึกหลังการสอน

ลงชื่อครูผู้สอน _____

(นายณภัทร นรชาญ)

วันที่ ____ / ____ / ____

ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์ 1 Jobs and Qualities

Direction: Define the meanings of given vocabularies in Thai

1. Stuntman _____
2. Acrobat _____
3. Air Traffic Controller _____
4. Underwater Photographer _____
5. Crocodile Trainer _____
6. Bomb Disposal Expert _____
7. Interior Decorator _____
8. Storm Chaser _____
9. Creative _____
10. Brave _____
11. Daring _____
12. Fit _____
13. Patient _____
14. Highly Trained _____
15. Careful _____
16. Artistic _____
17. Flexible _____
18. Reliable _____
19. Skillful _____

ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core 1 Jobs and Qualities

Direction: Pronounce each vocabulary and check the core features of lingua franca core (LFC) of the given vocabularies.

คำศัพท์ (Vocabularies)	Lingua Franca Core					
	เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory)	สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements)	เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)	เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)	ลักษณะของเสียงสระ (Vowel Quality)	การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)
1. Stuntman						
2. Acrobat						
3. Air Traffic Controller						
4. Underwater Photographer						
5. Crocodile Trainer						
6. Bomb Disposal Expert						
7. Interior Decorator						
8. Storm Chaser						
9. Creative						
10. Brave						
11. Daring						
12. Fit						
13. Patient						
14. Highly Trained						
15. Careful						
16. Artistic						
17. Flexible						
18. Reliable						
19. Skillful						

ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 1 Jobs and Qualities

Direction: Use the words below to complete the sentences

Jobs	Stuntman, Acrobat, Air Traffic Controller, Underwater Photographer, Crocodile Trainer, Bomb Disposal Expert, Interior Decorator, Storm Chaser
Qualities	Creative, Brave, Daring, Fit, Patient, Highly Trained, Careful, Artistic, Flexible, Reliable, Skillful

e.g., *A stuntman needs to be fit and highly trained.*

An air traffic controller and underwater photographer need to be skillful.

1. A stuntman needs to be _____.
2. An acrobat needs to be _____.
3. An air traffic controller needs to be _____.
4. An under photographer needs to be _____.
5. A crocodile trainer needs to be _____.
6. A bomb disposal expert needs to be _____.
7. An interior decorator needs to be _____.
8. A storm chaser needs to be _____.
9. An air traffic controller and underwater photographer need to be _____.
10. A stuntman and acrobat need to be _____.

เลขที่	ชื่อ-สกุล นักเรียน	มีวินัย				ใฝ่เรียนรู้				มุ่งมั่นในการทำงาน				รวม (เต็ม 9 คะแนน)
		ความตรงต่อเวลา				ความรับผิดชอบ				ความตั้งใจเรียน				
		3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0	
24														
25														
26														
27														
28														
29														
30														

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน
ไม่ปฏิบัติเลย	ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนนระหว่าง 9-7 อยู่ในระดับดี และผ่านเกณฑ์
 คะแนนระหว่าง 6-4 อยู่ในระดับพอใช้ และผ่านเกณฑ์
 คะแนนระหว่าง 3-0 อยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ และควรปรับปรุง

สรุป มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ _____ คน
 มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ _____ คน

ลงชื่อครูผู้สอน _____

(นายณภัทร นรชาญ)

วันที่ _____ / _____ / _____

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3
รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	ภาคเรียนที่ 2/2564
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles	เวลาเรียน 1 คาบ
สาระการเรียนรู้ที่ 2 Extreme Jobs	ผู้สอน นายณภัทร นรชาญ

สาระสำคัญ

มาตรฐานการเรียนรู้ในเรื่อง Extreme Jobs เพื่อให้นักเรียนเรียนคำศัพท์เพื่อออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ฟังอ่านบทความภาษาอังกฤษ เข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับงานได้ โดยเนื้อหาประกอบด้วยคำศัพท์ที่เกี่ยวกับงาน นักเรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง Extreme Jobs ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และทำให้นักเรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเลือกประกอบอาชีพได้ในอนาคต

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.3/2 อ่านออกเสียงข้อความ ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.1 ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน

ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 4.1 ม.3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Extreme Jobs ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Extreme Jobs ได้
3. นักเรียนใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Extreme Jobs ในสถานการณ์ที่กำหนดได้
4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

Article

บทความภาษาอังกฤษเรื่อง Extreme Jobs Extreme Looks (A และ B)

Vocabularies

Sideshow Performer, Living Statue, Actress, Stand Still, Earn a Living, Tattoo, Pointed Teeth, Forked Tongue, Lizardman และ Audience

หลักการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core

เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory)

สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements)

เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)

ความสั้นและยาวของเสียงสระ (Vowel Quantity)

ลักษณะของเสียงสระ (Vowel Quality)

การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation)

1. ครูเปิดภาพตัวอย่างให้นักเรียนดู เพื่อเป็นการนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน พร้อมถามคำถามเพื่อให้นักเรียนเกิดการคิด เช่น

ครู: What do you see in this picture?

นักเรียน: a statue/ a man/

- ครู: Is it real statue?
 นักเรียน: Yes/No เป็นต้น
 ครู: If it is not real statue, what is he doing?
 นักเรียน: เป็นต้น

2. ครูเขียนคำศัพท์บนกระดานเพื่อให้นักเรียนแปลเพื่อทราบความหมาย โดยคำศัพท์ประกอบด้วย Sideshow Performer, Character, Actress, Stand Still, Earn a Living, Tattoo, Pointed Teeth, Forked Tongue, Lizardman และ Audience

3. นักเรียนออกมาเขียนความหมายของคำศัพท์บนกระดาน

4. ครูสอนการออกเสียงของคำศัพท์เหล่านั้น โดยในระหว่างครูจะอธิบายเกี่ยวกับการออกเสียงของคำศัพท์นั้น ๆ ว่าควรออกเสียงอย่างไรจึงจะถูกต้อง เช่น tattoo นักเรียนจะต้องออกเสียงว่า /tʰæth'u:/ โดยในพยางค์แรก นักเรียนจะต้องออกเสียง /tʰ/ ไม่ใช่ /t/ สระในคำนี้เป็นสระเสียงยาว คือเสียง /æ/ และ /u:/ โดยเมื่อออกเสียงทั้งคำ ควรออกเสียงว่า /tʰæth'u:/ เป็นต้น และครูดำเนินกระบวนการนี้ไปจนครบชุดคำศัพท์

5. ในระหว่างสอนการออกเสียงคำศัพท์ ครูเน้นย้ำไปที่หลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ในคำศัพท์แต่ละคำ เช่นคำว่า Tatoo นักเรียนต้องคำนึงด้านเสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory) สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements) และความสั้นและยาวของเสียงสระ (Vowel Quantity)

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice)

6. นักเรียนปฏิบัติตามครูผู้สอนโดยการออกเสียงคำศัพท์อย่างถูกต้องเพื่อเป็นการฝึกปฏิบัติให้สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง โดยในระหว่างการสอนครูทำการสุ่มนักเรียนเพื่อออกเสียงคำศัพท์เหล่านั้น 3-4 คน หลังจากนั้นนักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ Extreme Jobs Extreme Looks (A และ B) โดยจับคู่กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

7. ครูสอนโดยเปิดบทความ และเปิดเสียงบทความภาษาอังกฤษเรื่อง Extreme Jobs Extreme Looks (A และ B) โดยครูเปิดและหยุดพักเป็นระยะเพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม

8. นักเรียนอ่านออกเสียงตามบทความเพื่อฝึกการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

9. นักเรียนและครูทำความเข้าใจบทความภาษาอังกฤษเรื่อง Extreme Jobs Extreme Looks (A และ B)

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

10. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปบทเรียนเกี่ยวกับ Extreme Jobs Extreme Looks (A และ B)

11. นักเรียนตอบคำถามหลังอ่านบทความภาษาอังกฤษเรื่อง Extreme Jobs Extreme Looks (A และ B)

สื่อการจัดการเรียนรู้

1. บทความภาษาอังกฤษเรื่อง Extreme Jobs Extreme Looks
2. ศัพท์เกี่ยวกับ Extreme Jobs Extreme Looks
3. รูปภาพเกี่ยวกับ Extreme Jobs Extreme Looks
4. ไฟล์เสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ Extreme Jobs Extreme Looks
5. ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์
6. ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core
7. ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
8. พจนานุกรม

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การวัดผล
1. นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Extreme Jobs ได้ถูกต้อง	- ประเมินจากใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core	- ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core	- สามารถออกเสียงได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป
2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Extreme Jobs ได้	- ประเมินจากใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์	- ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์	- สามารถบอกความหมายได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป
3. นักเรียนใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Extreme Jobs ในสถานการณ์ที่กำหนดได้	- ประเมินจากใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	- ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	- สามารถใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ที่กำหนดได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป
4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ไม่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	- แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	- ได้คะแนนรวมในการประเมินตั้งแต่ 4 คะแนนขึ้นไป

บทความภาษาอังกฤษเรื่อง Extreme Jobs Extreme Looks

Extreme Jobs Extreme Looks

Some people do the strangest things to earn a living, particularly in the world of entertainment. Some go to extreme lengths to look like the character they play. So what is it like 'playing' for a living?

A Christina Clarkson is not an ordinary actress. This is because, when she is not working in the theatre, she is standing as still as a statue on a busy street. It takes about 90 minutes for Christina to cover her skin with body paint to become a living statue.

B Eric Sprague is a sideshow performer. He has green tattoos all over his body to look like a lizard. He also has pointed teeth and a forked tongue. The Lizardman, as they call him, performs all over the world and shocks audiences with his appearance.

C When Joe Atkins arrives at work, he goes to the dressing room to change into his work clothes. For the next eight hours he wears a furry costume and a huge heavy mask over his head.

Joe is the Disney character Pluto, and he works at Disney World in Florida. Before he leaves the dressing room, he says "Have a nice day" to the other characters. He knows that he cannot speak to anyone later because Disney characters must not speak to the visitors and they have to be good at mime. Joe then makes his way to Café Mickey to welcome the visitors. He walks slowly and carefully and doesn't swing his arms or legs. He must be careful and remember that his 'body' is at least double his normal size.

One little girl looks frightened so Pluto doesn't get too close. Joe slowly extends his hand to her parents so the little girl can see that he is friendly. One of the most important qualities for people working as a Disney character is to be patient with children and extremely tolerant. Very soon the little girl is smiling and enjoying breakfast with her new, furry friend.

ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์ 3 Extreme Jobs Extreme Looks

Direction: Define the meanings of given vocabularies in Thai

1. Sideshow Performer _____
2. Living Statue _____
3. Actress _____
4. Stand Still _____
5. Earn a Living _____
6. Tattoo _____
7. Pointed Teeth _____
8. Forked Tongue _____
9. Audience _____
10. Lizardman _____

ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core 3

Extreme Jobs Extreme Looks

Direction: Pronounce each vocabulary and check the core features of lingua franca core (LFC) of the given vocabularies.

คำศัพท์ (Vocabularies)	Lingua Franca Core					
	เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory)	สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements)	เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)	เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)	ลักษณะของเสียงสระ (Vowel Quality)	การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)
1. Sideshow Performer						
2. Living Statue						
3. Actress						
4. Stand Still						
5. Earn a Living						
6. Tattoo						
7. Pointed Teeth						
8. Forked Tongue						
9. Audience						
10. Lizardman						

ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 3 Extreme Jobs Extreme Looks

Direction: Read the article below and answer the questions

Extreme Jobs Extreme Looks

Some people do the strangest things to earn a living, particularly in the world of entertainment. Some go to extreme lengths to look like the character they play. So what is it like 'playing' for a living?

A

Christina Clarkson is not an ordinary actress. This is because, when she is not working in the theatre, she is standing as still as a statue on a busy street. It takes about 90 minutes for Christina to cover her skin with body paint to become a living statue.

B

Eric Sprague is a sideshow performer. He has green tattoos all over his body to look like a lizard. He also has pointed teeth and a forked tongue. The Lizardman, as they call him, performs all over the world and shocks audiences with his appearance.

Answer the questions in sentences

1. What is Christina Clarkson job?

Answer: _____

2. Where does she work?

Answer: _____

3. How long does she take to cover her skin?

Answer: _____

4. What is Eric Sprague job?

Answer: _____

5. Which part of body does he have tattoos?

Answer: _____

6. What is he called?

Answer: _____

เลขที่	ชื่อ-สกุล นักเรียน	มีวินัย				ใฝ่เรียนรู้				มุ่งมั่นในการทำงาน				รวม (เต็ม 9 คะแนน)
		ความตรงต่อเวลา				ความรับผิดชอบ				ความตั้งใจเรียน				
		3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0	
24														
25														
26														
27														
28														
29														
30														

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน
ไม่ปฏิบัติเลย	ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนนระหว่าง 9-7 อยู่ในระดับดี และผ่านเกณฑ์
 คะแนนระหว่าง 6-4 อยู่ในระดับพอใช้ และผ่านเกณฑ์
 คะแนนระหว่าง 3-0 อยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ และควรปรับปรุง

สรุป มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ _____ คน
 มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ _____ คน

ลงชื่อครูผู้สอน _____

(นายณภัทร นรชาญ)

วันที่ _____ / _____ / _____

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3
รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	ภาคเรียนที่ 2/2564
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles	เวลาเรียน 1 คาบ
สาระการเรียนรู้ที่ 3 Jobs	ผู้สอน นายณภัทร นรชาญ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้ในเรื่อง Jobs เพื่อให้นักเรียนเรียนคำศัพท์เพื่อออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับงานได้ โดยเนื้อหาประกอบด้วยคำศัพท์ที่เกี่ยวกับงาน นักเรียนสามารถนำความรู้ความเข้าใจในเรื่อง Jobs ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และทำให้นักเรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเลือกประกอบอาชีพได้ในอนาคต

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.3/2 อ่านออกเสียงข้อความ ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.1 ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน

ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 4.1 ม.3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Jobs ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs ได้
3. นักเรียนใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs ในสถานการณ์ที่กำหนดได้
4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

Vocabularies

Security Guard, Make-up Artist, Travel Agent, Social Worker, Airline Pilot, Fighter Pilot, Graphic Designer, Computer Programmer, Bus Driver, Personal Trainer, TV Presenter และ Heart Surgeon

Structures

Job + work(s) + indoor/outdoor

Job + get(s) + paid well.

Job + get(s) + low/high wages.

Job + get(s) + _____

หลักการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core

เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory)

สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements)

เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)

ความสั้นและยาวของเสียงสระ (Vowel Quantity)

ลักษณะของเสียงสระ (Vowel Quality)

การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation)

1. ครูเปิดภาพตัวอย่างให้นักเรียนดู เพื่อเป็นการนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน พร้อมถามคำถามเพื่อให้นักเรียนเกิดการคิด เช่น

ครู: According to the picture, what is his job?

นักเรียน: Police/ Security/ Security Guard/ ... เป็นต้น

2. ครูทำการสอนนักเรียนเรื่อง Job โดยครูทำการเปิดรูปภาพเพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพ

3. นักเรียนดูรูปภาพที่พร้อมคิดไปพร้อมกับครูว่ารูปภาพที่กำลังเปิดคือภาพของอาชีพอะไร โดยครูทำการปิดคำอธิบายเกี่ยวกับรูปภาพ เช่น ครูเปิดภาพ Security Guard และให้นักเรียนทั้งช่วยกันตอบว่าภาพนี้คืออะไร และให้นักเรียนหาความหมายของคำว่า Security Guard ว่าหมายถึงอาชีพอะไรในภาษาไทย โดยการให้นักเรียนหาความหมายของศัพท์จากพจนานุกรม

4. ในระหว่างการสอน ครูจะอธิบายเกี่ยวกับการออกเสียงของคำศัพท์นั้น ๆ ว่าควรออกเสียงอย่างไรจึงจะถูกต้อง เช่น คำว่า Security Guard นักเรียนจะต้องออกเสียงว่า /sɪ'kjʊə.rɪ.ti ,gɑ:d/ โดย -t- ที่เป็นพยัญชนะต้นในพยางค์ที่สอง จะต้องออกเสียง /t/ ไม่ใช่ /d/ และ -g- ที่ทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้นในพยางค์สุดท้ายต้องออกเสียง /g/ ไม่ใช่ /k/ หรือ /kʰ/ เมื่อเสียงเหล่านี้มารวมกันแล้ว จะต้องอ่านอย่างถูกต้องว่า /sɪ'kjʊə.rɪ.ti ,gɑ:d/ ไม่ใช่ /sɪ'kjʊə.rɪ.di ,kɑ:d/ และเน้นหนักในพยางค์ที่สอง ครูดำเนินกระบวนการนี้ไปจนครบชุดคำศัพท์

5. ในระหว่างสอนการออกเสียงคำศัพท์ ครูเน้นย้ำไปที่หลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ในคำศัพท์แต่ละคำ เช่น คำว่า Security Guard นักเรียนต้องคำนึงด้านเสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory) และความสั้นและยาวของเสียงสระ (Vowel Quantity)

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice)

6. นักเรียนปฏิบัติตามครูผู้สอนโดยการออกเสียงคำศัพท์อย่างถูกต้องเพื่อเป็นการฝึกปฏิบัติให้สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง โดยในระหว่างการสอนครูทำการสุ่มนักเรียนเพื่อออกเสียงคำศัพท์เหล่านั้น 3-4 คน หลังจากนั้นนักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs โดยจับคู่กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

7. ครูสอนรูปประโยค work(s) + indoor/outdoor โดยเป็นรูปประโยคที่ใช้อธิบายถึงลักษณะการทำงานว่าทำงานในร่มหรือทำงานกลางแจ้ง

- โดย work(s) + indoor แปลว่าทำงานในร่ม และ work(s) + outdoor แปลว่าทำงานกลางแจ้ง

- โดยหากคำนามหรืออาชีพนั้นเป็นเอกพจน์ work จะต้องเติม -s เป็น works เช่น A security guard works... เป็นต้น

- หรือถ้าถามคำนามหรืออาชีพนั้นพหูพจน์หรือมี 2 อย่างขึ้นไป work ไม่จำเป็นต้องเติม -s เช่น A security guard and bus driver work... เป็นต้น

8. ครูสอนรูปประโยค get(s) paid well/ low wages /high wages โดยเป็นรูปประโยคที่ใช้อธิบายถึงค่าตอบแทนของอาชีพเหล่านั้นว่าได้ค่าตอบแทนดีหรือไม่

- โดย get(s) paid well /high wages แปลว่าได้ค่าตอบแทนดี และ get(s) low wages แปลว่าได้ค่าตอบแทนไม่ดีหรือต่ำ
- โดยหากคำนามหรืออาชีพนั้นเป็นเอกพจน์ get จะต้องเติม -s เป็น gets เช่น A security guard gets... เป็นต้น
- หรือถ้าถามคำนามหรืออาชีพนั้นพหูพจน์หรือมี 2 อย่างขึ้นไป get ไม่จำเป็นต้องเติม -s เช่น A security guard and bus driver get... เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

9. นักเรียนใช้คำศัพท์ในการตอบคำถามเรื่อง ในใบกิจกรรมอย่างถูกต้อง
10. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปบทเรียนเกี่ยวกับ Jobs

สื่อการจัดการเรียนรู้

1. คำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs
2. รูปภาพเกี่ยวกับ Jobs
3. ไฟล์เสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs
4. ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์
5. ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core
6. ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
7. พจนานุกรม

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การวัดผล
1. นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Jobs ได้ถูกต้อง	- ประเมินจากใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core	- ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core	- สามารถออกเสียงได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป
2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs ได้	- ประเมินจากใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์	- ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์	- สามารถบอกความหมายได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การวัดผล
3. นักเรียนใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Jobs ในสถานการณ์ที่กำหนดได้	- ประเมินจากใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	- ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	- สามารถใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ที่กำหนดได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป
4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	- แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	- ได้คะแนนรวมในการประเมินตั้งแต่ 4 คะแนนขึ้นไป

บันทึกหลังการสอน

ลงชื่อครูผู้สอน _____

(นายณภัทร นรชาญ)

วันที่ ____ / ____ / ____

ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์ 5 Jobs

Direction: Define the meanings of given vocabularies in Thai

1. Security Guard _____
2. Make-up Artist _____
3. Travel Agent _____
4. Social Worker _____
5. Airline Pilot _____
6. Fighter Pilot _____
7. Graphic Designer _____
8. Computer Programmer _____
9. Bus Driver _____
10. Personal Trainer _____
11. TV Presenter _____
12. Heart Surgeon _____
13. Wage _____
14. Indoor _____
15. Outdoor _____

ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core 5 Jobs

Direction: Pronounce each vocabulary and check the core features of lingua franca core (LFC) of the given vocabularies.

คำศัพท์ (Vocabularies)	Lingua Franca Core					
	เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory)	สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements)	เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)	เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)	ลักษณะของเสียงสระ (Vowel Quality)	การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)
1. Security Guard						
2. Make-up Artist						
3. Travel Agent						
4. Social Worker						
5. Airline Pilot						
6. Fighter Pilot						
7. Graphic Designer						
8. Computer Programmer						
9. Bus Driver						
10. Personal Trainer						
11. TV Presenter						
12. Heart Surgeon						
13. Wage						
14. Indoor						
15. Outdoor						

ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 5 Jobs

Direction: Use the words below to complete the sentences

Jobs	Security Guard, Make-up Artist, Travel Agent, Social Worker, Airline Pilot, Fighter Pilot, Graphic Designer, Computer Programmer, Bus Driver, Personal Trainer, TV Presenter, Heart Surgeon	
Structures	Job + work(s) + indoor.	Job + get(s) + paid well.
	Job + work(s) + outdoor.	Job + get(s) + high wages.
		Job + get(s) + low wages.

e.g., *A stuntman works outdoor, and gets paid well.*

An air traffic controller and heart surgeon work indoor, and get high wages.

1. A security guard _____.
2. A make-up artist _____.
3. A travel agent _____.
4. A social worker _____.
5. An airline pilot _____.
6. A shop assistant _____.
7. A graphic designer _____.
8. A computer programmer _____.
9. A bus driver _____.
10. A personal trainer _____.
11. A security guard and bus driver _____.
12. An airline pilot and travel agent _____.

เลขที่	ชื่อ-สกุล นักเรียน	มีวินัย				ใฝ่เรียนรู้				มุ่งมั่นในการทำงาน				รวม (เต็ม 9 คะแนน)
		ความตรงต่อเวลา				ความรับผิดชอบ				ความตั้งใจเรียน				
		3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0	
24														
25														
26														
27														
28														
29														
30														

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน
ไม่ปฏิบัติเลย	ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนนระหว่าง 9-7 อยู่ในระดับดี และผ่านเกณฑ์
 คะแนนระหว่าง 6-4 อยู่ในระดับพอใช้ และผ่านเกณฑ์
 คะแนนระหว่าง 3-0 อยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ และควรปรับปรุง

สรุป มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ _____ คน
 มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ _____ คน

ลงชื่อครูผู้สอน _____

(นายณภัทร นรชาญ)

วันที่ _____ / _____ / _____

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3
รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	ภาคเรียนที่ 2/2564
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles	เวลาเรียน 1 คาบ
สาระการเรียนรู้ที่ 4 Physical Appearance and Character	ผู้สอน นายณภัทร นรชาญ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้ในเรื่อง Physical Appearance and Character เพื่อให้นักเรียนเรียนคำศัพท์ เพื่อออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพและลักษณะนิสัยได้ โดยเนื้อหาประกอบด้วยคำศัพท์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพและลักษณะนิสัย นักเรียนสามารถนำความรู้ความเข้าใจในเรื่อง Physical Appearance and Character ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.3/2 อ่านออกเสียงข้อความ ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.1 ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน

ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 4.1 ม.3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Physical Appearance and Character ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Physical Appearance and Character ได้
3. นักเรียนใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Physical Appearance and Character ในสถานการณ์ที่กำหนดได้

4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

Vocabularies

Face: Round, Oval, Small

Hair: Fair, Short, Spiky, Wavy, Long, Curly, Straight, Dark

Structures

Subject + verb to be + physical appearance

Subject + has/have got + physical appearance

หลักการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core

เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory)

สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements)

เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)

ความสั้นและยาวของเสียงสระ (Vowel Quantity)

ลักษณะของเสียงสระ (Vowel Quality)

การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation)

1. ครูเปิดภาพตัวอย่างให้นักเรียนดู เพื่อเป็นการนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน พร้อมถามคำถามเพื่อให้นักเรียนเกิดการคิด เช่น

ครู: What do you see in this picture?

นักเรียน: A man/ A boy/

ครู: What do you think about his face?

นักเรียน: big/ small/ round/ oval/

ครู: So, what about his hair?

นักเรียน: short/ black/ wavy/ เป็นต้น

2. ครูเขียนคำศัพท์บนกระดานเพื่อให้นักเรียนแปลเพื่อทราบความหมาย โดยคำศัพท์ประกอบด้วย Round, Oval, Small, Fair, Short, Spiky, Wavy, Long, Curly, Straight และ Dark

3. นักเรียนออกมาเขียนความหมายของคำศัพท์บนกระดาน

4. ครูสอนการออกเสียงของคำศัพท์เหล่านั้น โดยในระหว่างครูจะอธิบายเกี่ยวกับการออกเสียงของคำศัพท์นั้น ๆ ว่าควรออกเสียงอย่างไรจึงจะถูกต้ง เช่น คำว่า Round นักเรียนจะต้องออกเสียงว่า /raʊnd/ โดย r- ที่ทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้น นักเรียนต้องออกเสียง /r/ ไม่ใช่ /l/ และสระของคำนี้ต้องออกเสียง /aʊ/ และตัวสะกดของคำนี้มีสองเสียงคือเสียง /n/ และ /d/ โดยจะไม่ออกเสียงเพียงแค่ /d/ แต่ต้องออกเสียง /nd/ เมื่อเสียงเหล่านี้มารวมกันแล้ว จะต้องอ่านอย่างถูกต้องว่า /raʊnd/ ครูดำเนินกระบวนการนี้ไปจนครบชุดคำศัพท์

5. ในระหว่างสอนการออกเสียงคำศัพท์ ครูเน้นย้ำไปที่หลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ในคำศัพท์แต่ละคำ เช่นคำว่า Round นักเรียนต้องคำนึงด้านเสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory) และความสั้นและยาวของเสียงสระ (Vowel Quantity)

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice)

6. นักเรียนปฏิบัติตามครูผู้สอนโดยการออกเสียงคำศัพท์อย่างถูกต้องเพื่อเป็นการฝึกปฏิบัติให้สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง โดยในระหว่างการสอนครูทำการสุ่มนักเรียนเพื่อออกเสียงคำศัพท์เหล่านั้น 3-4 คน หลังจากนั้นนักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ Physical Appearance and Character โดยจับคู่กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

7. ครูสอนรูปประโยค Subject + verb to be + physical appearance และ Subject + has/have got + physical appearance

- โดย Subject + verb to be + physical appearance ใช้ในการกล่าวถึงประธานที่เราสื่อถึงมีลักษณะอย่างไร โดยการใช้ verb to be นั้นจะต้องผันตามประธาน ถ้าหากประธานเป็นเอกพจน์ หรือ He, She, It จะใช้คู่กับ is หากประธานเป็นพหูพจน์ หรือ You, We, They จะใช้คู่กับ are และหากประธานเป็น I จะใช้คู่กับ am โดยหลัง verb to be เหล่านี้จะตามด้วยคำคุณศัพท์ที่ใช้บอกลักษณะ เช่น His hair is short. แปลว่า “ผมของเขาสั้น” หรือ Her hair is long. แปลว่า “ผมของเธอยาว” เป็นต้น

- และ Subject + has/have got + physical appearance ใช้ในการกล่าวถึงประธานที่เราสื่อถึงมีอะไร โดยการใช้ has/have นั้นจะต้องผันตามประธาน ถ้าหากประธานเป็นเอกพจน์ หรือ He, She, It จะใช้คู่กับ has และ หากประธานเป็นพหูพจน์ หรือ You, We, They รวมไปถึง I จะใช้คู่กับ have โดยหลัง has/have got จะตามด้วยคำนาม เช่น He has got short hair. แปลว่า “เขามีผมสั้น” หรือ She has got long hair. แปลว่า “เธอมีผมยาว” เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

8. ครูให้นักเรียนเลือกรูปภาพที่กำหนดให้เพื่ออธิบายถึงลักษณะของบุคคลที่อยู่ในภาพ
เหล่านั้น

9. นักเรียนใช้คำศัพท์และรูปประโยคในการอธิบายถึงลักษณะของบุคคลที่อยู่ในภาพ

10. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปบทเรียนเกี่ยวกับ Physical Appearance and

Character

สื่อการจัดการเรียนรู้

1. คำศัพท์เกี่ยวกับ Physical Appearance and Character
2. รูปภาพเกี่ยวกับ Physical Appearance and Character
3. ไฟล์เสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ Physical Appearance and Character
4. ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์
5. ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core
6. ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
7. พจนานุกรม

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การวัดผล
1. นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Physical Appearance and Character ได้ถูกต้อง	- ประเมินจากใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core	- ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core	- สามารถออกเสียงได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป
2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Physical Appearance and Character ได้	- ประเมินจากใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์	- ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์	- สามารถบอกความหมายได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การวัดผล
3. นักเรียนใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Physical Appearance and Character ในสถานการณ์ที่กำหนดได้	- ประเมินจากใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	- ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	- สามารถใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ที่กำหนดได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป
4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	- แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	- ได้คะแนนรวมในการประเมินตั้งแต่ 4 คะแนนขึ้นไป

บันทึกหลังการสอน

ลงชื่อครูผู้สอน _____

(นายณภัทร นรชาญ)

วันที่ ____ / ____ / ____

ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์ 7 Physical Appearance and Character

Direction: Define the meanings of given vocabularies in Thai

1. Round _____
2. Oval _____
3. Small _____
4. Fair _____
5. Short _____
6. Spiky _____
7. Wavy _____
8. Long _____
9. Curly _____
10. Straight _____
11. Dark _____

ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core 7

Physical Appearance and Character

Direction: Pronounce each vocabulary and check the core features of lingua franca core (LFC) of the given vocabularies.

คำศัพท์ (Vocabularies)	Lingua Franca Core					
	เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory)	สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements)	เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)	เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)	ลักษณะของเสียงสระ (Vowel Quality)	การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)
1. Round						
2. Oval						
3. Small						
4. Fair						
5. Short						
6. Spiky						
7. Wavy						
8. Long						
9. Curly						
10. Straight						
11. Dark						

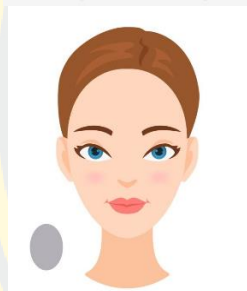
ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 7 Physical Appearance and Character

Direction: Look at the pictures and explain the appearance in sentences

Vocabularies	Face: Round, Oval, Small
	Hair: Fair, Short, Spiky, Wavy, Long, Curly, Straight, Dark
Structures	Subject + verb to be + physical appearance Subject + has/have got + physical appearance

e.g., She has got short fair hair./ Her hair is short and fair.
She has got a round face./ Her face is round.

เลขที่	ชื่อ-สกุล นักเรียน	มีวินัย				ใฝ่เรียนรู้				มุ่งมั่นในการทำงาน				รวม (เต็ม 9 คะแนน)
		ความตรงต่อเวลา				ความรับผิดชอบ				ความตั้งใจเรียน				
		3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0	
24														
25														
26														
27														
28														
29														
30														

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน
ไม่ปฏิบัติเลย	ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนนระหว่าง 9-7 อยู่ในระดับดี และผ่านเกณฑ์
 คะแนนระหว่าง 6-4 อยู่ในระดับพอใช้ และผ่านเกณฑ์
 คะแนนระหว่าง 3-0 อยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ และควรปรับปรุง

สรุป มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ _____ คน
 มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ _____ คน

ลงชื่อครูผู้สอน _____

(นายณภัทร นรชาญ)

วันที่ _____ / _____ / _____

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ภาคเรียนที่ 2/2564

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles

เวลาเรียน 1 คาบ

สาระการเรียนรู้ที่ 5 Clothes

ผู้สอน นายณภัทร นรชาญ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้ในเรื่อง Clothes เพื่อให้นักเรียนเรียนคำศัพท์เพื่อออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายได้ โดยเนื้อหาประกอบด้วยคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย นักเรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง Clothes ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.3/2 อ่านออกเสียงข้อความ ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.1 ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน

ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 4.1 ม.3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Clothes ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Clothes ได้
3. นักเรียนใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Clothes ในสถานการณ์ที่กำหนดได้
4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

Vocabularies

Jumper, Jeans, Coat, Flared Skirt, Dress, Tartan Skirt, Polka-dot Dress, Slip, High Heels และ Flat Shoes

Structures

Subject + look(s) + adjective + in + clothes

Clothes + suit(s) + you / Clothes + do(es) not + suit + you

หลักการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core

เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory)

สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements)

เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)

ความสั้นและยาวของเสียงสระ (Vowel Quantity)

ลักษณะของเสียงสระ (Vowel Quality)

การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation)

1. หลังจากนั้นครูเปิดภาพตัวอย่างให้นักเรียนดู เพื่อเป็นการนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน พร้อมถามคำถามเพื่อให้นักเรียนเกิดการคิด เช่น

ครู: What do you see in this picture?

นักเรียน: Shoes/ High Heels/ ... เป็นต้น

2. ครูเขียนคำศัพท์บนกระดานเพื่อให้นักเรียนแปลเพื่อทราบความหมาย โดยคำศัพท์ประกอบด้วย Jumper, Jeans, Coat, Flared Skirt, Dress, Tartan Skirt, Polka-dot Dress, Slip, High Heels และ Flat Shoes

3. นักเรียนออกมาเขียนความหมายของคำศัพท์บนกระดาน

4. ครูสอนการออกเสียงของคำศัพท์เหล่านั้น โดยในระหว่างครูจะอธิบายเกี่ยวกับการออกเสียงของคำศัพท์นั้น ๆ ว่าควรออกเสียงอย่างไรจึงจะถูกต้อง เช่น คำว่า Slip นักเรียนจะต้องออกเสียงว่า /slɪp/ โดย sl- ที่ทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้นจออกเสียง /s/ โดยออกเสียงเป็นเสียงควบกล้ำ และ -i- ที่ทำหน้าที่เป็นสระจะออกเสียง /ɪ/ โดยออกเป็นเสียงสั้น และตัวสะกดของคำนี้คือ -p และออกเสียง /p/ เมื่อเสียงเหล่านี้มารวมกันแล้ว จะต้องอ่านอย่างถูกต้องว่า /slɪp/ ครูดำเนินกระบวนการนี้ไปจนครบชุดคำศัพท์

5. ในระหว่างสอนการออกเสียงคำศัพท์ ครูเน้นย้ำไปที่หลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ในคำศัพท์แต่ละคำ เช่นคำว่า Slip นักเรียนต้องคำนึงด้านเสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory) สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements) และความสั้นและยาวของเสียงสระ (Vowel Quantity)

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice)

6. นักเรียนปฏิบัติตามครูผู้สอนโดยการออกเสียงคำศัพท์อย่างถูกต้องเพื่อเป็นการฝึกปฏิบัติให้สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง โดยในระหว่างการสอนครูทำการสุ่มนักเรียนเพื่อออกเสียงคำศัพท์

เหล่านั้น 3-4 คน หลังจากนั้นนักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ Clothes โดยจับคู่กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

7. ครูสอนรูปประโยค Subject + look(s) + adjective + in + clothes และ Clothes + suit(s) + you / Clothes + do(es) not + suit + you

- โดย Subject + look(s) + adjective + in + clothes ใช้ในการแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับประธานที่เราสื่อถึงว่ามีลักษณะอย่างไรเมื่อใส่เครื่องแต่งกายเหล่านั้น โดย look ที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาต้องทำการผันตามประธาน ถ้าหากประธานเป็นเอกพจน์ หรือ He, She, It ต้องเติม s หลังคำกริยา เป็น looks หากประธานเป็นพหูพจน์ หรือ You, We, They ไม่ต้องเติม s หลังคำกริยา เช่น She looks good in that jumper. แปลว่า “เธอดูดีในเสื้อไหมพรมตัวนั้น”

- โดย Clothes + suit(s) + you ใช้ในการแสดงว่าเครื่องแต่งกายเหล่านั้นเหมาะสมกับผู้ใส่ โดย suit ที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาต้องทำการผันตามประธาน ถ้าหากประธานเป็นเอกพจน์ หรือ He, She, It ต้องเติม s หลังคำกริยา เป็น suits หากประธานเป็นพหูพจน์ หรือ You, We, They ไม่ต้องเติม s หลังคำกริยา เช่น This jumper suits you. แปลว่า “เสื้อไหมพรมตัวนี้เหมาะกับ

คุณ” และถ้าหากเครื่องแต่งกายเหล่านั้นไม่เหมาะกับผู้ใช้ ใช้ประโยค Clothes + do(es) not + suit + you โดย do ต้องผันตามประธาน ถ้าหากประธานเป็นเอกพจน์ หรือ He, She, It ให้ใช้ does หากประธานเป็นพหูพจน์ หรือ You, We, They ใช้ do และ suit ที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักไม่ต้องผัน เช่น This Jumper does not suit you. แปลว่า “เสื้อไหมพรมตัวนี้ไม่เหมาะกับคุณ” เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

8. ครูให้นักเรียนเลือกรูปภาพที่กำหนดให้เพื่ออธิบายถึงเครื่องแต่งกายของบุคคลที่อยู่ในภาพเหล่านั้น
9. นักเรียนใช้คำศัพท์และรูปประโยคในการอธิบายถึงเครื่องแต่งกายของบุคคลที่อยู่ในภาพ
10. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปทเรียนเกี่ยวกับ Clothes

สื่อการจัดการเรียนรู้

1. คำศัพท์เกี่ยวกับ Clothes
2. รูปภาพเกี่ยวกับ Clothes
3. ไฟล์เสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ Clothes
4. ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์
5. ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core
6. ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
7. พจนานุกรม

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การวัดผล
1. นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับ Clothes ได้ถูกต้อง	- ประเมินจากใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core	- ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core	- สามารถออกเสียงได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป
2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Clothes ได้	- ประเมินจากใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์	- ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์	- สามารถบอกความหมายได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การวัดผล
3.นักเรียนใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ Clothes ในสถานการณ์ที่กำหนดได้	- ประเมินจากใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	- ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	- สามารถใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ที่กำหนดได้ถูกต้องร้อยละ 65 ขึ้นไป
4.นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	- แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	- ได้คะแนนรวมในการประเมินตั้งแต่ 4 คะแนนขึ้นไป

บันทึกหลังการสอน

ลงชื่อครูผู้สอน _____

(นายณภัทร นรชาญ)

วันที่ ____ / ____ / ____

ใบกิจกรรมความหมายของคำศัพท์ 11 Clothes

Direction: Define the meanings of given vocabularies in Thai

1. Jumper _____
2. Jeans _____
3. Coat _____
4. Flared Skirt _____
5. Tartan Skirt _____
6. Dress _____
7. Polka-dot Dress _____
8. Slip _____
9. High Heels _____
10. Flat Shoes _____

ใบกิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core 11 Clothes

Direction: Pronounce each vocabulary and check the core features of lingua franca core (LFC) of the given vocabularies.

คำศัพท์ (Vocabularies)	Lingua Franca Core					
	เสียงพยัญชนะ (The Consonant Inventory)	สิ่งสำคัญในการออกเสียง (Phonetic Requirements)	เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)	เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Consonant Clusters)	ลักษณะของเสียงสระ (Vowel Quality)	การเน้นจุดที่สำคัญ (Nuclear Stress)
1. Jumper						
2. Jeans						
3. Coat						
4. Flared Skirt						
5. Tartan Skirt						
6. Dress						
7. Polka-dot Dress						
8. Slip						
9. High Heels						
10. Flat Shoes						

ใบกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 11 Clothes

Direction: Look at the pictures and explain in sentences.

Vocabularies	Jumper, Jeans, Coat, Flared Skirt, Dress, Tartan Skirt, Polka-dot Dress, Slip, High Heels และ Flat Shoes
Structures	Subject + look(s) + adjective + in + clothes Clothes + suit(s) + you / Clothes + do(es) not + suit + you

e.g., He looks handsome in this jumper.
This jumper suits this man.

เลขที่	ชื่อ-สกุล นักเรียน	มีวินัย				ใฝ่เรียนรู้				มุ่งมั่นในการทำงาน				รวม (เต็ม 9 คะแนน)
		ความตรงต่อเวลา				ความรับผิดชอบ				ความตั้งใจเรียน				
		3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0	
24														
25														
26														
27														
28														
29														
30														

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน
ไม่ปฏิบัติเลย	ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนนระหว่าง 9-7 อยู่ในระดับดี และผ่านเกณฑ์
 คะแนนระหว่าง 6-4 อยู่ในระดับพอใช้ และผ่านเกณฑ์
 คะแนนระหว่าง 3-0 อยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ และควรปรับปรุง

สรุป มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ _____ คน
 มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ _____ คน

ลงชื่อครูผู้สอน _____

(นายณภัทร นรชาญ)

วันที่ _____ / _____ / _____

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles

คำชี้แจง

- แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวนทั้งหมด 30 ข้อ
- เวลาในการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับนี้ 50 นาที
- ให้นักเรียนตอบคำถามโดยเลือกตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวเท่านั้นและทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบให้ตรงกับตัวเลือกที่ต้องการ

เกณฑ์การให้คะแนน

- ข้อที่ตอบถูกมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
- ข้อที่ตอบผิดมีค่าเท่ากับ 0 คะแนน
- แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฉบับนี้มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน

ข้อคำถามสำหรับแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles

1. “_____ performs instead of an actor in a film or television programme.”

(ความรู้)

- A. A Dentist
- B. A Stuntman
- C. An Acrobat
- D. An Electrician

2. “_____ treats people's teeth.” (ความรู้)

- A. An Electrician
- B. A Doctor
- C. A Composer
- D. A Dentist

3. What is the difference between a dentist and a doctor? (ความเข้าใจ)

- A. A dentist works with teeth, but a doctor does not.
- B. A doctor works with teeth, but a dentist does not.
- C. A dentist works with nose, but a doctor does not.
- D. A doctor and a dentist do not work with nose.

4. Whilst working, _____ needs to be flexible? (การนำไปใช้)

- A. an air traffic controller
- B. a storm chaser
- C. a crocodile trainer
- D. an acrobat

5. (การนำไปใช้)

Mikael: Meena, what do you want to be when you grow up?

Meena: I want to be an air traffic controller. What about you?

Mikael: Great! I want to be an underwater photographer.

Meena: Wow! Cool!

Mikael: So, do you know what you need to be if you want to be an air traffic controller?

Meena: I need to be _____.

- A. highly-trained and reliable
- B. creative and artistic
- C. skillful and creative
- D. patient and artistic

6. _____ is a street entertainer who poses as a statue. (ความรู้)

- A. A Nurse
- B. A Living Statue
- C. A Sideshow Performer
- D. A Disney Character

7. _____ is a person who expresses with gesture instead of speaking. (ความรู้)

- A. A Postman
- B. A Photograph
- C. A Stuntman
- D. A Mime

8. What is the difference between a living statue and a sideshow performer? (ความเข้าใจ)

- A. A sideshow performer cannot move whilst working, but a living statue can.
- B. A living statue cannot move whilst working, but a sideshow performer can.
- C. A living statue and sideshow performer can move whilst working.
- D. A living statue and sideshow performer cannot move whilst working.

9. _____ stands as still as a statue on a street. (การนำไปใช้)

- A. A stuntman
- B. A living statue
- C. A Disney character
- D. A sideshow performer

10. (การนำไปใช้)

Juan: Niko, what are you doing?

Niko: I'm seeking a new job.

Juan: Well, is there something interesting?

Niko: Yeah! I found a job that I have to wear a cartoon character's costume, and I have to work in the amusement park.

Juan: Wow, it sounds nice. What is that job?

Niko: It's _____.

- A. a doctor
- B. a living statue
- C. a Disney character
- D. a sideshow performer

11. _____ protects a building. (ความรู้)

- A. A Security Guard
- B. A Make-up Artist
- C. A Travel Agent
- D. A Bus Driver

12. _____ introduces or hosts television programmes. (ความรู้)

- A. A TV Presenter
- B. A Heart Surgeon
- C. A Travel Agent
- D. A Graphic Designer

13. What is the difference between a bus driver and an airline pilot? (ความเข้าใจ)

- A. A bus diver works indoor, but an airline pilot works outdoor.
- B. A bus diver works outdoor, but an airline pilot works indoor.
- C. A bus driver and pilot work outdoor
- D. A bus driver and pilot work indoor

14. _____ works to fly the aeroplane to transport the cargoes and passengers.

(การนำไปใช้)

- A. A delivery boy
- B. A travel agent
- C. A fighter pilot
- D. An airline pilot

15. (การนำไปใช้)

Suchad: Hey, Michael. I'm so hungry now. I will order Chinese food.

Do you want anything?

Michael: Ah yeah! I want dim sum.

Suchad: Okay. Could you please wait for the food that we ordered?

Michael: Yes, I could.

Suchad: _____ will arrive here in 30 minutes.

Michael: Okay.

- A. A tour guide
- B. A shop assistant
- C. A delivery boy
- D. A lifeguard

16. _____ is a size that less than normal. (ความรู้)

- A. Fat
- B. Small
- C. Big
- D. Tall

17. _____ is a person aged between 13 and 19 years. (ความรู้)

- A. Old
- B. Middle-aged
- C. Teenager
- D. Baby

18. _____ is shaped like a circle. (ความรู้)
- A. Round
 - B. Triangle
 - C. Square
 - D. Pentagon
19. _____ are familiar? (ความเข้าใจ)
- A. Round and Square
 - B. Square and Triangle
 - C. Round and Oval
 - D. Triangle and Round
20. What is the difference between beard and moustache? (ความเข้าใจ)
- A. A beard is facial hair on the upper lip, but a moustache is on the lower lip.
 - B. A moustache is facial hair on the upper lip, but a beard is on the lower lip.
 - C. A moustache and beard are facial hair on the upper lip.
 - D. A moustache and beard are facial hair on the lower lip.
21. She is 13 years old, and she is a _____. (การนำไปใช้)
- A. old
 - B. teenager
 - C. middle-aged
 - D. overweight
22. She is in her late twenties. How old is she? (การนำไปใช้)
- A. She is 18 years old.
 - B. She is 28 years old.
 - C. She is 14 years old.
 - D. She is 24 years old.
23. She is easy to cry. She is so _____. (การนำไปใช้)
- A. reserved
 - B. honest
 - C. sensitive

D. polite

24. (การนำไปใช้)

Jack: Pin, do you see Pete today, I have something to ask him?

Pin: No, I don't. Can I help you?

Jack: Yes. Do you know Pete's height?

Pin: Yes. He is about 149 centimetres.

Jack: Wow, he is so _____. Okay, thanks. See you.

Pin: See you.

A. fat

B. slim

C. short

D. thin

25. (การนำไปใช้)

Lynda: Hey, Kim.

Kim: Hey, Lynda.

Lynda: What are you doing?

Kim: I'm working out. Past two weeks, I ate a lot.

And, I feel I'm overweight now.

Lynda: Wow, keep doing it. Don't give up.

Kim: Thanks, Lynda. Someday, I will get _____.

A. thick

B. slim

C. plump

D. fat

26. _____ are a kind of shoes. (ความรู้)

A. Trainers

B. Pants

C. Hats

D. Shirts

27. _____ is a kind of shirts (ความรู้)
- A. Sandals
 - B. A Tartan Skirt
 - C. A Jacket
 - D. Flip-flops
28. What is the difference between trainers and flip-flops? (ความเข้าใจ)
- A. Trainers are suitable for the exercise, but flip-flops are not.
 - B. Flip-flops are suitable for the exercise, but trainers are not.
 - C. Trainers and flip-flops are not suitable for the exercise.
 - D. Trainers and flip-flops are suitable for the exercise.
29. People should wear _____ to protect them from sunlight when they go outside on a sunny day. (การนำไปใช้)
- A. a shirt
 - B. a hat
 - C. flat shoes
 - D. high heels
30. (การนำไปใช้)
- Kevin:** Hey! Pinto. Are you busy tomorrow evening?
- Pinto:** No, I am not.
- Kevin:** Alright, I just want to ask you to go jogging with us at the park nearby.
- Pinto:** Wow! It sounds interesting.
- Kevin:** So, do not forget to bring your _____ and small towel with you.
- Pinto:** Okay, thanks.
- A. trainers
 - B. high heels
 - C. flat shoes
 - D. sandals

กระดาษคำตอบ
สำหรับแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles

ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ (Participant No.) _____

	A	B	C	D		A	B	C	D
1					16				
2					17				
3					18				
4					19				
5					20				
6					21				
7					22				
8					23				
9					24				
10					25				
11					26				
12					27				
13					28				
14					29				
15					30				

เฉลยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles

1	B	11	A	21	B
2	D	12	A	22	B
3	A	13	D	23	C
4	D	14	D	24	C
5	A	15	C	25	B
6	B	16	B	26	A
7	D	17	C	27	C
8	B	18	A	28	A
9	B	19	C	29	B
10	C	20	B	30	A

แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles

คำชี้แจง

- แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษประกอบด้วยคำศัพท์จำนวน 20 คำ
- แบบวัดทักษะมีจำนวน 10 ชุด โดยสลับการเรียงลำดับคำศัพท์
- นักเรียนออกเสียงคำศัพท์คำละ 3 ครั้ง
- เมื่อนักเรียนออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำแล้ว ให้ผู้ประเมินพิจารณาความถูกต้องในด้าน

การออกเสียงของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด

เกณฑ์การให้คะแนน

ด้านสำเนียงการออกเสียง (Accentedness)

- นักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและมีสำเนียงที่สามารถเข้าใจได้
- เกณฑ์การให้คะแนนมี 9 ระดับ คือ ระดับที่ 1 (ไม่มีสำเนียงต่างประเทศในการออกเสียง) ถึงระดับที่ 9 (มีสำเนียงต่างประเทศในการออกเสียงมากที่สุด)

ด้านความเข้าใจ (Comprehensibility)

- ผู้ประเมินสามารถเข้าใจคำศัพท์ที่นักเรียนออกเสียงได้
- เกณฑ์การให้คะแนนมี 9 ระดับ คือ ระดับที่ 1 (สามารถเข้าใจเสียงที่พูดออกมาได้ง่ายที่สุด) ถึงระดับที่ 9 (สามารถเข้าใจเสียงที่พูดออกมาได้ยากที่สุด)

English Pronunciation Skills Assessment

Unit 1 Lifestyles

Direction:

- This English pronunciation assessment consists of 20 vocabularies.
- There are 10 sets of vocabularies that their orders are randomised for each student.
- Each student has to pronounce each word 3 times.
- Whilst the student is pronouncing, the assessor has to assess the accentedness and comprehensibility of each word of each student.

Scoring Criteria:

- There are 9 scoring scales of assessment from 1 to 9.
- There are 2 parts of assessment as follows:
 - Foreign Accentedness (from 1 = No Foreign Accent, to 9 = Extremely Strong Foreign Accent)
 - Comprehensibility (from 1 = Easy to Understand, to 9 = Extremely Difficult to Understand)

ชุดคำศัพท์สำหรับแบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles

คำศัพท์ชุดที่ 1 (Vocabulary Set 1)

คำศัพท์ชุดที่ 2 (Vocabulary Set 2)

คำศัพท์ (Vocabularies)	
1	Stuntman
2	Crocodile Trainer
3	Dentist
4	Writer
5	Living Statue
6	Audience
7	Extend
8	Swing
9	Truck Driver
10	Bus Driver
11	Photographer
12	Round
13	Spiky
14	Freckles
15	Rude
16	Polite
17	Cap
18	Jeans
19	Dress
20	Shirt

คำศัพท์ (Vocabularies)	
1	Stuntman
2	Dentist
3	Living
4	Extend
5	Truck
6	Photographer
7	Spiky
8	Rude
9	Cap
10	Dress
11	Crocodile
12	Writer
13	Audience
14	Swing
15	Bus
16	Driver
17	Round
18	Freckles
19	Polite
20	Jeans

คำศัพท์ชุดที่ 3 (Vocabulary Set 3)

คำศัพท์ (Vocabularies)	
1	Freckles
2	Stuntman
3	Crocodile Trainer
4	Rude
5	Dentist
6	Writer
7	Polite
8	Living Statue
9	Audience
10	Cap
11	Extend
12	Swing
13	Jeans
14	Truck Driver
15	Bus Driver
16	Dress
17	Photographer
18	Round
19	Shirt
20	Spiky

คำศัพท์ชุดที่ 4 (Vocabulary Set 4)

คำศัพท์ (Vocabularies)	
1	Shirt
2	Dress
3	Jeans
4	Cap
5	Polite
6	Rude
7	Freckles
8	Spiky
9	Round
10	Photographer
11	Bus Driver
12	Truck Driver
13	Swing
14	Extend
15	Audience
16	Living Statue
17	Writer
18	Dentist
19	Crocodile Trainer
20	Stuntman

คำศัพท์ชุดที่ 5 (Vocabulary Set 5)

คำศัพท์ (Vocabularies)	
1	Shirt
2	Jeans
3	Polite
4	Freckles
5	Round
6	Bus Driver
7	Swing
8	Audience
9	Writer
10	Crocodile Trainer
11	Dress
12	Cap
13	Rude
14	Spiky
15	Photographer
16	Truck Driver
17	Extend
18	Living Statue
19	Stuntman
20	Dentist

คำศัพท์ชุดที่ 6 (Vocabulary Set 6)

คำศัพท์ (Vocabularies)	
1	Swing
2	Audience
3	Shirt
4	Dress
5	Extend
6	Jeans
7	Cap
8	Living Statue
9	Polite
10	Rude
11	Writer
12	Freckles
13	Spiky
14	Dentist
15	Round
16	Photographer
17	Crocodile Trainer
18	Stuntman
19	Truck Driver
20	Bus Driver

คำศัพท์ชุดที่ 7 (Vocabulary Set 7)

คำศัพท์ (Vocabularies)	
1	Stuntman
2	Crocodile Trainer
3	Jeans
4	Dentist
5	Writer
6	Extend
7	Swing
8	Photographer
9	Round
10	Rude
11	Polite
12	Dress
13	Shirt
14	Living Statue
15	Audience
16	Spiky
17	Freckles
18	Truck Driver
19	Bus Driver
20	Cap

คำศัพท์ชุดที่ 8 (Vocabulary Set 8)

คำศัพท์ (Vocabularies)	
1	Rude
2	Extend
3	Dress
4	Writer
5	Shirt
6	Swing
7	Polite
8	Jeans
9	Cap
10	Freckles
11	Spiky
12	Bus Driver
13	Truck Driver
14	Audience
15	Living Statue
16	Crocodile Trainer
17	Stuntman
18	Photographer
19	Dentist
20	Round

คำศัพท์ชุดที่ 9 (Vocabulary Set 9)

คำศัพท์ (Vocabularies)	
1	Stuntman
2	Crocodile Trainer
3	Dentist
4	Extend
5	Swing
6	Truck Driver
7	Spiky
8	Freckles
9	Rude
10	Dress
11	Shirt
12	Writer
13	Living Statue
14	Audience
15	Bus Driver
16	Photographer
17	Round
18	Polite
19	Cap
20	Jeans

คำศัพท์ชุดที่ 10 (Vocabulary Set 10)

คำศัพท์ (Vocabularies)	
1	Shirt
2	Dress
3	Jeans
4	Cap
5	Round
6	Photographer
7	Bus Driver
8	Truck Driver
9	Living Statue
10	Writer
11	Dentist
12	Crocodile Trainer
13	Swing
14	Extend
15	Polite
16	Rude
17	Audience
18	Living Statue
19	Freckles
20	Spiky

แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles
(English Pronunciation Skills Assessment)

ชุดที่ 1 การประเมินสำเนียงการออกเสียง (Accentedness)

Participant No.: _____

Vocabulary Numbers	Part	Scoring Scales								
		1	2	3	4	5	6	7	8	9
Vocabulary No. 1	Accentedness									
Vocabulary No. 2	Accentedness									
Vocabulary No. 3	Accentedness									
Vocabulary No. 4	Accentedness									
Vocabulary No. 5	Accentedness									
Vocabulary No. 6	Accentedness									
Vocabulary No. 7	Accentedness									
Vocabulary No. 8	Accentedness									
Vocabulary No. 9	Accentedness									
Vocabulary No. 10	Accentedness									
Vocabulary No. 11	Accentedness									
Vocabulary No. 12	Accentedness									
Vocabulary No. 13	Accentedness									
Vocabulary No. 14	Accentedness									
Vocabulary No. 15	Accentedness									
Vocabulary No. 16	Accentedness									
Vocabulary No. 17	Accentedness									
Vocabulary No. 18	Accentedness									
Vocabulary No. 19	Accentedness									
Vocabulary No. 20	Accentedness									

Assessor's Signature _____

(_____)

แบบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Lifestyles

(English Pronunciation Skills Assessment)

ชุดที่ 2 การประเมินความเข้าใจ (Comprehensibility)

Participant No.: _____

Vocabulary Numbers	Part	Scoring Scales								
		1	2	3	4	5	6	7	8	9
Vocabulary No. 1	Comprehensibility									
Vocabulary No. 2	Comprehensibility									
Vocabulary No. 3	Comprehensibility									
Vocabulary No. 4	Comprehensibility									
Vocabulary No. 5	Comprehensibility									
Vocabulary No. 6	Comprehensibility									
Vocabulary No. 7	Comprehensibility									
Vocabulary No. 8	Comprehensibility									
Vocabulary No. 9	Comprehensibility									
Vocabulary No. 10	Comprehensibility									
Vocabulary No. 11	Comprehensibility									
Vocabulary No. 12	Comprehensibility									
Vocabulary No. 13	Comprehensibility									
Vocabulary No. 14	Comprehensibility									
Vocabulary No. 15	Comprehensibility									
Vocabulary No. 16	Comprehensibility									
Vocabulary No. 17	Comprehensibility									
Vocabulary No. 18	Comprehensibility									
Vocabulary No. 19	Comprehensibility									
Vocabulary No. 20	Comprehensibility									

Assessor's Signature _____

(_____)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายณภัทร นรชาญ
วัน เดือน ปี เกิด	1 พฤษภาคม พ.ศ. 2538
สถานที่เกิด	จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 8 หมู่ 2 หมู่บ้านจอมพล ตำบลนิเวศน์ อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2562 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2565 การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยบูรพา
รางวัลหรือทุนการศึกษา	พ.ศ. 2561 ทุนโครงการส่งเสริมและสนับสนุนนิสิตเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ณ ประเทศออสเตรเลีย พ.ศ. 2561 รางวัลผู้สร้างชื่อเสียงให้กับคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ด้านวิชาการ